

การประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุม ของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม
จังหวัดนนทบุรี

สารนิพนธ์

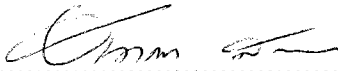
ของ

กนกธร พิมพ์พรรณ

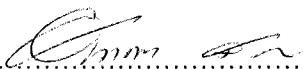
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
เมษายน 2542

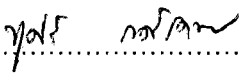
อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

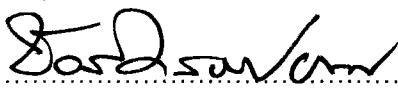
อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ)

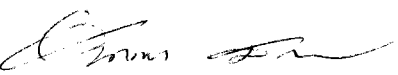
กรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

.....กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2542

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้สารนิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชวนา ชวลิตธำรง และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ชุมศรี บุญสิทธิ์ อาจารย์จิรพรรณ ทุมพร ศึกษานิเทศเขต 1 และอาจารย์สุภาวดี สุจริต ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้เกณฑ์สมบูรณ์ในการประเมินโครงการ และให้ข้อเสนอแนะอื่นๆซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุม

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย ครู – อาจารย์ และขอขอบใจนักเรียนทุกคนของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาكمที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู – อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

กนกธร พิมพ์พรรณ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	7
	กิจกรรมนักเรียน.....	7
	กิจกรรมชุมนุม.....	12
	การประเมินโครงการ.....	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
	ประชากรกลุ่มเป้าหมาย.....	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	33
	วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	34
	ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	42
	วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	54
	ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	81
	ประชากรกลุ่มเป้าหมาย.....	81
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	81
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
	อภิปรายผล.....	85
	ข้อเสนอแนะ.....	87
	บรรณานุกรม.....	89
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.	
	ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	
	ภาคผนวก ค โครงการกิจกรรมชุมชน	
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมาย	33
2	โครงสร้างการประเมิน แสดงสิ่งที่จะศึกษา แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้	35
✓ 3	กำหนดมิติที่ประเมิน สิ่งที่ประเมิน ข้อคำถาม และผู้ให้ข้อมูล	37
4	เกณฑ์สมบูรณของการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดในรูปร้อยละของ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา และความสัมพันธ์ เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมชุมนุม.....	39
✓ 5	ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม	62
6	สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ จากคะแนนเฉลี่ยในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุม	69
✓ 7	ค่าความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ตามความคิดเห็น ของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	74
✓ 8	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ตามความคิดเห็นของนักเรียน.....	75
✓ 9	ผลการประเมินและการตัดสินใจ ในด้าน สิ่งนำ.....	77
✓ 10	ผลการประเมินและการตัดสินใจ ในด้าน การปฏิบัติ.....	78
✓ 11	ผลการประเมินและการตัดสินใจ ในด้าน ผลที่ตามมา.....	79
12	ผลการตัดสินใจคุณค่าของโครงการจากความสัมพันธ์เชิงประจักษ์.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และ พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ มุ่งให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตน ในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงพอที่จะเลือกตัดสินใจประกอบสัมมาอาชีพทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม(กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ,2533 :13) ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) นั้นมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้สามารถทำประโยชน์กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2533 : 59)

การจัดการการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวแล้ว จึงต้องเน้นทางด้านวิชาความรู้ต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสติปัญญาและลักษณะนิสัยอันดีงาม แก่ผู้เรียน ให้เป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป โรงเรียนเป็นศูนย์รวมของนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ต้องการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ต้องการเพื่อนเพื่อที่จะรวมกลุ่มและทำตามกลุ่มซึ่งมีความสนใจในสิ่งเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน การใช้การรวมกลุ่มและผลจากการรวมกลุ่มไปในทางสร้างสรรค์อย่างมีจุดหมายจะเกิดขึ้นได้ โดยอาศัยกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจร่วมกัน ซึ่งผู้เรียนค้นพบความสนใจและความถนัดที่แท้จริงของตนเองทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ทราบบทบาทที่เหมาะสมของตนเองภายในกลุ่ม ก่อให้เกิดความรักความผูกพันโรงเรียนและหมู่คณะ รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งการฝึกนิสัยที่ดีของการอยู่ในสังคมให้มีความอดทน อดกลั้น รู้จักถนอมน้ำใจและยอมรับผู้อื่น;

กิจกรรมนักเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน เพราะกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นของเยาวชน จะช่วยให้มีชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ฝึกให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ซึ่งผู้ที่มีวินัยดีย่อมเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป

(ผกา บุญเรือง,2526 : 2) กิจกรรมนักเรียนที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร

มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันของผู้เรียนเป็นกลุ่มๆตามความสนใจและความถนัด ไม่ใช่กิจกรรมที่เรียนในวิชาต่างๆเพื่อให้อบผ่านตามเกณฑ์ แต่เป็นกิจกรรมที่ นักเรียนทำร่วมกันโดยช่วยกันคิดช่วยกันแก้ปัญหา อันจะเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี ในการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย

การจัดกิจกรรมชุมนุม เป็นกิจกรรมนักเรียนอย่างหนึ่งที่จัดในโรงเรียนได้ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรม โดยจัดให้นักเรียนเป็นเวลา 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค ไม่ใช่กิจกรรมบังคับ ไม่มีเนื้อหาโดยเฉพาะ ประเมินผลการเรียนโดยการนับเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ต่ำกว่า 80 % ของเวลาทั้งหมด และให้ผ่านวัตถุประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรมจึงถือเป็นกิจกรรมเลือกที่จัดให้สนองความต้องการ ความสนใจและความถนัดของนักเรียนได้หลากหลาย การจัดกิจกรรมชุมนุมในโรงเรียนส่วนใหญ่มีกาวจัดเป็น 2 ลักษณะ คือ ครูเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนเป็นศูนย์กลางแต่สภาพการจัดกิจกรรมในขณะนั้น (กรมวิชาการ, 2525 : 12) พบว่าโรงเรียนเป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักเรียนเลือกทั้งนี้เพราะความสะดวกและประหยัดในแง่ของการบริหารของโรงเรียน และมีโรงเรียนส่วนน้อยที่จัดกิจกรรมแล้วบังคับให้นักเรียนเข้าร่วม หรือให้นักเรียนจัดกิจกรรมได้เองตามความสนใจ ซึ่งมีผลตามมาคือครูและนักเรียนไม่ให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาาคม อำเภอปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี ได้จัดกิจกรรมนักเรียนในรูปกิจกรรมชุมนุม มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 จนถึงปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2541) จัดกิจกรรมชุมนุมทั้ง 2 ลักษณะคือครูเป็นศูนย์กลาง โดยที่ ครู อาจารย์ ที่มีความสามารถทางด้านใดด้านหนึ่ง เขียนโครงการในการจัดกิจกรรมขอเปิดกิจกรรมชุมนุม และรับสมัครนักเรียนที่มีความสนใจในกิจกรรมชุมนุมเป็นสมาชิก อีกลักษณะหนึ่งคือ นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยนักเรียนที่มีความถนัดหรือสนใจจะทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน รวมตัวกัน หาอาจารย์ที่ต้องการให้เป็นพี่ปรึกษาของกิจกรรมชุมนุม เขียนโครงการ วางแผนการจัดกิจกรรมชุมนุมร่วมกัน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพียงผู้ชี้แนะแล้วขอเปิดกิจกรรมชุมนุมกับทางโรงเรียน ในแต่ละภาคเรียน กิจกรรมชุมนุมดังกล่าว จะมีระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม 1 ภาคเรียน -การจัดกิจกรรมชุมนุมที่ผ่านมายังไม่มีการประเมินผลของโครงการว่า สิ่งที่ตั้งใจจะให้เกิดขึ้นตามโครงการนั้น เกิดขึ้นจริงทำให้โครงการกิจกรรมชุมนุมบรรลุผลตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด เพื่อให้ทราบผลของการดำเนินโครงการที่ผ่านมา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินการในสิ่งที่บกพร่องและพัฒนาส่งเสริมในส่วนที่ดีแล้วให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุมที่ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลและโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางโรงเรียนได้ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมด้านนี้เป็นอย่างมาก

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ โดยแยกพิจารณาเป็น 2 กรณี คือ
 - 1.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ
 - 1.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ
2. เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์
3. เพื่อประเมินการตัดสินใจในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมบูรณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบว่า โครงการกิจกรรมชุมนุมที่ได้ดำเนินการที่ผ่านมามีผลเป็นอย่างไร ได้ผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมในโรงเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านี้จะได้นำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหาร เป็นแนวทางในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนา วิธีการดำเนินงานของหัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมชุมนุมในโรงเรียนเพื่อให้การจัดการศึกษาด้านนี้มีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตร สนองนโยบายด้านการศึกษาของชาติต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดโดยแบ่ง ประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายบริการ หัวหน้าหมวดกิจกรรม และหัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จำนวน 9 คน

กลุ่มที่ 3 คือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จำนวน 128 คน

กลุ่มที่ 4 คือ ผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งเป็นบิดา หรือ มารดา หรือ ผู้อุปการะนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จำนวน 115 คน

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการกิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ประจำปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาตามอำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี จำนวน 4 กิจกรรมชุมนุม ดังนี้

- 2.1 เมตตาธรรม
- 2.2 วัฒนธรรมท้องถิ่น
- 2.3 ศิลปประดิษฐ์
- 2.4 นาฏศิลป์

3. รูปแบบของการประเมิน ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้รูปแบบจำลองเคาน์ทิแนนซ์ของ สเต็ก (Stake's Countenance Model) ซึ่งประเมินใน 3 ด้าน คือ สิ่งนำ การปฏิบัติ และ ผลที่ตามมา โดยมุ่งประเมิน แต่ละด้านดังนี้

3.1 สิ่งนำ (Antecedents) ได้แก่ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของโครงการ บุคลากร วัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ดำเนินกิจกรรม ความสนใจและความต้องการของนักเรียน

3.2 การปฏิบัติ (Transactions) ได้แก่ การดำเนินกิจกรรมตามโครงการของกิจกรรมชุมนุมทั้งกิจกรรมตามปกติ และกิจกรรมพิเศษ การวัดและการประเมินผล

3.3 ผลที่ตามมา (Outcomes) ได้แก่ ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ความก้าวหน้าของนักเรียนใน 2 ด้าน คือ

- 3.3.1 จิตพิสัย
- 3.3.2 ทักษะพิสัย

✓ นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมชุมนุม หมายถึง กิจกรรมชุมนุมของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาตามอำเภอ ปากเกร็ด ปีการศึกษา 2541 เป็นกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งนักเรียนได้รวมกันเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันตามความถนัด หรือความสนใจ ใช้เวลาเรียน 1 คาบ ต่อสัปดาห์ต่อภาค

✓ 2. การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโครงการทั้งในด้านปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินโครงการ การปฏิบัติการและผลของการปฏิบัติ ทั้งด้านดีมีคุณค่า และด้านไม่ดีไม่มีคุณค่า หรือทำให้เกิดผลกระทบอย่างอื่นตามมา ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการนั้นๆ ได้รับข้อมูลที่เป็นความจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาก

ที่สุด มาตัดสินใจในการดำเนินงานโครงการในลำดับต่อไป ซึ่งในการประเมินโครงการในครั้งนี้ ประยุกต์ใช้แบบการประเมิน ตามรูปแบบจำลองเคาน์ตีแห่งแรกของสเติก (Stake's Countenance Model)

3. การประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุม หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงโครงการ และสารสนเทศในการตัดสินใจของโครงการกิจกรรมชุมนุมของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม โดยประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุมใน 3 ด้านคือ การประเมินด้าน สิ่งนำ (Antecedents) การปฏิบัติ (Transactions) และผลที่ตามมา (Outcomes)

4. กิจกรรมชุมนุมที่ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความศรัทธาในศาสนา และให้มีประสบการณ์ในด้านศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อให้รู้สึกชื่นชมและภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ มี 4 กิจกรรมชุมนุม ได้แก่

4.1 กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม หมายถึง กิจกรรมชุมนุมที่ให้สมาชิกได้ฝึกปฏิบัติจิตให้เกิดสมาธิปลูกฝังให้เป็นผู้มีจิตใจอ่อนโยนโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือเกื้อกูล ให้ความรัก ความเมตตากรุณาต่อสัตว์ และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เรียนรู้บทบาท ความสำคัญของศาสนาที่มีต่อชีวิตประจำวัน และพิธีการทางศาสนาตามประเพณีนิยม

4.2 กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง กิจกรรมชุมนุมที่ให้สมาชิกได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน ที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น

4.3 กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ หมายถึง กิจกรรมชุมนุมที่ให้สมาชิกได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของสมาชิกในงานศิลปหัตถกรรม ส่งเสริมความถนัดด้านการประดิษฐ์วัสดุต่างๆด้วยมือ ปลูกฝังให้สมาชิกมีความรัก ชื่นชม และมองเห็นคุณค่าในงานศิลปะ

4.4 กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ หมายถึง กิจกรรมชุมนุมที่ให้สมาชิกได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความถนัดและความสนใจของสมาชิกทางด้านนาฏศิลป์ไทย ฝึกสอนให้สมาชิกแสดงความสามารถในด้านการฟ้อนรำ

5. ความคาดหวัง (Intents) หมายถึง สิ่งที่กิจกรรมชุมนุมได้ตั้งใจไว้หรือวางแผนไว้ว่าจะเป็นไปได้ในด้าน สิ่งนำ (Antecedents) ที่คาดหวังว่าจะมี การปฏิบัติ (Transactions) ที่คาดว่าจะทำ และผลที่ตามมา (Outcomes) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

6. สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observations) หมายถึง สภาพที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมชุมนุม ได้แก่ สิ่งนำ (Antecedents) ที่มีอยู่จริง การปฏิบัติ (Transactions) ที่ได้ดำเนินการจริง และผลที่ตามมา (Outcomes) ที่เกิดขึ้นจริง

7. เกณฑ์มาตรฐานสมบูรณ์ หมายถึง ตัวเลขที่กำหนดการผ่านเกณฑ์การประเมินของโครงการซึ่งอยู่ในรูปร้อยละของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้านสิ่งนำที่ควรจะมี การปฏิบัติที่ควรจะมี

ทำ และผลที่ตามมาที่ควรจะเป็น กำหนดขึ้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของโครงการกิจกรรมชุมนุม วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในโรงเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และความมุ่งหมายของหลักสูตร

8. เกณฑ์มาตรฐานสัมพัทธ์ หมายถึง เกณฑ์ที่กำหนดการผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยการนำโครงการที่ประเมินไปเปรียบเทียบกับโครงการซึ่งประสบความสำเร็จแล้ว

9. การตัดสิน (Judgments) หมายถึง ผลการพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมของชุมนุมอาศัยหลักการพิจารณาโดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมบูรณ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดไว้แล้วลงสรุป ผ่านเกณฑ์ หรือ ไม่ผ่านเกณฑ์

10. ความสอดคล้อง (Congruence) หมายถึง สภาพการณ์ที่มีลักษณะเหมือนกัน ของสิ่งที่คาดหวังว่าจะให้เกิดขึ้น กับ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงทั้งด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

11. ความสัมพันธ์ (Contingency) หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งแยกพิจารณาเป็น 2 กรณี คือ

11.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวัง หมายถึง สภาพความสมเหตุสมผลหรือความเป็นไปได้ของแผนงาน หรือความคาดหวัง โครงการกิจกรรมชุมนุมมีการวางแผนงานไว้ดี กิจกรรมที่จะทำเหมาะสมมีแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมเป็นขั้นตอน และผลที่ตามมาภายหลังของการปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นมีความเป็นไปได้สูงลักษณะเช่นนี้เรียกว่า มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะ ระหว่างสิ่งนำ การปฏิบัติงาน และผลที่ตามมา

11.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง หมายถึง ในสภาพที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมชุมนุมในด้านสิ่งนำพร้อม มีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้จริง และการปฏิบัติที่ทาบบรรลุเป้าหมาย ลักษณะเช่นนี้ทำให้เห็นผลที่ตามมาของการปฏิบัติที่ชัดเจนบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม เรียกว่า มีความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

12. ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านหลักสูตร และมีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย ศึกษาธิการ และอาจารย์ผู้มีประสบการณ์การสอนกิจกรรมชุมนุมอย่างน้อย 5 ปี เป็นผู้ที่กำหนดเกณฑ์มาตรฐานสมบูรณ์ของโครงการกิจกรรมชุมนุม

13. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญด้านหลักสูตรและการสอน กิจกรรม เป็นนักวัดผลการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นผู้ตรวจความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน การประเมินโครงการ ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 กิจกรรมนักเรียน

1.1.1 ความหมายของกิจกรรมนักเรียน

1.1.2 ความเป็นมาของกิจกรรมนักเรียน

1.1.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียน

1.2 กิจกรรมนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตามโครงสร้างของหลักสูตร

1.3 กิจกรรมชุมนุม

1.3.1 ความหมายของกิจกรรมชุมนุม

1.3.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม

1.3.3 วิธีการดำเนินการจัดตั้งกิจกรรมชุมนุม

1.3.4 การประเมินผลกิจกรรมชุมนุม

1.4 การประเมินโครงการ

1.4.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

1.4.2 รูปแบบการประเมินโครงการ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

2.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 กิจกรรมนักเรียน

1.1.1 ความหมายของกิจกรรมนักเรียน (Student Activities)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2524: 1) ได้ให้ความหมายของ "กิจกรรม" ไว้ว่ากิจกรรมคือการทำงานและการทำทุกอย่างในโรงเรียน กิจกรรมอาจอยู่ในหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรก็ได้ ถ้ากิจกรรมใดจัดไว้ในหลักสูตรบังคับว่าต้องเรียน ต้องทำ ก็เรียกว่า "กิจกรรมในหลักสูตร" กิจกรรมใดที่มีได้กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือมิได้บังคับว่า ต้องเรียน แต่บุคคลในโรงเรียนร่วมกันจัดให้มีขึ้น โดยมุ่งให้เป็นสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นให้มีผลดีกว่าเดิมเรียกว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร" หรือ กิจกรรมพิเศษ ในภาษาไทยมีคำทางวิชาการอยู่หลายคำ ที่หมายถึงการจัดกิจกรรมในโรงเรียนดังนี้ คือ

1. กิจกรรมร่วมหลักสูตร
2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. กิจกรรมนิติต
4. กิจกรรมนักศึกษา
5. กิจกรรมนอกหลักสูตร
6. กิจกรรมพิเศษ
7. กิจกรรมกึ่งหลักสูตร
8. กิจกรรมโรงเรียน
9. กิจกรรมนักเรียน
10. กิจกรรมร่วมหลักสูตร

ในภาษาอังกฤษมีการเรียกชื่อแตกต่างกันหลายชื่อ ดังนี้

1. Extra Curricular Activities
2. Extraclass Activities
3. Co-Curricular Activities
4. Special Activities
5. Outside Classroom Activities
6. School Activities
7. Informal Activities

นอกจากนี้ยังมีชื่ออื่นๆอีกหลายชื่อ ซึ่งมีความหมายว่ากิจกรรมนักเรียน และยังมีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้อีกหลายท่าน ดังต่อไปนี้

อนุชา เทวราชสมบูรณ์ (2523 :7) ได้สรุปความหมายของกิจกรรมนักเรียนว่า หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และความรู้ทั้งสืบเนื่องและไม่สืบเนื่องจากหลักสูตร ช่วยให้การเรียน การสอนสมบูรณ์ขึ้น

ปกรณ์ ศรีดอนไผ่ (2530:136) ให้ความหมายกิจกรรมนักเรียน หมายถึงกิจกรรมทั้งหลายที่โรงเรียนจัดขึ้นนอกเหนือจากกิจกรรมในเวลาเรียนตามปกติ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามของนักเรียนการจัดกิจกรรมนักเรียนที่ดีต้องจัดให้ตรงกับความต้องการ ความสนใจของนักเรียน และกิจกรรมที่จัดขึ้นนี้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

กาญจนา ศรีภาพสินธ์ (2531:455) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนว่า หมายถึงกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นนอกเวลาเรียนและนอกเหนือจากหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดให้เรียนในเวลาเรียนปกติ ทั้งนี้ด้วยความสมัครใจของนักเรียนเอง ด้วยความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกของโรงเรียน ในรูปแบบต่างๆเพื่อให้กิจกรรมแต่ละอย่างบรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

กิตติมา ปรีดีติลล (2532:165) ให้ความหมายของ งานกิจกรรมนักเรียนว่า หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียน ระหว่างอยู่ในโรงเรียน และจนกระทั่งออกจากโรงเรียน

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V Good ; 1945 : 7) ใช้คำว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรและ ให้ความหมายว่า หมายถึง โปรแกรมและการจัดดำเนินงานซึ่งนักเรียน องค์การนักศึกษา หรือสถาบันการศึกษา จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ ส่งเสริมความถนัดและความสนใจ ไม่มีการให้หน่วยกิตทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การควบคุมของ สถาบันการศึกษา

จากที่มีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้ดังได้กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนร่วมกันทำนอกห้องเรียน ซึ่งไม่ใช่เนื้อหา วิชาในห้องเรียน แต่เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสนใจและความถนัด ของนักเรียนเองโดยครู เป็นเพียงผู้ชี้แนะ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปในทางที่ถูกต้อง บังเกิดผลดีแก่ตัวนักเรียนเอง ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยไม่มีการคิดหน่วยการเรียน

1.1.2 ความเป็นมาของกิจกรรมนักเรียน

นรินทร์ จุลทรัพย์ (2534 : 19-24) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักเรียนที่มีการจัดในสถานศึกษาระดับต่างๆได้มีการจัดมานานแล้วตั้งแต่สมัยกรีก และโรมันโบราณในนครรัฐเอเธนส์ และสปาร์ตา ทางด้านกีฬา ดนตรี ปาฐกถา โต้วาที และการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่มีส่วนร่วมกับการปกครอง ซึ่งสถานที่จัดกิจกรรมมักจัดขึ้นตามสำนักต่างๆ ที่มีนักปราชญ์เจ้าสำนักคอยให้คำปรึกษา ในต้นศตวรรษที่ 20 นักการศึกษาในสหรัฐอเมริกาเริ่มเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนขึ้นในสถานศึกษาต่างๆ จอห์น ดูว์ (John Dewey) ได้เสนอแนวความคิดไว้ว่า การศึกษา คือ การรวบรวมประสบการณ์ ซึ่งหมายถึงผลที่เกิดจากตัวนักเรียนสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม เป็นหน้าที่ของครู และโรงเรียนจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้แก่นักเรียนในหลายๆรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาอย่างแท้จริงทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความคิดนี้ได้รับการยอมรับในวงการศึกษา และมีความสำคัญในเวลาต่อมา จนถึงได้ว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการศึกษาของนักเรียน ในปี ค.ศ.1919 ดร.อัลเบิร์ต เค. เฟรตเวลล์ (Dr. Elbert K. Fretwell) ได้เปิดทำการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนขึ้น ในวิทยาลัยครูแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย เป็นครั้งแรกต่อมาเขาได้รับยกย่องให้เป็นบิดาแห่งกิจกรรมนักเรียน ในระหว่างปี ค.ศ. 1920 – 1950 กิจกรรมนักเรียนมีความรุ่งเรืองมากในยุคต้นๆ สมาชิกขององค์กรต่างๆในสถานศึกษา ได้เรียกร้องและชักจูงให้คนทั่วไปยอมรับและมองเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน มีการพิมพ์หนังสือออกเผยแพร่ เช่น School Activities, Student Life,

Student Council in the Secondary School เป็นต้น มีการรวมกลุ่มนักเรียนจัดตั้งเป็นองค์กรต่างๆ เช่น ชุมนุมทางการกีฬา การละคร การโต้วาที การจัดทำหนังสือพิมพ์ และจัดกิจกรรมทางด้านการอภิปรายสัมมนา การประชุม ทำให้คนทั่วไปมองเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนยิ่งขึ้น ในปัจจุบันกิจกรรม นักเรียนในสหรัฐอเมริกามีความเจริญก้าวหน้ามากมีการเปิดสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โท และ เอก ในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศสำหรับในประเทศไทยกิจกรรมได้มีมาแต่สมัยกรุงสุโขทัยแต่ในสมัยนั้นการจัดการศึกษายังไม่เป็นระบบ จนกระทั่งได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรก การจัดการศึกษาเริ่มมีระบบ กิจกรรมนักเรียนจึงได้รับการพัฒนา มาเป็นลำดับ กล่าวคือ หลังจากประกาศใช้แผนการศึกษาฉบับแรก ครุยังเป็นศูนย์กลางการเรียน การสอน กิจกรรมนักเรียนที่จัดคือ กิจกรรมไหว้ครู กิจกรรมทางการกีฬา ต่อมาในระหว่างปี พ.ศ. 2480 – 2490 เป็นช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สองการที่ประเทศต่างๆมีความตื่นตัวเตรียมเข้าสู่ภาวะสงคราม รวมทั้งประเทศไทยด้วยทำให้เกิดกิจกรรมนักเรียนที่เน้นหนักไปทางด้าน การกีฬา การฝึกยูวชนทหาร และเนตรนารี เมื่อสงครามสิ้นสุดลง ระหว่างปี พ.ศ. 2490 – 2500 ประเทศไทยส่งนักเรียนทุนไปเรียนต่างประเทศ เมื่อกลับมาแล้ว นักเรียนทุนเหล่านี้ ได้นำแนวความคิดการจัดการศึกษาแบบพัฒนาการ ของ จอห์น ดุย มาใช้ ทำให้เกิดการเรียน การสอนในสาขาวิชาใหม่ๆ เช่น การฝึกหัดครู การแนะแนว การมัธยมศึกษา การประถมศึกษา การนิเทศการศึกษา การวัดผล การอาชีวศึกษา จิตวิทยาการศึกษา การบริหารการศึกษา และการจัดระบบกิจกรรมนักเรียน ในปี พ.ศ. 2497 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร นำวิธีการสอนตามวิธีการศึกษาแผนใหม่สอนให้แก่ผู้ที่จะออกไปเป็นครู กิจกรรมนักเรียนมีวิวัฒนาการมากขึ้น จัดให้มีกิจกรรมสภานักเรียนกิจกรรมชุมนุมต่างๆแต่ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรเพราะ ครู อาจารย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2500 – 2510 การเมืองเข้ามามีอิทธิพลกับการศึกษามากขึ้น กิจกรรมนักเรียนที่จัดต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนด กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนให้จัดอย่างกว้างขวางคือ กิจกรรมลูกเสือ และยุวกาชาด และมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือแห่งชาติขึ้นในปี พ.ศ. 2507 ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2510 – 2519 มีการฟื้นฟูกิจกรรมสภานักเรียน กิจกรรมชุมนุม นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมระหว่างสถานศึกษา และการรวมตัวกันของนักศึกษา ในปี พ.ศ. 2516 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ต่อมากิจกรรมนักเรียนถูกแทรกแซงโดยกลุ่มการเมืองการดำเนินกิจกรรมจึงไม่เป็นอิสระ การทำกิจกรรมบางอย่างทำให้ถูกมองว่าจะเกิดผลเสียหายต่อประเทศชาติ ดังนั้นภายหลังเดือน ตุลาคม 2519 รัฐบาลมีมติให้งดการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ระยะหนึ่ง แต่ยังให้จัดกิจกรรมบางอย่างได้ เช่น กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการกีฬา แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของครู อาจารย์ ในปี พ.ศ. 2521 รัฐบาลประกาศใช้หลักสูตรใหม่ ในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปี พ.ศ. 2524 ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดกิจกรรมนักเรียนถูกจัดว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กิจกรรมนักเรียนถูกจัดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร สถานศึกษาต่างๆจึงสามารถจัดกิจกรรมนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการให้กับนักเรียนได้อย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

1.1.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2534 : 4) สรุปความมุ่งหมายของ การจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้ :

1. เพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม จากการเรียนวิชาต่างๆ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้
3. เพื่อเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยให้มีความรับผิดชอบ มีความสามัคคีมีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. ให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ประดัด นิลพั่งา (2526 : 27) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียนจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยา เป็นการเตรียมเด็กให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตย เสริมสร้างการรู้จักนำตนเองและบังคับตนเองได้ เพื่อสำรวจพัฒนาความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล เพื่ออบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นคนที่มีศีลธรรมดี มีความรู้คุณธรรม รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์สนใจในกิจกรรมของโรงเรียนให้มากขึ้น ช่วยเหลือหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดวินัยที่ดี สอนให้มีการร่วมมือกันในสังคม รู้จักปรับตัวแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้มีความสมบูรณ์ขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และเพื่อเตรียมตัวเด็กให้มีชีวิตที่ดีในสังคมต่อไป

จากวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียนจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน เตรียมผู้เรียนให้เรียนรู้ที่จะมีชีวิตที่ดีในอนาคต และเพื่อเสริมหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 กิจกรรมนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตามโครงสร้างของหลักสูตร

กิจกรรมนักเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม ภาคเรียนละ 5 คาบต่อสัปดาห์ โดยแยกประเภทดังนี้

1. กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา แบ่งเป็น

1.1 กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ 1 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

1.2 กิจกรรมอื่นๆ 1 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

2. กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ 1 คาบ ต่อสัปดาห์ต่อภาค

3. กิจกรรมอิสระของผู้เรียน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 1 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

2. กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ 2 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

3. กิจกรรมอิสระของผู้เรียน

กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ข้อ 1 (1.2) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ข้อ 1 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการเสนอแนะกิจกรรมที่โรงเรียนสามารถจัดให้แก่ผู้เรียนได้ คือ กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร กิจกรรมส่งเสริมการสหกรณ์ กิจกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย กิจกรรมการใช้ห้องสมุด กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่างๆในหลักสูตร กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาดินแดน (เฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย)

1.3 กิจกรรมชุมนุม

1.3.1 ความหมายของกิจกรรมชุมนุม

กิจกรรมชุมนุม (Clubs) หมายถึง การรวมกลุ่ม ของนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาการหรือกิจกรรมอย่างเดียวกัน และสมัครใจดำเนินกิจกรรมร่วมกัน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ และระเบียบข้อบังคับของชุมนุม โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมคอยให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน (ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และ วันนอร์ มะทา, 2528 : 48)

กิจกรรมชุมนุมจึงเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อรวมนักเรียนที่มีความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ในสิ่งเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ให้มาทำกิจกรรมร่วมกันในช่วงโมงกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียน หรือนอกเวลาเรียนวิชาการต่างๆโดยนักเรียนเป็นผู้แสดงบทบาท ความสามารถเฉพาะตัว ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และช่วยกันแก้ปัญหา อันเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย มีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ

1.3.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถพิเศษ ได้ร่วมกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ

2. เพื่อให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดพัฒนาการทางสังคม และมีเพื่อนมากขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามัคคีมีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม
6. เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำและให้รู้จักการเป็นผู้ตามที่ดีตามกระบวนการประชาธิปไตย
7. เพื่อให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายอารมณ์และลดความตึงเครียด
8. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ช่วยลดช่องว่างระหว่าง ครูอาจารย์ กับนักเรียน ทำให้ครูรู้จักนักเรียนได้ดีขึ้น
9. เพื่อเป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนตามหลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้น
10. เพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพของนักเรียน ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักร่วมมือกับบุคคลอื่น มีความสุภาพอ่อนโยน มีวินัยและรู้จักควบคุมตนเอง

1.3.3 วิธีดำเนินการจัดตั้งกิจกรรมชุมนุม

รัชนาภรณ์ เสนารักษ์ (ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และ วันนอร์ มะทา, 2523 : 49 อ้างจากรัชนาภรณ์ เสนารักษ์) สรุปหลักการในการจัดตั้งกิจกรรมชุมนุมไว้ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของชุมนุม เป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะ วัตถุประสงค์จะเป็น แนวทางการดำเนินงานของชุมนุมและควบคุมการดำเนินงานให้ตรงตามเป้าหมายนั้นๆ จะแสดงให้เห็นผลประโยชน์ของกิจกรรม ซึ่งจะมีส่วนแก่ผู้เรียน และจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาด้วย
2. วางโปรแกรมของชุมนุม ควรเริ่มจัดตั้งแต่ต้นปีการศึกษา การวางโปรแกรมของชุมนุมควรมีการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับอุดมคติ วัสดุ - อุปกรณ์ และวิธีการดำเนินงานซึ่งควรอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาและผู้บริหาร และเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันถูกต้องให้แก่ครู อาจารย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมให้เข้าใจความสำคัญของโปรแกรม ขอบเขตความรับผิดชอบตลอดจนวิธีการที่จะปรับปรุงการจัดดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของชุมนุมโดยตรงได้แก่ครูหรืออาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนหรือนักศึกษา และหน่วยงานในสังคมที่จะให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม เพราะในการดำเนินงานกิจกรรมจะสัมฤทธิ์ผลระดับใดก็ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจและการสนับสนุนของบุคคลทุกกลุ่มในสถานศึกษานั้นๆ

3. การจัดดำเนินงานและบริหารชุมนุมประกอบด้วย

- 3.1. สมาชิก กำหนดคุณสมบัติ จำนวน หน้าที่ วิธีการคัดเลือก
- 3.2. ขนาดของชุมนุม ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับจำนวนสมาชิกที่จะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมได้เสมอๆ และมีอิสระ
- 3.3. การตั้งชื่อชุมนุม ควรสะท้อนให้เห็นความสนใจ การจัดดำเนินงาน ตลอดจนอุปกรณ์ที่อาจจะใช้
- 3.4. การกำหนดระยะเวลาการประชุม ไม่ควรจัดให้มีการประชุมบ่อยเพราะจะทำให้สมาชิกเบื่อ แต่ควรกำหนดเป็นระยะเวลาเช่น 2 อาทิตย์ต่อครั้งหรือตามโอกาสอันจำเป็น
- 3.5. ภาชิตประจำชุมนุม ควรใช้ภาษาที่สุภาพและแสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายของชุมนุมแฝงอยู่ในภาชิตนั้นๆ

1.3.4 การประเมินผลการจัดกิจกรรมชุมนุม

การประเมินผลการจัดกิจกรรมชุมนุม ใช้หลักการประเมินผลเช่นเดียวกับกิจกรรมนักเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่นๆ ซึ่งการประเมินผลมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมนั้นมีความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เป็นโอกาสที่จะได้สำรวจดูความสนใจ ความต้องการของสมาชิก หาคำข้อบกพร่องต่างๆ ในกิจกรรมที่ได้ดำเนินการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น การประเมินผลที่ดีนั้นควรทำหลายวิธี เพื่อจะได้ข้อมูลใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยประเมินจากบุคคลทุกกลุ่มซึ่งมีส่วนรับรู้หรือร่วมในการจัดกิจกรรมนั้นๆ วิธีการประเมินอาจทำได้ดังต่อไปนี้

1. ประชุมคณะกรรมการ เพื่อสรุปผลโครงการศึกษาความสำเร็จ และข้อบกพร่องในการจัดดำเนินงาน
2. สุ่มสมาชิกตอบแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรม
3. รับฟังข้อคิดเห็นจากครู – อาจารย์ ซึ่งมีความสนใจในการจัดกิจกรรม
4. รับฟังการวิเคราะห์ผลงานจากผู้บริหาร หลังจากที่ได้สรุปเสนอผลโครงการแล้ว
5. การประเมินผลการจัดกิจกรรมควรวางแผนและแบบฟอร์มให้เหมือนกันทุกชุมนุม ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง เมื่อสิ้นภาคเรียน มีการสรุปประเมินผลการจัดกิจกรรม ผลการเรียนของนักเรียน และบัญชีรับ-จ่ายเงินของชุมนุม
6. การประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน พิจารณาจากการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมด้วยเวลาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด ต้องผ่านวัตถุประสงค์ที่สำคัญของชุมนุม
7. ผลการเรียนของนักเรียนไม่คิดหน่วยการเรียน แต่นักเรียนต้องมีผลการเรียน เป็น “ผ” ถ้านักเรียนมีผลการเรียนเป็น “ มผ ” ถือว่าไม่ผ่านต้องติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม

ชุมชนขอแก้ผลการเรียน ให้เป็น “ ผ ” ซึ่งจะแก้โดยการทำกิจกรรมดีขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมของแต่ละชุมชน

1.4 การประเมินโครงการ

1.4.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

การดำเนินงานตามโครงการใดๆที่จัดให้มีขึ้นจะไม่สามารถทราบได้ว่ากิจกรรมที่ทำตามโครงการนั้นไปแล้วมีประสิทธิภาพ ได้ผลคุ้มค่า กับเวลา และทุนทรัพย์ที่จ่ายไปหรือไม่ ถ้าโครงการนั้นขาดการประเมินในรูปแบบที่เหมาะสม ทั้งก่อนการดำเนินโครงการ ขณะดำเนินโครงการ และเมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้ว การประเมินโครงการจึงเป็นงานที่สำคัญที่จะขาดไม่ได้ มีผู้ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้มากมาย ตัวอย่างเช่น

การประเมินโครงการ หมายถึง กิจกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ความหมาย ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทางวิธีการปรับปรุง วิธีการจัดการเกี่ยวกับโครงการและหาผลที่แน่ใจว่าเกิดจากโครงการเพื่อให้ดียิ่งขึ้น (นิศา ชูโต, 2531:9) หรือการประเมินโครงการ หมายถึง การใช้วิธีการของการวิจัย ที่จะวัดประสิทธิภาพของโครงการหรือแผนปฏิบัติการ (Leonard Rutman, ส.วาสนาประวาลพฤกษ์ แปล, 2529:2) การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการเพื่อพิจารณาংশี้ให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างมีระบบ แล้วตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้นเพื่อดำเนินงานต่อไป หรือจะยุติการดำเนินโครงการนั้นเสีย (ประชุม รอดประเสริฐ, 2530 : 39)

จากความหมายของการประเมินโครงการ ดังกล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การประเมินโครงการเป็นกระบวนการ ที่จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโครงการทั้งในด้านปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินโครงการ การปฏิบัติการและผลของการปฏิบัติทั้งด้านดีมีคุณค่า และด้านไม่ดีไม่มีคุณค่า หรือทำให้เกิดผลกระทบ อย่างอื่นตามมา ซึ่งจะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการนั้นๆได้รับข้อมูลที่เป็นความจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง มาตัดสินใจในการดำเนินการโครงการในลำดับต่อไป

1.4.2 รูปแบบการประเมินโครงการ

นักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้จัดกลุ่มรูปแบบการประเมิน ออกเป็นกลุ่มต่างๆ เพื่อจะได้ศึกษาให้เกิดความรู้ได้ครบทุกแง่มุม ในทางปฏิบัติจึงมีผู้คัดเลือกและกลั่นกรองรูปแบบการประเมินโครงการที่มีลักษณะเด่นชัดในด้านวิธีการ และสามารถนำไปใช้ในการประเมินโครงการในสาขาต่างๆได้

อุทุมพร จามรมาน (2528 :12-14) ได้เสนอรูปแบบการประเมินเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆดังนี้

1. รูปแบบที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal - Attainment Model) เป็นรูปแบบที่ยึด

วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเป็นหลัก การประเมินจะให้คุณค่ามากหรือน้อยจะพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้นำในการประเมินแบบนี้ ได้แก่ ไทเลอร์ (Tyler) แฮมมอนด์ (Hammond) และครอนบัค (Cronbach)

2. รูปแบบที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) รูปแบบนี้อาศัยเกณฑ์เป็นหลัก แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 เกณฑ์ภายใน ได้แก่กระบวนการต่างๆ ที่จะช่วยให้วัตถุประสงค์บรรลุผล เช่นการประเมินกระบวนการหรือวิธีการ

2.2 เกณฑ์ภายนอก ได้แก่ผลของวัตถุประสงค์บรรลุผล เช่นการวัดและการประเมินผล

การประเมินที่ยึดเกณฑ์เป็นหลักจะเน้นที่การตัดสินคุณค่า ได้แก่รูปแบบการประเมินของ สคริเวน (Scriven) สเต็ก (Stake) และโพรวัส (Provus)

3. รูปแบบที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-Making Model) เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ผู้นำในการประเมินแบบนี้ได้แก่ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) และอัลคิน (Alkin)

รูปแบบของการประเมินโครงการที่สำคัญและน่าสนใจมีดังต่อไปนี้
(พิตร ทองชั้น, 2541:58-76)

1. รูปแบบการประเมินของครอนบัค
2. รูปแบบการประเมินของสคริเวน
3. รูปแบบการประเมินของสเต็ก
4. รูปแบบการประเมินของอัลคิน
5. รูปแบบการประเมินของไทเลอร์
6. รูปแบบการประเมินของแฮมมอนด์
7. รูปแบบการประเมินของโพรวัส
8. รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม

1. รูปแบบการประเมินของครอนบัค

Lee J. Cronbach (Cronbach, 1963) แห่งมหาวิทยาลัย Stanford สหรัฐอเมริกา ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการประเมิน โดยเรียกแนวคิดนี้ว่า การประเมินเป็นยุทธศาสตร์ของการตัดสินใจ ถึงแม้ว่าแนวคิดของ ครอนบัค จะไม่ได้ให้รายละเอียดที่ชัดเจนและเป็นระบบมากนักแต่ก็เป็นความคิดที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบการประเมินของสคริเวน และสเต็ก ในเวลาต่อมาเพราะบุคคลทั้งสองนี้ได้นำแนวความคิดของ ครอนบัค มาขยายเพิ่มเติมและสร้างเป็นรูปแบบการประเมินขึ้นอีก 2 รูปแบบด้วยกัน แนวคิดการประเมินของครอนบัค มุ่งเน้นการประเมินเพื่อการตัดสินใจ ครอนบัค ได้เสนอว่าการประเมินที่จะนำไปสู่ การตัดสินใจมี 3 กรณี คือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรรายวิชา เพื่อช่วยตัดสินใจว่า วัสดุอุปกรณ์การสอน และวิธีสอนที่ใช้อยู่เป็นที่พอใจเพียงใด มีส่วนใดบ้างที่ควรปรับปรุง

2. การพิจารณาตัวบุคคล เพื่อช่วยตัดสินใจว่าจะวางแผนการสอนอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับความต้องการด้านต่างๆของผู้เรียน

3. การจัดระบบการบริหารเพื่อช่วยตัดสินใจว่าจะจัดระบบการบริหารอย่างไรจึงจะเหมาะสม

ครอนบัคได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินเกี่ยวกับการเรียนการสอนไว้ 4 วิธี คือ

1. การศึกษากระบวนการ เป็นการศึกษาขั้นตอนต่างๆในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติงานของครู

2. การวัดความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะวัดความสามารถในหลายด้านไม่เฉพาะแต่ตามวัตถุประสงค์หลักสูตรเท่านั้นขึ้นอยู่กับผู้ประเมินและใช้วิธีการหลายวิธีในการวัด แต่ต้องเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่จะวัด สิ่งสำคัญต้องมีความเชื่อมั่นได้

3. การวัดเจตคติ เขาเชื่อว่าเจตคติเป็นความเชื่อของบุคคล ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ผู้เรียนจะมีความสนใจกิจกรรมการเรียน การวัดอาจใช้วิธีการ สัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม หรือวิธีอื่นๆ

4. การติดตามผล เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาติดตามผลผู้สำเร็จตามหลักสูตร โดยมุ่งผลหลักสูตรหรือรายวิชาในภาพรวมไม่เน้นการเปรียบเทียบหลักสูตรซึ่งมีความเบี่ยงเบนได้ง่าย

ข้อจำกัดในการประเมินของ ครอนบัค

1. เน้นการประเมินผลรวมมากกว่าผลย่อย
2. เกณฑ์การตัดสินเป็นเกณฑ์สัมพัทธ์กับกลุ่ม
3. การประเมินกระบวนการ เน้นที่กระบวนการเรียน การสอนเท่านั้น ในขณะที่องค์ประกอบอื่นให้ความสำคัญน้อย

2. รูปแบบการประเมินของสกรีเวน

Michael Scriven (Scriven.1967:39-83) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน โดยนำแนวคิดของครอนบัค มาขยายให้กว้างขวางออกไปอีก สกรีเวนเน้นการประเมิน 4 ลักษณะ คือ

1. การประเมินย่อย (Formative Evaluation) เป็นการประเมินที่อยู่ระหว่างการดำเนินโครงการหรือการดำเนินหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียน การสอนโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

2. การประเมินรวมหรือการประเมินรวบยอด (Summative Evaluation) เป็นการประเมินสรุปผลของหลักสูตร ซึ่งการประเมินลักษณะนี้จะดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการใช้หลักสูตรแล้ว เพื่อเป็นการตัดสินคุณค่าของการใช้หลักสูตร ตลอดจนหาจุดเด่น จุดบกพร่องของการใช้หลักสูตร

3. การประเมินภายใน (Intrinsic Evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆภายในตัวมันเอง เช่น การประเมินเนื้อหา จุดมุ่งหมาย กระบวนการให้คะแนน เจตคติของครู เป็นต้น

4. การประเมินผลสำเร็จ (Pay -- off Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดจากสิ่งต่างๆสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้ในการดำเนินการหลักสูตร เช่น การประเมินผลการสอนของครูที่มีต่อนักเรียนหรือผลที่เกิดกับครู เกิดกับผู้ปกครอง เป็นต้น

สคริเวน เน้นความสำคัญของการประเมินจุดมุ่งหมายว่า ควรจะดำเนินการก่อนเพราะถ้าจุดมุ่งหมายมีความไม่เหมาะสมจะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อน โดยใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญก็ได้

ข้อจำกัดในรูปแบบการประเมินของ สคริเวน

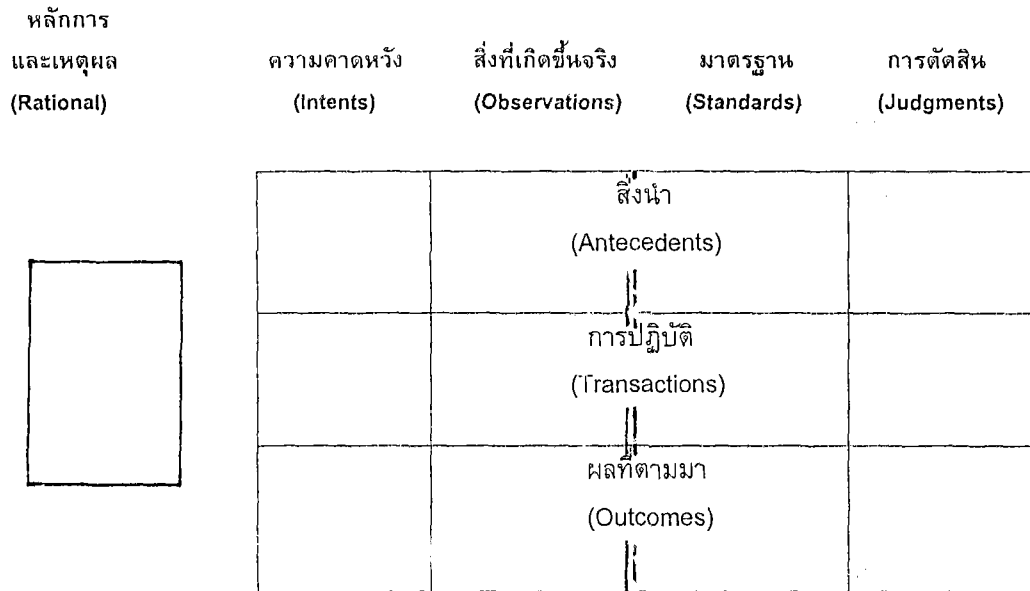
1. สคริเวนมิได้เสนอแนะวิธีการประเมินองค์ประกอบต่างๆของหลักสูตรว่าจะทำอย่างไรเพียงแต่บรรยายแนวคิดรวบยอดในลักษณะกว้างๆ ซึ่งเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ

2. การอธิบายความคิดรวบยอดบางอย่างค่อนข้างคาบเกี่ยวกันอยู่ เช่นอธิบายบทบาทของการประเมินว่าเป็นอย่างไร แล้วอธิบายเกี่ยวกับการประเมินย่อย การประเมินรวม การประเมินภายใน การประเมินผลสำเร็จ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วการประเมินทั้ง 4 ลักษณะก็คือบทบาทของการประเมินนั่นเอง

3. รูปแบบการประเมินของ สเติ๊ก

Robert E. Stake (Stake, 1967:523-540) ได้เสนอรูปแบบประเมินนี้ เพื่อประเมินโครงการทางการศึกษา (Education program evaluation) รูปแบบการประเมินประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 ประการ คือ การบรรยาย (Description) และการตัดสินใจ (Judgments) ซึ่งการบรรยายนั้นเป็นการอธิบายลักษณะของข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งนำ (Antecedents) การปฏิบัติ (Transactions) และผลที่ตามมา (Outcomes) ส่วนการตัดสินใจเป็นการตัดสินคุณค่า หรือคุณภาพของโครงการ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการบรรยาย มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน (Standards) ทั้งในด้านปัจจัยที่ต้องการกระบวนการ และผลผลิต ในทัศนะของเด็กเห็นว่าการประเมินควรพิจารณาอย่างครอบคลุมมิใช่ทำเพียงส่วนหนึ่งส่วนใดของโครงการ จากแนวความคิดของ สเติ๊ก นี้ เขาได้เสนอโครงสร้างของแบบจำลองการประเมินซึ่งใช้ชื่อว่า COUNTENANCE MODEL ซึ่งตามโครงสร้างของแบบจำลองนี้ได้จำแนกข้อมูลการประเมินออกเป็น 2 ส่วน คือภาคบรรยาย (Description Matrix) และภาคการตัดสินคุณค่า (Judgment Matrix) และได้เสนอว่า ก่อนการบรรยาย หรือการตัดสินคุณค่าของโปรแกรมใดๆ นักประเมินควรจะวิเคราะห์หลักการและเหตุผล ของโปรแกรมนั้นๆด้วย โครงสร้างของแบบจำลองเคาน์เทนซ์ของสเติ๊กแสดงได้ดังภาพ

โครงสร้างแบบจำลองเคาน์ทิแนนซ์ ของ สเต็ก

ตามแบบจำลองนี้ได้จำแนกสิ่งที่ต้องพิจารณาในการประเมินออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. สิ่งนำ (Antecedents) หมายถึงสภาพเงื่อนไขหรือปัจจัยต่างๆในการดำเนินโครงการ
2. การปฏิบัติ (Transactions) หมายถึงกิจกรรมดำเนินการ กิจกรรมที่ปฏิบัติ

พฤติกรรมระหว่างบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างกัน ฯลฯ

3. ผลที่ตามมา (Outcomes) หมายถึงผลที่เกิดจากการนำโครงการไปปฏิบัติ

ในแต่ละส่วนของสิ่งที่ต้องพิจารณาในการประเมิน ได้จำแนกคุณลักษณะที่ต้องศึกษาไว้

4 ลักษณะ คือ

1. ความคาดหวังหรือแผนงาน (Intents) จำแนกตามสิ่งที่ต้องประเมิน คือ ความคาดหวังเกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังนี้จะครอบคลุมวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายทั้งหมดของโครงการ

2. สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observations) ซึ่งจำแนกเป็นสภาพการที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

3. มาตรฐาน หรือมาตรฐานการดำเนินงาน (Standards) หมายถึง คุณลักษณะที่ควรจะมีควรจะทำ หรือควรจะได้รับเกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ตามลำดับ

4. การตัดสิน (Judgments) เป็นการพิจารณาสรุปเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น หรือสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

วิธีการประเมินตามแนวทางแบบจำลองเคนท์กิแนนซ์ของสเติก

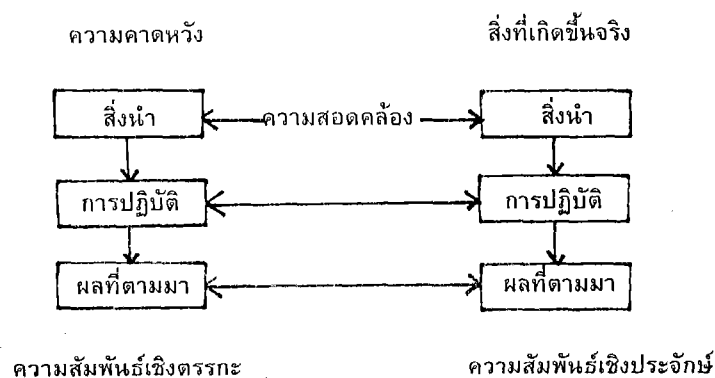
1. ในภาคบรรยายจะพิจารณาเป็น 2 แนวทาง คือ การพิจารณาความสอดคล้อง (Congruence) ระหว่างแผนงานหรือความตั้งใจ กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ผู้ประเมินต้องบันทึกความสอดคล้องและไม่สอดคล้องในแต่ละแถว ซึ่งความสอดคล้องนี้เป็นเพียงตัวชี้วัดว่าความคาดหวังได้เกิดขึ้นจริง แต่ไม่ใช่สิ่งที่บ่งชี้ว่าผลลัพธ์เชื่อถือได้หรือไม่ สิ่งที่ต้องพิจารณาอีกอย่างหนึ่งในภาคนี้ก็คือ ความสัมพันธ์ (Contingency) โดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงตรรกะ (Logical Contingency) คือความสมเหตุสมผล ความเป็นไปได้ของแผนงานที่วางไว้ และพิจารณาความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ (Empirical Contingency) ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง คือความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานที่มีจริงกับแนวทางการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง และผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง

2. การเปรียบเทียบภาคบรรยายกับภาคตัดสินคุณค่าทำได้โดยอาศัยเกณฑ์ 2 อย่าง คือ

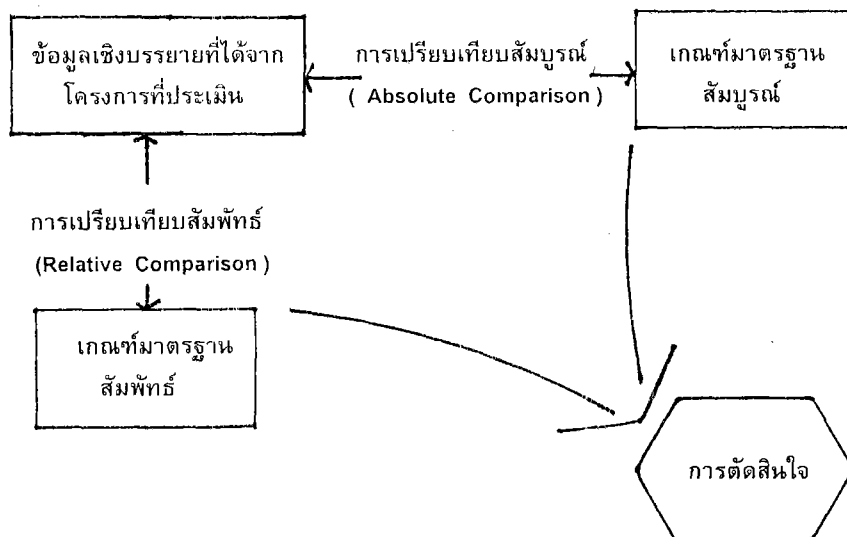
2.1 เกณฑ์สมบูรณ์ (Absolute Criteria) เกณฑ์นี้ผู้ประเมินต้องสรุป หรือจัดหามาตรฐานที่ควรจะเป็นในการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรมี กิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ผลของการปฏิบัติหรือผลของงานที่ควรจะได้รับ ซึ่งตั้งขึ้นตามความคิดเห็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

2.2 เกณฑ์สัมพัทธ์ (Relative Criteria) เกณฑ์นี้ผู้ประเมินต้องจัดหา ภาคบรรยายของโปรแกรมใด โปรแกรมหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาเปรียบเทียบ ซึ่งต้องเป็นโปรแกรมหรือโครงการซึ่งได้รับการปรับปรุง และพิจารณาเป็นอย่างถี่ถ้วนเป็นที่ยอมรับว่ามีมาตรฐานแล้ว ซึ่งเกณฑ์นี้ได้มาจากโครงการอื่นที่ทำได้แล้วนั่นเอง

แผนภาพแสดงการพิจารณาความสอดคล้อง

แผนภาพแสดงการเปรียบเทียบ

ในเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินนั้นมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ครอนบัค (Cronbach) เห็นว่า ควรใช้เกณฑ์มาตรฐานสัมบูรณ์ในการตัดสินใจ เพราะ หลักสูตรหรือโครงการต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายต่างกัน ถ้าใช้เกณฑ์สัมพัทธ์อาจทำให้ตีความหมายผิดพลาดได้ ส่วน สควิเวน (Scriven) เห็นว่า ควรใช้เกณฑ์มาตรฐานสัมพัทธ์ในการตัดสินใจ เพราะในการประเมินนักการศึกษาย่อมอยากจะทราบว่า โครงการหนึ่งดีกว่าอีกโครงการหนึ่งหรือไม่ จึงต้องเปรียบเทียบโครงการที่ประเมินกับโครงการอื่นที่เห็นว่ามาตรฐาน และเขามีความเห็นว่าการบรรยายผลผลิตทางการศึกษาเป็นสิ่งที่สลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะบรรยายโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานสัมบูรณ์

ข้อดีสำหรับรูปแบบการประเมินของ สเติก คือ เสนอวิธีการประเมินเป็นระบบ เพื่อจัดเตรียมข้อมูลเชิงบรรยาย และตัดสินใจคุณค่า มีมาตรฐานในการประเมินปรากฏชัดเจน แต่มีข้อจำกัด คือ ในรูปแบบบางส่วนที่มีความคาบเกี่ยวกัน และความแตกต่างระหว่างส่วนไม่ชัดเจน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งภายในโครงการได้

4. รูปแบบการประเมินของอัลคิน

Marvin C. Alkin (Alkin. 1969) ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาด้านการประเมินผลของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส (UCLA) เขาได้เสนอทฤษฎีของประเมินในบทความ Evaluation Theory Development เมื่อ พ.ศ.1969 จุดเน้นของทฤษฎีนี้คือ การประเมินเพื่อการตัดสินใจในขอบเขตของข้อสนเทศที่สมบูรณ์ ในเรื่องของข้อมูล แหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวม ตลอดจนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อไปสู่การสรุปที่ถูกต้อง ซึ่งจะก่อให้เกิดการตัดสินใจโครงการนั้น ว่า จะดำเนินการต่อไปอย่างไร รูปแบบการประเมินนี้บางที่เรียกว่า CSE Model

ซึ่งเป็นรูปแบบของ Center for the Study of Evaluation ซึ่ง Alkin เป็นผู้อำนวยการศูนย์
วิธีการประเมิน Alkin ได้วางแผนการประเมินโครงการในด้านต่างๆ 5 วิธีการคือ

1. การศึกษาระบบ (System Assessment) เป็นการศึกษาของโครงการ ช่วย
ทำให้มองเห็น เข้าใจในขอบเขตและจุดมุ่งหมายได้อย่างดี ทำให้สามารถมองเห็นแนวทางในการ
ประเมินได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การศึกษาถึงความต้องการของนักเรียน ของชุมชนในสภาว
การณ์นั้น เพื่อจะได้เปรียบเทียบความต้องการของด้านต่างๆของนักเรียน โรงเรียนและชุมชน
ทำให้เกิดการหล่อหลอมและสร้างความสัมพันธ์ให้ผสมกลมกลืนอย่างดีที่สุด บางทีเรียกขั้นตอน
นี้ว่าทำการสำรวจความต้องการ (Need Assessment) เพื่อทำการตัดสินใจในการเลือกปัญหา
ของโครงการนั้น

2. การวางแผนของโครงการ (Program Planning) เป็นส่วนที่จะประเมินในการวาง
แผนของโครงการว่าได้ดำเนินการตามแผนเป็นอย่างไร เลือกกระบวนการที่สอดคล้องและ
เหมาะสมกับระบบดังกล่าวตามที่กล่าวมาแล้วอย่างไร หมายถึงการที่จะทำให้เกิดความต้องการของ
นักเรียน โรงเรียน และชุมชนได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นในการวางแผนของโครงการ
จะต้องประเมินให้ครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เทคนิคที่ใช้การประเมินอาจใช้เกณฑ์
ภายใน ได้แก่การประเมินในด้านโครงสร้างระบบและความเป็นไปได้ทางปฏิบัติ ส่วนการใช้
เกณฑ์ภายนอกอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆหรือจะใช้วิธี Delphi ก็ได้ การตัดสินใจตอนนี่คือการ
เลือกโครงการนั่นเอง

3. การปฏิบัติการตามโครงการ (Program Implementation) เป็นการประเมินการ
นำไปใช้หรือการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบว่าได้ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด
หรือเป็นการประเมินความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่กำหนดให้กับสิ่งที่ปฏิบัติจริงนั่นเอง การ
ประเมินในระหว่างปฏิบัติการนี้จะช่วยให้มองเห็นภาพการทำงานเป็นระยะไป เป็นการ
ประเมินที่เรียกว่า Formative Evaluation ซึ่งถือว่าการประเมินเพื่อช่วยให้เกิดการปรับปรุง
และพัฒนาในระหว่างดำเนินการได้เป็นอย่างดี การตัดสินใจขั้นนี้คือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
โครงการ

4. ปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) ได้แก่การประเมินสรุปผลการจัดโครง
การ ในขั้นนี้จะนำข้อมูลทั้งหลายมาทำการวิเคราะห์โดย แยกเป็นปัญหาแต่ละด้านไปแล้วสรุป
เป็นภาพรวมเพื่อเสนอให้ผู้รับผิดชอบในโครงการได้ตัดสินใจ ข้อมูลที่ได้นอกจากจะเป็นผลิตผล
โดยตรงจากโครงการแล้วอาจจะมีข้อมูลที่ตามมาหรือเป็นผลกระทบของโครงการ ซึ่ง Alkin เสนอ
แนะว่าผลกระทบก็ถือเป็นผลของโครงการที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับ ผลิตผลของโครงการ
โดยตรง

5. การให้สัตยาบันโครงการ (Program Certification) เป็นการให้การรับรองร่วมกันใน
โครงการหลังจากได้รับข้อมูลในด้านต่างๆจากนักประเมินอย่างเพียงพอ ผลการให้การรับรองว่า
โครงการนี้จะรับหรือไม่รับ หรือจะให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ขั้นตอนนี้เป็น การตัดสินใจใน

การจะยุติหรือรับรองโครงการ

จุดอ่อนของรูปแบบการประเมินโครงการของ Alkin คือไม่ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ประเมินให้ชัดเจน กระบวนการตัดสินใจไม่สมบูรณ์ วิธีการประเมินใช้ค่าใช้จ่ายสูง กิจกรรมการประเมินบางประการไม่ชัดเจน แต่ถ้าสามารถทำได้ก็จะเกิดประโยชน์เพราะการประเมินโครงการทางการศึกษาจะต้องประเมินทั้งระบบของโครงการ ตั้งแต่ก่อนการปฏิบัติโครงการ จนถึงการประเมินผลกระทบ

5. รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

Tyler (Tyler.1969 :110-125) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก แนวความคิดของเขาได้รับการต้อนรับอย่างกว้างขวางในระหว่างปี ค.ศ. 1950-1960 เขาได้วางขั้นตอนการประเมินไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal or Objectives) ได้แก่การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดในโครงการ ได้แก่พฤติกรรมของผู้เรียนให้ชัดเจน ว่าคาดหวังให้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร
2. กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ในหลักสูตร ขั้นนี้ได้แก่การเลือกเนื้อหาหรือประสบการณ์ต่างๆที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้พฤติกรรมที่ต้องการ ขั้นตอนนี้จะคลุมถึงกิจกรรมและสถานการณ์ที่ใช้จัดการเรียน การสอนเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ
3. กำหนดเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ขั้นนี้เป็นการระบุถึงเครื่องมือต่างๆที่เลือกมาใช้ในโครงการ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการทดสอบ เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาคุณภาพของเครื่องมือหรือเทคนิคในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) และความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นต้น
4. การปรับปรุงแก้ไข เป็นขั้นสุดท้ายหลังจากนำข้อมูลต่างๆที่ได้ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และสรุปรวบรวมเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ในการจะดำเนินการต่อไป ในการประเมินหลักสูตรในโครงการต่างๆส่วนใหญ่ไม่ถึงกับยกเลิก หากพบข้อบกพร่องในส่วนใดก็ปรับปรุงในส่วนนั้นก็สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้

6. รูปแบบการประเมินของแฮมมอนด์

Hammond (Hammond.1969:1-17) เป็นนักการศึกษาเขามีแนวความคิดในเรื่องการประเมินทางการศึกษาโดยเฉพาะการประเมินหลักสูตร เขาเน้นการประเมินในระดับท้องถิ่น ระบบการศึกษาที่ดีจะต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นโรงเรียน หรือการศึกษาจะต้องมีการจัดโครงการใหม่ๆเพื่อพัฒนาหลักสูตรองค์กรให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา Hammond เน้นการประเมินโครงการอยู่ 2 ประเด็น คือ

1. การประเมินกระบวนการ และการประเมินกระบวนการที่ดีควรจะประเมินทุกขั้นตอนของโครงการ

2. การประเมินหลักสูตร ควรเน้น 3 ประการ กล่าวคือ

- 2.1 การสอน ได้แก่ การจัดชั้นเรียน เนื้อหา วิธีการ และค่าใช้จ่าย
- 2.2 พฤติกรรม ได้แก่ ทางด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ
- 2.3 สถาบัน ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนแวดล้อม

วิธีการประเมิน การประเมินโครงการตามแนวของ Hammond ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. นำโครงการหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง มาทำความเข้าใจและกำหนดให้เป็นสิ่งที่ต้องพัฒนา เช่น จากหลักสูตรที่ใช้อยู่ หรือวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ต้องการพัฒนา เช่นการแนะแนว การบริการห้องสมุด หรือการจัดการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน
 2. กำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน นิยาม และลักษณะตัวแปรต่างๆที่ต้องการพัฒนาให้ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
 3. กำหนดวัตถุประสงค์ พฤติกรรมต่างๆที่ต้องการเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 4. จัดดำเนินการเก็บข้อมูล ได้แก่ เก็บข้อมูลและนำมาประเมินด้วยเทคนิควิธีการต่างๆของข้อมูล
 5. การสรุปผลการประเมิน ได้แก่การวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในแต่ละองค์ประกอบจะได้ทราบถึงเหตุผลของความสัมพันธ์เหล่านั้น จะช่วยให้การตัดสินใจปรับเปลี่ยนโครงการหรือกิจกรรมในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- Hammond เน้นการประเมินจากหน่วยเล็กคือท้องถิ่นก่อนและควรประเมินด้วยตนเอง

7. รูปแบบการประเมินของโพรวัส

Provus (Provus.1971:170-174) เสนอรูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจว่า จะทำต่อหรือยกเลิกโครงการ เขาเน้นความแตกต่างหรือความไม่สอดคล้อง (Discrepancy Model) เป็นการเปรียบเทียบ Actual Performance กับ Desired Performance หรือ Standard โดยเขาเชื่อว่าการประเมินเป็นกระบวนการที่เน้นหาสาระสำคัญดังนี้

1. ความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่เกิดจากโครงการกับมาตรฐาน หรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (Standard or Criteria)
2. ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดกับโครงการกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

การประเมินโครงการเป็นการค้นหาข้อบกพร่องจากความสอดคล้อง และความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดจากโครงการกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ Provus ได้วางแผนการประเมินโครงการเป็นลำดับขั้น เพื่อการตัดสินใจ 4 แนวทางคือ

1. ควรดำเนินการต่อไปเพราะประสบความสำเร็จ
2. ควรยุติเพราะโครงการล้มเหลว
3. ควรปรับปรุงส่วนที่บกพร่องแล้วปฏิบัติใหม่
4. ยกเครื่องใหม่เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแบบโครงการ

วิธีการประเมิน มี 5 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ขั้นตอนนิยามโครงการ (Program Definition) เป็นขั้นทำความเข้าใจในโครงการให้กระจ่างได้แก่ทางด้านวัตถุประสงค์ กิจกรรม บุคลากรพร้อมด้วยทรัพยากรอื่นๆ และขณะเดียวกันก็ให้กำหนดสิ่งที่เป็นมาตรฐานหรือเกณฑ์ไว้เพื่อการเปรียบเทียบ
2. ขั้นตอนเตรียมการโครงการ (Program Installation) เป็นการเตรียมการประเมินกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสอนของครู ความรู้ความสามารถของนักเรียน หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่อยู่ในโครงการว่าได้ตามมาตรฐานกำหนดไว้หรือไม่ มีความสอดคล้องหรือความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร
3. ขั้นตอนเตรียมการตามโครงการ (Program Process) ได้แก่การตรวจสอบว่ากระบวนการต่างๆ ที่ดำเนินไปตามหน่วยต่างๆ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ได้บรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงไร ขั้นนี้เน้นวิธีการทำงาน การประสานงาน การสั่งการ เป็นต้น
4. ผลผลิตโครงการ (Program Product) ได้แก่การพิจารณาเป็นภาพรวมว่า ผลผลิตจากโครงการได้บรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงไร โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อ แต่ละระดับ ได้ผลเข้ากับมาตรฐานที่ตั้งไว้จนพอจะยอมรับได้หรือไม่
5. การวิเคราะห์ขาดทุนกำไร (Cost-Benefit Analysis) ในขั้นนี้เป็นการวิเคราะห์ว่าสิ่งที่ดำเนินการไปคุ้มกับการลงทุนหรือไม่จะทำให้ทราบประสิทธิภาพ (Efficiency) ของโครงการ แต่ขั้นนี้ Probus ไม่เน้นมาก

8. รูปแบบการประเมินของ สตัฟเฟิลบีม

Stufflebeam (Stufflebeam.1968) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่รู้จักกันแพร่หลายว่า CIPP Model เป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในโครงการต่างๆ ได้ ไม่ใช่เฉพาะกับการประเมินทางการศึกษา เช่นเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นต้น

คำว่า CIPP ย่อมาจาก 4 คำดังนี้

- C = Context ได้แก่ สภาพแวดล้อมหรือบริบท
- I = Input ได้แก่ ปัจจัยป้อนหรือปัจจัยพื้นฐาน
- P = Process ได้แก่ กระบวนการ
- P = Product ได้แก่ ผลผลิต

Stufflebeam มีแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินว่า การประเมินเป็นการบรรยายหรือพรรณนาเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสิ่งที่เหมาะสม 2 ประการ คือ การกำหนดสิ่งมีคุณค่า และการตัดสินใจเป็นสำคัญซึ่งในการตัดสินใจ เขาจำแนก

เป็น 4 ประเภท แต่ละประเภทนำไปสู่การการเปลี่ยนแปลงแบบต่างๆดังนี้

ประเภทที่ 1 เปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง (Metamorphism) เป็นการประเมินเพื่อสู่การตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงโดยสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงเปลี่ยนแปลงทั้ง รูปแบบ โครงสร้าง เป้าหมาย เป็นต้น ในการประเมินโครงการต้องเก็บข้อมูลอย่างละเอียดรอบคอบและมีจำนวนมากพอ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้โดยปกติมีน้อยมาก

ประเภทที่ 2 เปลี่ยนแปลงบางส่วน (Homeostasis) เป็นการประเมินเพื่อเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้เกิดความเหมาะสม แต่ยังรักษาสภาพหรือโครงสร้างเดิมเอาไว้จะเปลี่ยนแปลงเฉพาะรายละเอียดปลีกย่อย จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อรักษาระดับมาตรฐาน การกำหนดมาตรฐานและควบคุมคุณภาพบางประการจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ลักษณะการตัดสินใจในแนวนี้อาจพบในระบบการทำงานประจำ เช่น การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน เป็นต้น

ประเภทที่ 3 เปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุงและพัฒนา (Incrementalism) เป็นการวางเป้าหมายเพื่อจะพัฒนา เป็นการยกระดับให้ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่ออยู่ระดับมาตรฐาน ต้องการข้อมูลมาสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงนั้น ซึ่งอาจจะหาข้อมูลได้น้อยกว่าแบบที่ 2

ประเภทที่ 4 เปลี่ยนแปลงไปสู่แนวใหม่ (Neomobilism) เป็นแนวการประเมินในโครงการประเภททดลองหรือจัดทำขึ้นใหม่โดยอาศัยแนวคิดหรือทฤษฎีใหม่ๆ ที่ยังไม่มีการทำมาก่อน จึงเป็นโครงการที่ท้าทายเพื่อค้นพบสิ่งใหม่ๆ การตัดสินใจต่อการประเมินเช่นนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสูง และจะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆทางสังคมอันเป็นผลิตผลของโครงการทดลองดังกล่าว

แนวทางการตัดสินใจตามแนวของ CIPP มี 4 ระดับ คือ

1. การตัดสินใจในการวางแผน (Planning Decisions) ได้แก่การกำหนดการวางแผนว่าจะดำเนินการอย่างไร มีเป้าหมายอย่างไร ระดับนี้เรียกว่า เป็นการคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น

2. การตัดสินใจในโครงสร้าง (Structuring Decisions) เป็นการกำหนดในเรื่องโครงสร้าง เพื่อกำหนดวิธีการที่เหมาะสมระดับนี้เรียกว่า เป็นการคาดหวังของวิธีการ

3. การตัดสินใจในการปฏิบัติการ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจในเรื่องการปฏิบัติการ ได้แก่การควบคุมดูแลปรับปรุงวิธีการต่างๆ ในระหว่างดำเนินการระดับนี้เรียกว่า เป็นการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นจริง

4. การตัดสินใจเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ (Recycling Decisions) เป็นการตัดสินใจครั้งสุดท้าย เพื่อการตรวจสอบโครงการทั้งหมดว่าได้บรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงไร ระดับนี้เรียกว่า เป็นเป้าหมายที่เกิดขึ้นจริงหลังจากปฏิบัติการแล้ว

จึงสรุปได้ว่าการประเมินโครงการตามแนวของ CIPP นี้ การตัดสินใจในการวางแผนจะต้องเกิดจากการประเมิน การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเกิดจากการประเมิน การตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติการเกิดจากการประเมิน และการตัดสินใจเมื่อเสร็จสิ้นโครงการเกิดจากการประเมิน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมนักเรียนดังต่อไปนี้

2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เคลลี (Kelley, 1983:1706) ทำการประเมินหลักสูตรของโครงการศึกษาวิชาชีพของวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยอาร์แคนซอ ที่จัดขึ้นเมื่อ ปี 1976-1980 โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้แก่ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วจากผลที่เป็นคำตอบกลับคืนมา จำนวน 369 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.45 ของประชากรได้ผลการประเมินคือ มากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบไม่พอใจในหลักสูตรที่เป็นอยู่ ผู้ตอบมีความต้องการให้วิทยาลัยทบทวนกระบวนการคัดเลือกผู้เข้ารับการศึกษา และกระบวนการนิเทศ และโดยทั่วไปผู้เข้ารับการศึกษามีความพอใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษา

โมเบลย์ (Mobley, 1985:3334) ได้ดำเนินการประเมินที่ใช้หลักการไม่ได้ยึดเป้าหมาย (Goal-Free Evaluation) ตามแนวความคิดของสคริเวน (Scriven, 1967) เพื่อประเมินโครงการสำรวจอาชีพนักเรียนทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพฤติกรรม เฉพาะอย่างของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และเพื่อพิจารณาว่าช่วงเวลาของการดำเนินโครงการที่ต่างกัน คือ 6 สัปดาห์และ 9 สัปดาห์ ช่วงเวลาใดที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากกว่า โดยใช้แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ แบบวัดทัศนคติและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ และแบบสำรวจอาชีพของโอไฮโอ ทำการวัดนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ผลการประเมินครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆเกิดขึ้นกับนักเรียนเลย ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาของการดำเนินการช่วงใดก็ตาม การประเมินครั้งนี้อยู่ในรูปของการวิจัยทดลอง แผนแบบการทดสอบก่อนและหลัง (Pretest -Posttest Design) และผลของการเปรียบเทียบวัดทั้งสองครั้ง เป็นการแสดงถึงประสิทธิภาพของ โครงการได้

2.2 งานวิจัยในประเทศ

อุดม หนูทอง (2518 : 84 – 87) ได้ศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช 17 โรงเรียน จากกลุ่มตัวอย่าง 260 คนพบว่า ผู้บริหารและครูมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ผู้บริหารเห็นด้วยกับเรื่องกิจกรรมนักเรียนทำให้ครูและนักเรียนเข้าใจกันดียิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กมีความคิดและการกระทำในทางสร้างสรรค์มากที่สุด ส่วนครูเห็นด้วยกับกิจกรรมนักเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานตามความสนใจมากที่สุด ทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญแก่กิจกรรมนักเรียนว่าทำให้นักเรียนมีศีลธรรม และมารยาทดีขึ้น และในบรรดาครูแม้จะแยกตาม เพศ อายุ วุฒิ และอายุราชการแล้วก็ยังมีเจตคติต่อกิจกรรมในเกณฑ์สูงเช่นเดิม จึงกล่าวได้ว่า ครูส่วนมากเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา

ในปี พ.ศ. 2518 ได้มีการศึกษา เจตคติ ของ อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยม

ศึกษา ของรัฐบาล กรมสามัญศึกษา โดยแบ่งเขตทำการศึกษา 5 เขต คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัย 5 คน ผลการศึกษาจากทั้ง 5 เขตมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในเขตภาคเหนือ ประภัสสร มโนรัตน์ (2519 : 111 – 112) ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ใหญ่ 8 คน ครู 200 คน นักเรียน 390 คน พบว่า อาจารย์ใหญ่และครูส่วนมากมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนและเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน การอยู่ร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน การเป็นผู้นำที่ดี มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความสามัคคี ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน และเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น ส่วนนักเรียนมีเจตคติที่ดีและเห็นประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน ทำให้เป็นคนมีเหตุผล มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ในเขตภาคกลาง นิตยา เปลื้องนุช (2519 : 74 – 75) ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ใหญ่ 9 คน ครู 64 คน ครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน 48 คน คณะกรรมการนักเรียน 71 คน และนักเรียน 276 คน พบว่า อาจารย์ใหญ่มีความเข้าใจในหลักการและประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน ครูและครูที่ปรึกษากิจกรรมมีความเข้าใจในหลักการจัดกิจกรรมนักเรียนดี และมีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมนักเรียนช่วยส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ ช่วยแก้ปัญหาทางด้านการปกครอง ความประพฤติ ทำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนทราบความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมเป็นการเตรียมเด็กให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชน นอกจากนี้นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน มีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมนักเรียนทำให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีเป็นคนมีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้ความสามารถและความสนใจของตนเอง สามารถแก้ปัญหาของตนเองและผู้อื่นได้ ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด เพิ่มพูนความรู้ความชำนาญก่อนออกไปประกอบอาชีพ เชื่อมั่นในตนเอง เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนได้เรียนรู้การทำงานในระบอบประชาธิปไตย รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความรักและผูกพันกับโรงเรียนมากขึ้น

ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สุมาลี แจบเกาะ (2519 : 114 – 115) ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ครูใหญ่ 8 คน ครู 189 คน ครูที่ปรึกษากิจกรรม 135 คน นักเรียน 425 คนและคณะกรรมการนักเรียน 118 คน จาก 8 โรงเรียน พบว่า อาจารย์ใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อ กิจกรรมนักเรียนและเห็นว่ามีความประโยชน์ต่อนักเรียนทุกด้าน ทั้งส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ การทำงานในระบอบประชาธิปไตย ครูและครูที่ปรึกษากิจกรรมมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนและเห็นว่ามีความคุ้มค่าให้ประโยชน์แก่นักเรียนทุกด้าน โดยเฉพาะช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะอีกทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ส่วนนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมนักเรียนให้ประโยชน์ในทุกๆด้าน แต่ไม่เห็นประโยชน์ในข้อที่ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

ในเขตภาคตะวันออก อรพรรณ เวทยะเวทิน (2519 : 102 – 103) ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน จำนวน 581 คน พบว่า อาจารย์ใหญ่เห็นว่ากิจกรรม นักเรียน ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และเสริมสร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ในสังคมได้เป็นอย่างดี แต่เห็นว่าแก้ปัญหาในการใช้เวลาว่างของนักเรียน และเสริมสร้าง ประโยชน์แก่ชุมชนได้น้อย ครูและครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนช่วยให้ นักเรียนทาบความถนัดและความสามารถของตนเอง เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับ นักเรียน ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี แต่มีประโยชน์น้อย ต่อการแก้ไขความประพฤติของนักเรียน ส่วนนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนช่วยให้รู้จักการทำงานร่วมกันได้ดี สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับ นักเรียน ทำให้มีความรักและผูกพันกับโรงเรียนมากขึ้น ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น แต่ช่วยแก้ ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้น้อย

ในเขตกรุงเทพมหานคร สดขดา สุทธิสร (2519 : 97) ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ อำนวยการและอาจารย์ใหญ่ 18 คน ครู 296 คน นักเรียน 395 คน จาก 18 โรงเรียน พบ ว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความเข้าใจว่ากิจกรรมนักเรียนมี ประโยชน์ช่วยเสริมสร้างความรู้ ความถนัดความสนใจของตนเอง ส่งเสริมความรู้ในวิชาการตาม หลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้น ครูและนักเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความรักและผูกพัน โรงเรียนมากขึ้น รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และฝึกฝนให้รู้จักทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

จากการศึกษา เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน รัฐบาล กรมสามัญศึกษาทั้ง 5 เขต ในปี พ.ศ. 2518 นี้จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 เขต มี เจตคติที่ดีต่อกิจกรรมนักเรียน มองเห็นความสำคัญและเห็นว่ามีประโยชน์มากทางด้านทำให้ ผู้เรียน รู้ความสนใจและความถนัดของตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ครูกับนักเรียนมี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น นักเรียนมีความรักและผูกพันกับโรงเรียน ฝึกฝนให้นักเรียนรู้จัก การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี แต่กิจกรรมนักเรียนไม่ช่วยให้ผลการ เรียนดีขึ้นและช่วยแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้น้อย

อนุชา เทวราชสมบุรณ์ (2523 : 75) ได้ศึกษา เจตคติของผู้บริหารโรงเรียน ครู และ ผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจิตร จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร 60 คน ครู 360 คน และผู้ปกครอง 360 คน รวม 880 คน พบว่าผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองส่วนมากมีเจตคติเห็นด้วยกับกิจกรรมนักเรียนแต่ละ ประเภทที่จัดขึ้นในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีเจตคติต่อกิจกรรมในโรงเรียนแต่ละประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองมีเจตคติต่อกิจกรรมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติ ที่มีต่อกิจกรรมการออกกำลังกาย นันทนาการ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ การปกครอง และการประชุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01

นวลพร โตวิจิตรรังสี (2524 : 66 – 71) ได้ศึกษา บทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่ปฏิบัติจริง ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 8 โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน 5 ด้าน คือ การพัฒนาโรงเรียนและชุมชน การปฏิบัติตนของคณะกรรมการและสมาชิกของชุมนุมต่างๆ การส่งเสริมและทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกของชุมนุมต่างๆ ด้านการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 669 คนพบว่า บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริง ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บทบาทที่ปฏิบัติจริงในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนเพศชาย และนักเรียนเพศหญิง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันนั้น ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2527 สุพักตร์ พิบูลย์ (บทคัดย่อ) ได้ประยุกต์ใช้แบบจำลองเคาน์ทีแนนซ์ ของสเติร์กในการประเมินกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 กลุ่ม ในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือ ประธานกลุ่ม หรือเลขานุการกลุ่ม ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ครู-อาจารย์ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิอีก 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม หรือเลขานุการกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้แบบจำลองเคาน์ทีแนนซ์ของสเติร์ก สามารถประเมินกิจกรรมได้ในลักษณะที่ครอบคลุม ลักษณะเด่นที่เห็นได้อย่างเด่นชัดของแบบจำลองคือ ขั้นตอนการพิจารณาความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน การดำเนินงาน และผลการดำเนินงาน เปรียบเหมือนการสรุปผลการประเมินไปในตัวด้วย ปัญหาบางประการที่พบคือ การกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาในแต่ละเซลล์เกิดความยุ่งยากและมีความคาบเกี่ยวกัน ข้อมูลเชิงประจักษ์จากแบบสอบถามขัดแย้งกับข้อมูลเชิงตัดสินคุณค่าจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ยากแก่การพิจารณาตัดสินคุณค่าของกิจกรรม ผลการประเมินของกลุ่มที่ 1 พบว่า มีความพร้อมในด้านปัจจัยพื้นฐาน การดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นไปด้วยดี แต่มีจุดอ่อนคือขาดการประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานเกือบทุกรายกิจกรรมให้ผลเป็นที่น่าพอใจ ยกเว้น โครงการส่งเสริมการสอนวิชาการงานอาชีพ ไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย กลุ่มที่ 2 มีความพร้อมในด้านปัจจัยพื้นฐาน มีความพร้อมเพียงในกลุ่มกรรมการบริหารงาน การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยดี ผลเป็นที่น่าพอใจทุกรายกิจกรรม แต่มีโครงการจำหน่ายผลผลิตของนักเรียนซึ่งเป็นโครงการระยะยาว ไม่สามารถดำเนินการตามแผนได้ เนื่องจากขาดการวางแผนในการควบคุมและติดตามโครงการที่เด่นชัด กลุ่มที่ 3 ขาดความพร้อมเพียงในกลุ่มกรรมการบริหารเพราะเกิดความขัดแย้งกัน ทำให้การดำเนินงานบางรายกิจกรรมไม่สม่ำเสมอ ผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายเฉพาะโครงการระยะสั้น โดยสรุปแล้วผลงานของกลุ่มอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับผลงานของกลุ่มที่ 1 และ 2

ทั้ง 3 กลุ่มโรงเรียน พบปัญหาในลักษณะเดียวกันคือขาดแคลนในด้านวัสดุ-ครุภัณฑ์ และงบประมาณ ขาดปฏิทินการปฏิบัติงานที่เด่นชัด กิจกรรมปกติไม่บรรจุไว้ในแผนการปฏิบัติการประจำปี ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในขณะดำเนินงาน

ในปี พ.ศ. 2536 ผกามาศ พรหมอินทร์ (บทคัดย่อ) ได้ประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างปีการศึกษา 2533 – 2534 ทำการประเมินตามรูปแบบจำลองเคาน์ทิแนนซ์ของสเต็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโครงการ 22 คน ครูที่ปรึกษาโครงการ 85 คน และนักเรียนในโครงการ 314 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลจากการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐาน การปฏิบัติโครงการและผลลัพธ์ของโครงการ มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล และมีความเป็นไปได้สูง ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวัง กับสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงในด้านปัจจัยพื้นฐาน การปฏิบัติโครงการและผลลัพธ์จากโครงการ มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง ส่วนผลการตัดสินคุณค่า ด้านปัจจัยพื้นฐานโครงการ ด้านที่สูงกว่ามาตรฐานคือความเข้าใจในวัตถุประสงค์โครงการ ด้านงบประมาณและแหล่งปฏิบัติการด้านที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ ความสามารถดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ ด้านบุคลากรและด้านวัสดุ - อุปกรณ์ในการปฏิบัติโครงการนั้นส่วนใหญ่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนผลลัพธ์โครงการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐาน การปฏิบัติโครงการ และผลลัพธ์โครงการ ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเมือง อำเภอรอบนอก และประจำตำบลพบว่า ไม่แตกต่างกันในด้านปัจจัยพื้นฐาน แต่การปฏิบัติโครงการและผลลัพธ์โครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับ กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมชุมนุม และการประเมินโครงการดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจ การประเมินในรูปแบบจำลองเคาน์ทิแนนซ์ของสเต็ก (Stake's Countenance Model) มากที่สุด เนื่องจากเห็นว่าเป็นการประเมินที่ใช้เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน จากโครงการที่ประสบความสำเร็จแล้วและเกณฑ์จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลการศึกษาของโรงเรียนโดยตรง ทำให้ สามารถประเมินได้ครอบคลุมทุกด้าน จึงนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุม ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม ในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา นักเรียนในกิจกรรมชุมนุม และผู้ปกครองนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายบริการ หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม 4 กิจกรรมชุมนุม จำนวน 9 คน คือ

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม จำนวน 3 คน

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 1 คน

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ จำนวน 3 คน

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 คือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม 4 กิจกรรมชุมนุม จำนวน 128 คน คือ

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม จำนวน 50 คน

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 13 คน

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ จำนวน 42 คน

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ จำนวน 23 คน

กลุ่มที่ 4 คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม 4 กิจกรรมชุมนุม จำนวน 115 คน เนื่องจากนักเรียน 128 คน นำแบบสอบถามของผู้ปกครองกลับมาส่งเพียง 115 คน คือ

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม จำนวน 45 คน

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 10 คน

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ จำนวน 40 คน

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ จำนวน 20 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กิจกรรม ชุมชน	อาจารย์ที่ปรึกษา	นักเรียน	ผู้ปกครอง	ผู้บริหาร
เมตตาธรรม	3	50	45	ผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ 1 คน
วัฒนธรรม ท้องถิ่น	1	13	10	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง 1 คน ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ 1 คน
ศิลปประดิษฐ์	3	42	40	ผู้ช่วยฝ่ายบริการ 1 คน หัวหน้าหมวดกิจกรรม 1 คน
นาฏศิลป์	2	23	20	หัวหน้างานกิจกรรมชุมชน 1 คน
รวม	9	128	115	7

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเอง จำนวน 3 ชุด 13 ฉบับ เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และคำถามแบบปลายเปิด (Open ended) เพื่อใช้สอบถามประชากรกลุ่มเป้าหมายดังนี้

ชุดที่ 1 มี 1 ฉบับ สำหรับผู้บริหาร ได้แก่ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายบริการ หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมชน ประเมินในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ชุดที่ 2 มี 4 ฉบับ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมชนเมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประเมินในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ชุดที่ 3 มี 4 ฉบับ สำหรับนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมชน เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประเมินในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ชุดที่ 4 มี 4 ฉบับ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประเมินในด้านผลที่ตามมา

3. วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองจำนวน 13 ฉบับ แต่ละฉบับมีขั้นตอนในการสร้างดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน
2. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน รูปแบบการประเมิน และการประเมินโครงการ
3. กำหนดโครงสร้างของการประเมิน โดยแสดงสิ่งที่จะศึกษา แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ จำแนกตามโครงสร้างของแบบจำลองเคาน์ทิแนนซ์ของสเติก (Stake's Countenance Model) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 โครงสร้างของการประเมิน แสดงสิ่งที่จะศึกษา แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้

ความคาดหวัง ของโครงการ	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง	เกณฑ์/มาตรฐานของ โครงการที่ควรจะเป็น	การตัดสิน
สิ่งนำ 1. หลักการและเหตุผล ของโครงการ 2. วัตถุประสงค์ของ โครงการกิจกรรมชุมนุม (วิเคราะห์เอกสารโครง การ)	ความเข้าใจของผู้บริหาร ผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้า หมวดกิจกรรม หัวหน้า งานกิจกรรมชุมนุม อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม ต่อวัตถุประสงค์ ของโครงการ และความสามารถดำเนิน การตามวัตถุประสงค์ แบบสอบถาม 1. ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้ บริหารทั้ง 4 ฝ่าย หัว หน้หมวด หัวหน้างาน กิจกรรมชุมนุม 2. อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม	ใช้เกณฑ์สัมบูรณ์จาก แบบสอบถามมาตรา ประมาณค่า ซึ่งเป็น เกณฑ์ที่ได้จากผู้ ทรงคุณวุฒิ	พิจารณาผลจากแบบ สอบถามเทียบกับเกณฑ์ สัมบูรณ์จากแบบสอบ ถาม และความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ
3. สิ่งนําที่จำเป็นต่อการ ดำเนินโครงการกิจกรรม ชุมนุมที่คาดว่าจะมี เช่น บุคลากร วัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ ความพร้อม ความต้องการ ความสนใจ ของนักเรียน (วิเคราะห์เอกสารโครง การ)	สิ่งนำที่มีอยู่จริงในขณะ ดำเนินโครงการ ในภาค เรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2541 แบบสอบถาม 1. ผู้บริหาร ผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้าหมวด หัว หน้งานกิจกรรมชุมนุม 2. อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม	สิ่งนำที่กิจกรรมชุมนุม ควรจะมี วิเคราะห์เอกสารโครง การ แนวการปฏิบัติของ โครงการแต่ละกิจกรรม ชุมนุม	พิจารณาความสอดคล้อง ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับ มาตรฐานของโครงการ พร้อมทั้งพิจารณาคุณ ภาพของสิ่งนำและความ คิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคาดหวัง ของโครงการ	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง	เกณฑ์/มาตรฐานของ โครงการที่ควรจะเป็น	การตัดสิน
การปฏิบัติ 1. กิจกรรมตามปกติของโครงการที่ตั้งใจหรือคาดหวังว่าจะทำ 2. กิจกรรมพิเศษของโครงการที่ตั้งใจหรือคาดหวังว่าจะทำ (วิเคราะห์เอกสารโครงการ)	กิจกรรมตามปกติของโครงการที่ทำจริง กิจกรรมพิเศษที่ทำจริง แบบสอบถาม 1. ผู้บริหาร ผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม 2. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม 3. นักเรียนในกิจกรรมชุมนุม	ลักษณะของกิจกรรมปกติและกิจกรรมพิเศษที่ควรทำ พิจารณาจากการใช้เกณฑ์สมรรถนะจากแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า	พิจารณาความสอดคล้องของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานที่ควรจะเป็น ใช้เกณฑ์สมรรถนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรฐานที่ควรจะเป็น ใช้เกณฑ์สมรรถนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ผลที่ตามมา ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ (วิเคราะห์เอกสารโครงการ)	ประสิทธิภาพของผลงานที่ดำเนินงานตามโครงการที่เกิดขึ้นจริง แบบสอบถาม 1. ผู้บริหาร ผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้าหมวด หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม 2. อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม 3. นักเรียน 4. ผู้ปกครอง	ใช้เกณฑ์สมรรถนะจากแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า	พิจารณาผลจากแบบสอบถาม เปรียบเทียบกับเกณฑ์สมรรถนะของโครงการ โดยใช้ความคิดเห็นของผู้บริหารผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้าหมวด หัวหน้างานอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม ในฐานะนักประเมินภายใน และความคิดเห็นของผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะนักประเมินภายนอก

4. กำหนดขอบเขตและหัวข้อการประเมิน โดยกำหนดมิติที่ประเมิน สิ่งที่ประเมิน ข้อคำถาม และผู้ให้ข้อมูล ตามความเหมาะสม ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 กำหนดมิติที่ประเมิน สิ่งที่ประเมิน ข้อคำถาม และผู้ให้ข้อมูล

มิติที่ประเมิน	สิ่งที่ประเมิน	ข้อคำถาม	ผู้ให้ข้อมูล
1.ด้านสิ่งนำ	1.วัตถุประสงค์ของโครงการกิจกรรมชุมนุม	1.ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการ 2.ความเข้าใจความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมชุมนุมในโรงเรียน และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ฯลฯ	1.กลุ่มผู้บริหาร 2.อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม 3.นักเรียน
	2.ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ	2.ความเหมาะสมระหว่างจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษากับจำนวนนักเรียนในชุมนุม 3.ความเหมาะสมของวัสดุ-อุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรม 4.ความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินกิจกรรม ฯลฯ	1.กลุ่มผู้บริหาร 2.อาจารย์ที่ปรึกษา 3.นักเรียน
2.ด้านการปฏิบัติ	1.กระบวนการดำเนินกิจกรรม	1.ความพร้อมในเรื่องบุคลากร วัสดุ-อุปกรณ์ และสถานที่ 2.ขั้นตอนในการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม 3.การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม 4.ความเหมาะสมของกิจกรรม ฯลฯ	

ตาราง 3 (ต่อ)

มิติที่ ประเมิน	สิ่งที่ประเมิน	ข้อคำถาม	ผู้ให้ข้อมูล
	2.การวัดและประเมิน ผล	2.การวางหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมิน ผล 3.การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ วางเกณฑ์การวัดและประเมินผล 4.การวัดและประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ ประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม ฯลฯ	1.กลุ่มผู้บริหาร 2.อาจารย์ที่ปรึกษา 3.นักเรียน
3.ด้านผลที่ ตามมา	1.ประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงาน คุณภาพ ของงานตามวัตถุประสงค์ 2.ลักษณะนิสัยอันพึง ประสงค์ของนักเรียน	1.ทำงานตามความถนัดหรือความสามารถ มีผลงานตามเกณฑ์ของกิจกรรมชุมนุม 2.รู้หน้าที่มีความรับผิดชอบ 3.รู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง 4.มีกิริยา มารยาทดี ฯลฯ	1.กลุ่มผู้บริหาร 2.อาจารย์ที่ปรึกษา 3.นักเรียน 3.ผู้ปกครอง

5. สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างของการประเมิน เกณฑ์ที่ใช้ประเมินที่กำหนดไว้แล้วมา
ขยายรายละเอียดของข้อคำถามตาม มิติที่ประเมิน สิ่งที่ประเมิน และผู้ให้ข้อมูล

6. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ภาษา สำนวน ของข้อคำ
ถาม และปรับแก้แบบสอบถามตามคำแนะนำ แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือก
เอาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5

7. นำแบบสอบถามทั้ง 13 ฉบับ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่ คีษานีเทศเขต 1 จำนวน 2 ท่าน
อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญงานกิจกรรมชุมนุมและเคยสอนในโรงเรียนอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 1 ท่าน (ดูรายชื่อ
ในภาคผนวก) พิจารณาตรวจสอบ สร้างตารางเกณฑ์สมบูรณ์ไว้ประเมิน ทั้งด้าน สิ่งนำ
การปฏิบัติ ผลที่ตามมา และความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 เกณฑ์สมบรูณ์ของการผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดในรูปร้อยละ ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ ผลที่ตามมา และความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ ที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมชุมชน

กิจกรรมชุมชน	เกณฑ์มาตรฐานสมบรูณ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (%)			
	สิ่งนำ	การปฏิบัติ	ผลที่ตามมา	ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์
เมตตาธรรม	75.00	75.00	80.00	75.00
วัฒนธรรมท้องถิ่น	80.00	80.00	80.00	75.00
ศิลปประดิษฐ์	85.00	80.00	80.00	75.00
นาฏศิลป์	85.00	80.00	80.00	75.00

8. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายใน แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับดังนี้

8.1 แบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่น 0.76

8.2 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมชนเมตตาธรรม มีค่าความเชื่อมั่น 0.96

8.3 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมชนวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่สามารถหาค่าความเชื่อมั่นได้ เพราะมีอาจารย์ที่ปรึกษาเพียง 1 คน

8.4 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมชนศิลปประดิษฐ์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.69

8.5 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมชนนาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.32

8.6 แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม มีค่าความเชื่อมั่น 0.96

8.7 แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าความเชื่อมั่น

0.94

8.8 แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.88

8.9 แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.93

8.10 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม มีค่าความเชื่อมั่น

0.77

8.11 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น

มีค่าความเชื่อมั่น 0.59

8.12 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ มีค่าความเชื่อ

มั่น 0.88

8.13 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่น

0.85

3.2. ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามแต่ละฉบับแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale)

5 ระดับ

ด้านสิ่งนำ (Antecedents)

- วัตถุประสงค์ของโครงการ
- บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ดำเนินกิจกรรม
- ความสนใจและความต้องการของนักเรียน

ด้านการปฏิบัติ (Transactions)

- กระบวนการดำเนินกิจกรรม
- การวัดและการประเมินผล

ด้านผลที่ตามมา (Outcomes)

- ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ
- ความก้าวหน้าของนักเรียนในด้าน จิตพิสัย และทักษะพิสัย

มาตราประมาณค่า (Rating Scale) แต่ละระดับในแบบสอบถามมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เข้าใจมากที่สุด หรือ ปฏิบัติได้มากที่สุด หรือมีความคาดหวังมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเข้าใจมาก หรือ ปฏิบัติได้มาก หรือมีความคาดหวังมาก
- 3 หมายถึง มีความเข้าใจปานกลาง หรือปฏิบัติได้ปานกลางหรือมีความคาดหวังปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเข้าใจน้อย หรือปฏิบัติได้น้อย หรือมีความคาดหวังน้อย
- 1 หมายถึง มีความเข้าใจน้อยที่สุด หรือปฏิบัติได้น้อยที่สุด หรือมีความคาดหวังน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นทั่วไป

ตัวอย่างแบบสอบถามทั้ง 4 ชุด จำนวน 13 ฉบับ เป็นดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร

ตัวอย่างแบบสอบถามผู้บริหาร ในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ด้านสิ่งนำ										
1	มีกิจกรรมชุมนุมตรงตามความถนัดของนักเรียน										
2	วัสดุ-อุปกรณ์ที่จัดให้มีจำนวนมากเพียงพอ										
											
	ด้านการปฏิบัติ										
	กระบวนการดำเนินกิจกรรม										
1	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีขั้นตอน										
2	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม										
											
	การวัดและประเมินผล										
1	การวัดและประเมินผลของแต่ละกิจกรรมตรงตามวัตถุประสงค์										
2	การให้คะแนนมีความยุติธรรม										
											
	ด้านผลที่ตามมา										
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม										
1	นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ทำงานตามความถนัด										
2	นักเรียนมีนิสัยรักการทำงานเป็นหมู่คณะ										
											

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ท่านคิดว่าโครงการกิจกรรมชุมนุมที่ดำเนินการที่ผ่านมากิจกรรมใดที่ดีมีประโยชน์ ควรแก่การส่งเสริม หรือ มีปัญหาอุปสรรค อย่างไร และท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงโครงการ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดี มีประโยชน์ ได้แก่

.....

ปัญหาอุปสรรค.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ด้านสิ่งนำ										
1	จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาต่อจำนวนนักเรียนในกิจกรรมชุมนุมมีความเหมาะสม										
2	สถานที่ ที่ใช้ทำกิจกรรมมีความเหมาะสม										
											
	ด้านการปฏิบัติ										
	กระบวนการดำเนินกิจกรรม										
1	มีการประชาสัมพันธ์รายละเอียดในการเลือกกิจกรรมชุมนุมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า										
2	กิจกรรมที่ปฏิบัติให้ความสนุกสนานไม่น่าเบื่อ										
											
	การวัดและประเมินผล										
1	ทราบหลักการวัดและประเมินผลจากอาจารย์ที่ปรึกษา										
2	การวัดและประเมินผลของแต่ละกิจกรรมตรงตามวัตถุประสงค์										
											

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมเมตตาคารม
ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรม
ท้องถิ่น ด้านผลที่ตามมา

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ด้านผลที่ตามมา สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม										
1	แสดงความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น										
2	ชอบเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม										
											

ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่าง คำถามปลายเปิด ในแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ท่านคิดว่าเมื่อนักเรียนเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม แล้ว กิจกรรมใดที่ท่านเห็นว่าดี
และมีประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมอะไรบ้าง ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อ
การแก้ไขปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์มาก

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ข้อเสนอแนะ

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์
ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์
ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่าง คำถามปลายเปิด ในแบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

นักเรียนคิดว่าเมื่อเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม แล้ว กิจกรรมใดที่เห็นว่าดี และมี
ประโยชน์ นักเรียนพบปัญหา อุปสรรค อย่างไร กิจกรรมชุมนุมสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง นักเรียนมี
ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงโครงการของกิจกรรมชุมนุมให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์มาก

.....

.....

.....

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรม
ห้องถิ่น ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์
ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่างแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์
ด้านผลที่ตามมา

[illegible]

ตัวอย่าง คำถามปลายเปิด ในแบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุม เมตตารธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ท่านคิดว่าเมื่อนักเรียนเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม แล้ว กิจกรรมใดที่ท่านเห็นว่าดี
และมีประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมอะไรบ้าง ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อ
การแก้ไขปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์มาก

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ข้อเสนอแนะ

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

4. วิธีการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล จากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ในกิจกรรมชุมนุมของ โรงเรียนโพธิ์นิมิต วิทยาคม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม แจ้งวัตถุประสงค์ กำหนด วัน เวลา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. แบบสอบถามสำหรับ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างาน กิจกรรมชุมนุม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปส่งด้วยตนเองและขอเก็บคืนภายในเวลา 3 วัน
3. แบบสอบถาม สำหรับ นักเรียน และอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม ผู้วิจัยไปเก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือ จากนักเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม ให้ตอบแบบสอบถามในคาบกิจกรรมชุมนุม
4. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้ฝากนักเรียนให้นำส่งผู้ปกครองและให้นำ กลับมาส่งภายในวันต่อมา

5. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ให้ความหมายของระดับคะแนนดังนี้

1 – 1.49	หมายถึง	คาดหวังน้อยที่สุด	หรือ	เกิดขึ้นจริงน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง	คาดหวังน้อย	หรือ	เกิดขึ้นจริงน้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง	คาดหวังปานกลาง	หรือ	เกิดขึ้นจริงปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	คาดหวังมาก	หรือ	เกิดขึ้นจริงมาก
4.50 – 5.00	หมายถึง	คาดหวังมากที่สุด	หรือ	เกิดขึ้นจริงมากที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินโครงการ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบจำลองเคาน์เทนซ์ ของสเต็ก (Stake's Countenance Model) ในการประเมินผล 2 รูปแบบ คือ

5.1 ภาคบรรยาย

ภาคบรรยาย ได้วิเคราะห์และประเมินโครงการ โดยแยกเป็น 4 ตอน ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ของโครงการ จากเอกสาร ของโครงการ ใช้เกณฑ์การประเมินจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมภาษณ์

ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และหัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตรรกะ ระหว่างด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา จากเอกสารของโครงการ ใช้เกณฑ์การประเมินจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และหัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโครงการที่คาดหวัง กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม และนักเรียนในกิจกรรมชุมนุม

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาโดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง การสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้าหมวด หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม อาจารย์ที่ปรึกษา และการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์และการประเมินผลในภาคบรรยาย

5.2 การตัดสินใจ และตัดสินคุณค่าของโครงการ

การประเมินเพื่อการตัดสินใจ และตัดสินคุณค่าของโครงการ ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม อาจารย์ที่ปรึกษา และนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ โดยใช้เกณฑ์สมบรูณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่ละโครงการกิจกรรมชุมนุม เสนอผลการประเมินเพื่อตัดสินใจ และตัดสินคุณค่าของโครงการใน 4 ด้าน ดังนี้

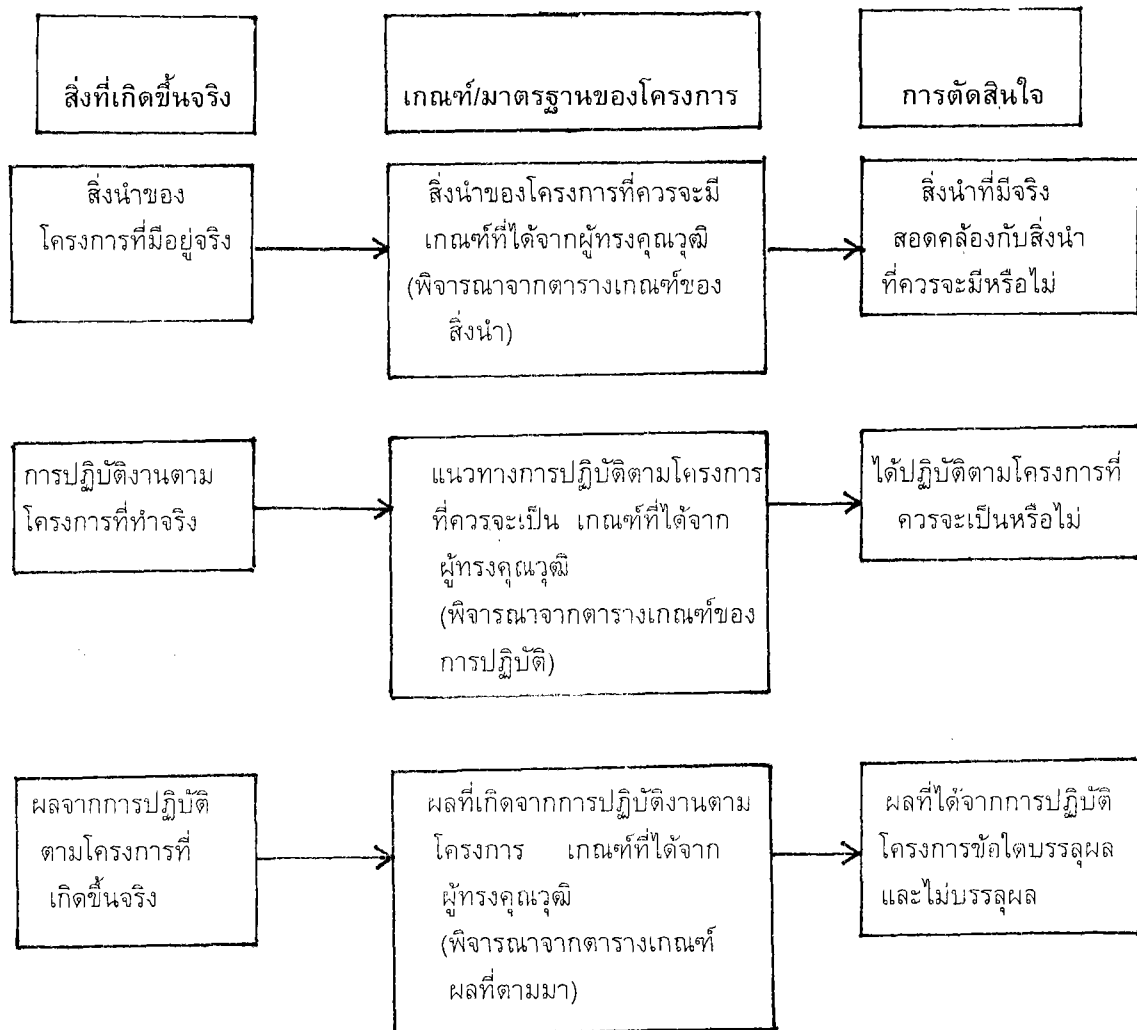
5.2.1 สิ่งนำในการดำเนินโครงการ ประเมินเพื่อตัดสินใจในด้าน สิ่งนำที่มีอยู่จริง กับ มาตรฐานของสิ่งนำที่ควรจะมี

5.2.2 การปฏิบัติของโครงการ ประเมินเพื่อตัดสินใจในด้าน การปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ของโครงการ กับมาตรฐานที่ควรจะเป็น ทั้งกระบวนการดำเนินกิจกรรม การวัดและการ ประเมินผล

5.2.3 ผลที่ตามมาของโครงการ ประเมินเพื่อตัดสินใจ ผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริงกับตัว นักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมแล้ว กับมาตรฐานที่ควรจะเป็น ในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

5.2.4 สรุปความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ ระหว่างสิ่งนำที่มีอยู่จริง การปฏิบัติที่ดำเนินการจริง และผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริง ประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการ ใช้ข้อมูลที่ได้จาก แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา นักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม ตัดสินคุณค่าเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป็นโครงการที่ดี และมีคุณค่าตามเกณฑ์สมบรูณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ

แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์และการประเมินค่าในภาคการตัดสินใจ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้
ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับ
วัตถุประสงค์ของโครงการ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้ค่าความสอดคล้องภายในแบบ
สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536:170-171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

6.3 สถิติที่ใช้หาความสอดคล้อง

6.3.1 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ด้านความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

จากแบบสอบถามของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม

6.3.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างความคาดหวัง

กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากแบบสอบถามของนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรม

ชุมนุม

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 ; 85)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคาดหวัง
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนสิ่งที่เกิดขึ้นจริง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคาดหวังแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนสิ่งที่เกิดขึ้นจริงแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนความคาดหวังกับคะแนนสิ่งที่เกิดขึ้นจริง
	N	แทน	จำนวนคน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมาย
n	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
X_1	แทน	แบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร
X_2	แทน	แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม
X_3	แทน	แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น
X_4	แทน	แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์
X_5	แทน	แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์
X_6	แทน	แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม
X_7	แทน	แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น
X_8	แทน	แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์
X_9	แทน	แบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์
X_{10}	แทน	แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม
X_{11}	แทน	แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น
X_{12}	แทน	แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์
X_{13}	แทน	แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม
2. ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ นำเสนอความสัมพันธ์เป็น 2 กรณี คือ

2.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ

2.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ

3. ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

4. การตัดสินใจในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรม ชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม 13 ฉบับ ไปสอบถามประชากรกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำแบบสอบถามทุกฉบับมาหาค่าสถิติพื้นฐาน จากข้อมูลด้านสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	N	n	$\bar{X}$	S
X_1	7	36	3.440	12.563
X_2	3	33	3.595	17.932
X_3	1	35	4.429	—
X_4	3	35	3.705	6.649
X_5	2	33	3.848	4.00
X_6	50	33	3.505	18.436
X_7	13	35	3.719	22.613
X_8	42	35	3.805	16.602
X_9	23	33	3.505	18.346
X_{10}	45	15	4.110	17.867
X_{11}	10	14	3.514	7.935
X_{12}	40	15	3.467	11.740
X_{13}	20	16	3.268	13.740

จากตาราง 5 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนตั้งแต่ 1 คน ถึง 50 คน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 คน นักเรียนมีจำนวนมากที่สุดคือ 50 คน และจากการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติได้จริงจากแบบสอบถาม มีค่าตั้งแต่ 3.440 ถึง 4.428

แสดงให้เห็นว่าสามารถปฏิบัติได้จริงตามโครงการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงว่าในกลุ่มผู้บริหารเห็นว่าการปฏิบัติได้จริง ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น และนาฏศิลป์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โดยทั่วไปแล้วประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่นเห็นว่าโครงการประสบความสำเร็จในระดับมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าตั้งแต่ 4.00 ถึง 22.613 โดยแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ มีการกระจายน้อยที่สุด และแบบสอบถาม นักเรียนกิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่นมีการกระจายมากที่สุด ส่วนแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่นไม่สามารถหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานได้เนื่องจากมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม เพียง 1 คน

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียน โพธิ์นิมิตวิทยาคม จังหวัดนนทบุรี 4 กิจกรรมชุมนุม คือ กิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปะ ประติมากรรม และนาฏศิลป์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และการประเมินผลโครงการ โดยยึดขั้นตอนแนวทางตามแบบจำลอง เคาน์ตีแนนซ์ของสเติก (Stake's Countenance Model) ข้อมูลที่นำมาหาค่าความสอดคล้อง ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม และข้อมูลจากแบบสอบถาม นักเรียนเท่านั้น เพราะอาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียนในกิจกรรมชุมนุม เป็นผู้ที่ได้รับในด้าน สิ่ง นำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาโดยตรง จึงสามารถให้ข้อมูลได้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหาร และผู้ปกครองของนักเรียนนั้น นำมาเพื่อ ประกอบการ วิเคราะห์ในภาคบรรยายเท่านั้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรม ชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปะประติมากรรม และนาฏศิลป์ เป็นดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม

หลักการและเหตุผลของกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม ได้กล่าวอ้างถึงสภาพในปัจจุบันนี้ว่า คนส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อนจากภาวะเศรษฐกิจ ทำให้ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ของตนเองและครอบครัว ทำให้คนเราเกิดความเห็นแก่ตัว ขาดการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ความเมตตากรุณาต่อสัตว์และเพื่อนมนุษย์ลดน้อยลงไป ผู้คนขาดระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้น ทำให้ขาดความสงบสุขในครอบครัวและสังคม การให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักธรรมคำสั่งสอนทาง

พุทธศาสนา การฝึกให้นักเรียนมีจิตใจสงบ มีเมตตากรุณา รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่นจะช่วยลดความเห็นแก่ตัวลงไปได้ อเนกการฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเองย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากการวิเคราะห์หลักการและเหตุผลของกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมชุมนุมที่ช่วยส่งเสริมศาสนา ด้วยเหตุผลที่ว่า ในปัจจุบันนี้คนเรามีพฤติกรรมที่เป็นไปในทางลบมากขึ้น ขาดความสงบทางจิตใจ จึงอาศัยหลักการนำศาสนาเข้ามาช่วยในการขัดเกลาจิตใจและพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าเป็นหลักการที่จะช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์แก่นักเรียนตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล ซึ่งในขณะเดียวกันจะช่วยแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนให้กับทางโรงเรียนอีกด้วย สรุปได้ว่ากิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรมมีหลักการและเหตุผลที่สมเหตุสมผลในระดับมาก

สิ่งนำของโครงการที่คาดหวัง กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 3 คน กิจกรรมชุมนุมนี้คาดว่าจะสามารถรับนักเรียนที่มีความสนใจในกิจกรรมนี้ได้ประมาณ 55 - 60 คน ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงมาก เพราะโดยอัตราเฉลี่ยของจำนวนครูต่อนักเรียนของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม เป็น 1:20 ในด้านวัสดุ-อุปกรณ์ที่คาดหวังว่าจะได้รับได้แก่ วิทยุ เทป เครื่องรับโทรทัศน์ วีดีโอเทป ที่มีคุณภาพดีซึ่งเป็นวัสดุ-อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีอยู่แล้ว จึงคาดว่าจะได้รับอุปกรณ์เหล่านี้ ส่วนด้านสถานที่ดำเนินกิจกรรมตามโครงการคาดหวังว่าต้องการสถานที่ร่มรื่น เช่น ใต้ต้นไม้ ในบริเวณโรงเรียน ก็คาดว่าจะได้รับเช่นเดียวกันเพราะกิจกรรมชุมนุมอื่นๆมักใช้สถานที่ในห้องเรียนมากกว่า

ด้านการปฏิบัติที่คาดหวัง กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรมคาดหวังว่า จะให้นักเรียนได้กล่าวเปิดใจเพื่อเปิดเผยความรู้สึกนึกคิด และเล่าประสบการณ์ของตนเองในด้านความเมตตา กรุณา หรือสิ่งที่เคยพบเห็นของตนเองให้เพื่อนได้รับทราบ ในกิจกรรมนี้ ถ้านักเรียนที่เป็นสมาชิกเป็นผู้ที่มีความสนใจทางด้านนี้ และมีความกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผยแล้วกิจกรรมนี้จะประสบความสำเร็จ กิจกรรมการศึกษาธรรมะ จากหนังสือ เทปธรรมะ และวีดีโอเทป คงไม่มีปัญหาอะไร เพราะหนังสือและม้วนเทปธรรมะที่น่าสนใจนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาคงจัดเตรียมไว้แล้ว

ด้านผลที่ตามมาที่คาดหวัง โครงการกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรมคาดหวังว่า สมาชิกของกิจกรรมชุมนุมจะมีความเข้าใจในความสำคัญของศาสนาที่มีต่อการดำเนินชีวิตในสังคมไทยมากขึ้น นักเรียนรู้จักการแยกแยะสิ่งที่ผิดและถูกได้มากขึ้น รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นตามควรแก่กาลเทศะ มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์และเพื่อนมนุษย์ มีกิริยา วาจา สุภาพอ่อนน้อม และมีระเบียบวินัยในตนเอง

จากการพิจารณาด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาที่คาดหวัง ของโครงการกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรมแล้ว เห็นว่า ในด้านสิ่งนำ ถ้านักเรียนที่มาเป็นสมาชิกไม่มีความสนใจ

กิจกรรมนี้จริง ประกอบกับสถานที่ดำเนินกิจกรรมไม่แออัดแอ่ง แล้วจะเป็นการยากที่จะฝึกให้นักเรียนมีจิตใจอ่อนโยนได้ภายในเวลาอันสั้น ทำให้ สิ่งนำกับการปฏิบัติ ในเรื่องนี้ไม่ค่อยสมเหตุสมผลเท่าใดนัก ดังนั้นโดยทั่วไปแล้ว ด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาที่คาดหวังจึงมีความสัมพันธ์เชิงตรรกะในระดับปานกลาง

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น

หลักการและเหตุผลของกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น กล่าวถึงความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดนนทบุรี ที่มีประชาชนไทยเชื้อสาย มอญ อิสลาม และจีน อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก มีวัฒนธรรมท้องถิ่นอันน่าภาคภูมิใจ เกี่ยวกับการดำรงชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม โดยสะท้อนออกมาในรูป ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ศาสนา ภาษา วรรณกรรม การละเล่น ดนตรี การพักผ่อนหย่อนใจ สภาพชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การเผยแพร่ให้นักเรียนได้รับรู้ เพื่อให้มองเห็นคุณค่า และช่วยกันอนุรักษ์ไว้ต่อไป

จากการพิจารณาหลักการและเหตุผลของกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นกิจกรรมชุมนุมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้อาศัยเหตุผลที่ว่าขนบธรรมเนียม ประเพณีของชนชาติไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน ปรากฏให้นักเรียนได้พบเห็นในชีวิตประจำวันของตนเองอยู่แล้ว จะเห็นว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษาให้ถ่องแท้ช่วยอนุรักษ์ไว้ต่อไป ได้อาศัยหลักการที่ว่านักเรียนในโรงเรียนก็มีนักเรียนทั้งชนชาติไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน อยู่แล้ว การได้เผยแพร่วัฒนธรรมของตนเองจะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ การได้ศึกษาวัฒนธรรมของเป็นชนชาติอื่น ซึ่งอยู่ใกล้เคียงเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวมาแล้วจะเห็นว่าเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่ ให้นักเรียนเรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัว ปลูกฝังลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์แก่นักเรียนหลายด้านเช่น ความรักความสามัคคีในหมู่คณะ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ความสุภาพเรียบร้อยทั้งกริยา วาจาใจและอื่นๆ เป็นการตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล จึงเป็นหลักการและเหตุผลที่สมเหตุสมผลในระดับมาก

ด้านสิ่งนำที่คาดหวัง กิจกรรมชุมนุมนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 1 คน คาดว่าจะรับนักเรียนเป็นสมาชิกได้ประมาณ 15 - 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสนใจในวัฒนธรรมของชนชาติไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน และคาดหวังว่าจะใช้ห้องเรียน 1210 (ตึก 1 ชั้น 2 ห้องที่ 10)

ด้านการปฏิบัติที่คาดหวัง โครงการกิจกรรมชุมนุม คาดหวังจะให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งแบ่งกลุ่มตามเชื้อชาติ มีการอภิปรายกลุ่ม แสดงวัฒนธรรมของชนชาติที่กลุ่มรับผิดชอบ

ด้านผลที่ตามมาที่คาดหวัง ตามโครงการกิจกรรมชุมนุมคาดหวังว่า นักเรียนจะเห็นคุณค่า และความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้ศึกษาวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน อย่างละเอียดมีหลักการ ได้ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคี มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้ฝึกตนเองให้มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

จากการวิเคราะห์ด้านสิ่งนำที่คาดหวัง เห็นว่าจะมีนักเรียนที่มีความสนใจในกิจกรรมนี้ไม่ต่ำกว่าจำนวนที่สามารถรับได้ สิ่งนำที่เป็นศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ต้องการศึกษามีปรากฏให้นักเรียนเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน สามารถที่จะศึกษาหาความรู้ได้ทันที ด้านห้องเรียน ที่ใช้ห้อง 1210 ก็สามารถใช้ได้เพราะห้องเรียนมีจำนวนมาก ส่วนด้านการปฏิบัติที่คาดหวังทุกกิจกรรมที่กล่าวมาเป็นกิจกรรมที่คาดว่านักเรียนจะมีความสนใจมากพอสมควร การปฏิบัติจึงมีความสัมพันธ์กับสิ่งนำเป็นอย่างดี ย่อมจะทำให้เกิดผลที่ตามาตั้งคาดหวังไว้ในระดับมาก ดังนั้นความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์

หลักการและเหตุผลของกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ คือ การส่งเสริมและปลูกฝังนักเรียนในเรื่องงานศิลปประดิษฐ์ในสายศิลปหัตถกรรม คหกรรมประดิษฐ์ วิจิตรศิลป์ ทักษะการประกอบอาชีพอิสระ กิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทย ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาของชาติ ดังนั้นการจัดกิจกรรมศิลปประดิษฐ์เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยให้การศึกษาของชาติบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

จากหลักการและเหตุผลของโครงการกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมศิลปะนี้ กล่าวถึงเหตุผลการช่วยพัฒนาการศึกษาของชาติให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้หลักการฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านงานศิลปะในสายต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การประกอบอาชีพอิสระ จากการวิเคราะห์แล้วเห็นว่าได้กล่าวถึงผลประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับได้ละเอียดดี เช่น การช่วยให้การศึกษาของชาติบรรลุเป้าหมายของการศึกษา เน้นการส่งเสริมความถนัดด้านศิลปะเฉพาะตัวของผู้เรียน จึงเป็นหลักการเหตุผลที่สมเหตุสมผลในระดับมาก

ด้านสิ่งนำที่คาดหวัง ในกิจกรรมชุมนุมนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 3 คน คาดว่าจะรับนักเรียนที่มีความถนัดและความสนใจในกิจกรรมนี้ ประมาณ 55 – 60 คน วัสดุ – อุปกรณ์ที่ต้องการจากโรงเรียนคือ วัสดุ-อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในงานศิลปประดิษฐ์สามารถหาได้ในท้องถิ่น ด้านงบประมาณที่ต้องการคือ เงินนอกงบประมาณ ได้มาจากการเก็บเงินจากนักเรียนในกิจกรรมชุมนุม คนละ 5 บาท เพื่อนำมาซื้อสีโปสเตอร์และสีย้อมผ้า ส่วนสถานที่ใช้ดำเนินกิจกรรม คือ โรงฝึกงาน ห้องหัตถกรรม และห้องศิลปประดิษฐ์

ด้านการปฏิบัติที่คาดหวัง ในด้านการปฏิบัติโครงการนี้ได้กำหนดกิจกรรมที่คาดหวังว่านักเรียนจะปฏิบัติได้ และมีผลงานที่มีคุณภาพ ได้แก่ การศึกษาวัสดุธรรมชาติที่นำมาใช้ในการประดิษฐ์ดอกไม้ จากของจริง และรูปภาพ การประดิษฐ์ดอกไม้จากเปลือกข้าวโพด การปั้นตุ๊กตาชาววัง และการแสดงผลงานกิจกรรมนักเรียน

ด้านผลที่ตามมาที่คาดหวัง ตามโครงการกิจกรรมชุมนุมคาดหวังว่า นักเรียนในกิจกรรมชุมนุมจะได้ฝึกงานศิลปะอย่างหลากหลาย เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำงานได้อย่างประณีต สวยงาม และเสร็จทันเวลา นักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง อาจนำงานศิลปะที่ทำเป็นแนวทางนำ

ไปสู่การประกอบอาชีพอิสระในอนาคต และทำให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน

จากการวิเคราะห์ด้านสิ่งนำ อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความสามารถด้านนี้โดยเฉพาะ แต่นักเรียนที่สมัครเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมนั้นถ้าไม่มีความถนัดในด้านนี้อาจจะเป็นอุปสรรคในด้านการปฏิบัติอยู่บ้าง การเก็บเงินจากนักเรียนคนละ 5 บาทคาดว่าจะสามารถทำได้เพราะเป็นจำนวนเงินไม่มาก พู่กันขนาดต่างๆที่ขอจากทางโรงเรียนคงไม่มีปัญหาอะไร สถานที่ดำเนินกิจกรรมคือ โรงฝึกงาน ห้องศิลปประดิษฐ์ ห้องดังกล่าวมีอุปกรณ์ที่จำเป็นต่างๆอยู่แล้วจึงไม่มีปัญหาในเรื่องสถานที่ ด้านวัสดุ-อุปกรณ์อื่นๆที่นำมาใช้ในการประดิษฐ์ดอกไม้ห่ากจัดหามาได้ และมีจำนวนเพียงพอที่จะทำให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยดี ในการปฏิบัตินั้นอาจมีปัญหสำหรับนักเรียนที่ไม่มีความถนัดทางด้านนี้ในเรื่องความประณีต สวยงาม และการทำงานให้เสร็จทันเวลา ถ้าการปฏิบัติได้ผลดีจะทำให้ผลที่ตามมาดีด้วย ส่วนผลที่ตามมาในข้อที่ว่าการทำงานศิลปะไปเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และการจำหน่ายผลงานทำให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนมีทางเป็นไปได้มากสำหรับนักเรียนที่มีฝีมือมีความสามารถทางด้านนี้โดยเฉพาะ สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาที่คาดหวังของกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์อยู่ในระดับมาก

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์

หลักการและเหตุผลของกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ กล่าวถึง กิจกรรมนาฏศิลป์ว่า เป็นความสามารถทางด้านการปฏิบัติ การแสดงออกที่อ่อนช้อยสวยงาม อย่างมีศิลปะ เป็นวิชาที่ส่งเสริมความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงออก และทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ สร้างเสริมความสามัคคี และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

จากหลักการและเหตุผลของโครงการกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นกิจกรรมส่งเสริมศิลปะ ได้ให้เหตุผลที่สำคัญของกิจกรรมชุมนุมคือการส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยอาศัยหลักการซึ่งจะให้ผู้เรียนได้แสดงออกในทางที่ดี สวยงามอย่างมีศิลปะ ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และสร้างเสริมความสามัคคีอีกด้วย เมื่อวิเคราะห์แล้วเห็นว่าเป็นหลักการที่สมเหตุสมผลในระดับมาก

ด้านสิ่งนำที่คาดหวัง กิจกรรมชุมนุมนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีจำนวน 2 คน คาดหวังว่าจะมีสมาชิกที่มีความสนใจและความถนัดในกิจกรรมนี้ที่สามารถรับนักเรียนได้ประมาณ 30 คน ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องสถานที่ดำเนินกิจกรรมต้องใช้ห้องนาฏศิลป์ซึ่งไม่สามารถรองรับนักเรียนได้มากกว่านี้

ด้านการปฏิบัติที่คาดหวัง ในด้านการปฏิบัติที่คาดหวังคือ การเรียนรู้ประวัติของเพลง การฝึกร้องเพลงและคิดทำทางประกอบ การฝึกทำท่าประกอบเพลง แยกประเทศ เพลงเฉลิมพระเกียรติ และการฟ้อนภูไท

ด้านผลที่ตามมาที่คาดหวัง ผลที่ตามมาที่คาดหวังของโครงการคือ นักเรียนมีความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยความสามัคคี กล้าแสดงออกในทางที่ดี นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนและครอบครัว

จากการวิเคราะห์ด้านสิ่งนำด้านนักเรียนนั้น ถ้านักเรียนที่มีความสนใจแต่ไม่มีความถนัดมาเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมก็อาจมีปัญหาในการปฏิบัติเพราะอาจทำให้ล่าช้า แต่คงไม่มีปัญหาอะไรมากเพราะถ้านักเรียนสนใจจริงคงตั้งใจฝึกซ้อมเป็นอย่างดี ส่วนอุปกรณ์อื่นๆที่จำเป็นต้องใช้แต่มีได้ขอไว้ในโครงการ เช่นชุดรำแบบต่างๆ เครื่องสำอางค์สำหรับแต่งหน้า ในห้องนาฏศิลป์คงมีพร้อมอยู่แล้ว ด้านผลที่ตามมาน่าจะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังเพราะกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์น่าจะมีสมาชิกเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งจะมีระเบียบวินัยมากกว่า สรุปแล้วกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาที่คาดหวังในระดับมาก

ดังนั้นเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาที่คาดหวังของกิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น นาฏศิลป์ และศิลปประดิษฐ์ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก หรือมีความเป็นไปได้สูง

2.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตดาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ในด้านสิ่งนำการปฏิบัติ และผลที่ตาม ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม อาจารย์ที่ปรึกษา นักเรียน แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียน ข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม ประธานอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์แต่ละโครงการ และเสนอในภาพรวมของทุกโครงการ

ตาราง 6 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ จากคะแนนเฉลี่ยในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม

กิจกรรมชุมนุม	สิ่งนำ ($\bar{X}$)	การปฏิบัติ ($\bar{X}$)	ผลที่ตาม มา ($\bar{X}$)	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เชิงประจักษ์
เมตตาธรรม	3.47	3.56	3.85	สิ่งนำมืออยู่จริงปานกลาง, การปฏิบัติ ทำได้มาก, ผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก
วัฒนธรรม ท้องถิ่น	3.58	4.06	3.97	สิ่งนำมืออยู่จริงมาก, การปฏิบัติทำได้ มาก, ผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก
ศิลปประดิษฐ์	3.71	3.65	3.74	สิ่งนำมืออยู่จริงมาก, การปฏิบัติทำได้ มาก, ผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก
นาฏศิลป์	3.69	4.04	3.97	สิ่งนำมืออยู่จริงมาก, การปฏิบัติทำได้ มาก, ผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก

จากตาราง 6 มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของแต่ละโครงการ และความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ในภาพรวมดังต่อไปนี้

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม

ด้านสิ่งนำที่มีอยู่จริง ในกิจกรรมชุมนุมนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 3 คน เป็นหญิง 2 คน ชาย 1 คน อาจารย์หญิงทั้ง 2 คน โดยปกติเป็นคนรักเด็ก มีจิตใจโอบอ้อมอารี และมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์ซึ่งแสดงออกทางด้านพฤติกรรมให้นักเรียนได้พบเห็นอยู่เสมอ มีนักเรียนในกิจกรรมชุมนุมจำนวน 56 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 40 คน นักเรียนหญิงจำนวน 16 คน ในจำนวนนี้มีนักเรียนชายหลายคนเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมนี้ตามเพื่อนทั้งที่ตนเองไม่มีความสนใจ การใช้บริเวณใต้ต้นไม้ที่ดำเนินกิจกรรมปรากฏว่าไม่มีความสงบร่มรื่นเพียงพอ เพราะมีเสียงรบกวน นักเรียนมองเห็นสิ่งอื่นๆ ได้รอบด้าน อุปกรณ์ที่นำมาใช้ได้คือ หนังสือธรรมะ วิทยุเทป เพื่อให้นักเรียนฟังธรรมะจากเทปเท่านั้น วิทยุเทปที่ใช้เป็นของ หมอวดการงานพื้นฐานอาชีพ วิทยุเทปไม่สามารถจัดให้นักเรียนชมได้ เพราะไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ตามห้องเรียน ด้านสิ่งนำของกิจกรรมชุมนุม มีอยู่จริงในระดับปานกลาง

ด้านการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ดังที่ได้กล่าวในด้านสิ่งนำแล้วว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชาย นักเรียนบางคนขาดความสนใจกิจกรรมนี้อย่างแท้จริง จึงมักสร้างปัญหาด้วยการคุย การเล่น และรบกวนนักเรียนคนอื่นๆ ให้เสียสมาธิในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ประกอบกับสถานที่ไม่เอื้ออำนวย มีเสียงรบกวน ไม่มีความสงบร่มรื่นเพียงพอ ในบางครั้งการดูแลนักเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง การปฏิบัติกิจกรรม อ่านหนังสือธรรมะ ฟังนิทานธรรมะ การนั่งสมาธิ หรือการฟังธรรมะจากวิทยุเทปจึงไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ แต่จะอย่างไรก็ตามอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีความอดทน อดกลั้นสูง จึงพยายามทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมให้ได้ตามความสามารถของแต่ละคน ปัญหาในการปฏิบัติอีกอย่างหนึ่งคือในภาคเรียนนี้ ทางโรงเรียนมีคำสั่งให้ใช้คาบกิจกรรมบางคาบดำเนินกิจกรรมอื่นทำให้เวลาในการปฏิบัติน้อยลง ต้องงดกิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ คือ การทอดผ้าป่าต้นไม้ ส่วนการวัดและประเมินผลทำได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีความยุติธรรม การปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริงยังอยู่ในระดับมาก

ด้านผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริง จากข้อมูลเชิงประจักษ์ และการสัมภาษณ์ หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม พบว่าผลจากการปฏิบัติทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจ มองเห็นความสำคัญของศาสนามากขึ้น แสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันมากขึ้น แสดงความเมตตากรุณาต่อสัตว์ออกมาให้เห็น มีกิริยา วาจาสุภาพเรียบร้อยขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายบางคนซึ่งมีนิสัย ชอบเล่น ชอบคุยไม่สนใจสิ่งใดอย่างจริงจัง แต่ ผลที่ตามมาเกิดขึ้นจริง ยังอยู่ในระดับมาก

สรุปความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรมโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น

ด้านสิ่งนำที่มีอยู่จริง กิจกรรมชุมนุมนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษา 1 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นอย่างดี มีนักเรียนที่เข้ามาเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมด้วยความสนใจอย่างแท้จริง จำนวน 13 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 8 คน นักเรียนทั้งหมด เป็นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบและมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนสิ่งนำที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ต้องศึกษาตามโครงการนั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนได้ประสบอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ห้องเรียนที่ใช้มีความเหมาะสม ดังนั้นด้านสิ่งนำของกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่นมีอยู่จริงในระดับมาก

ด้านการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง จากความพร้อมของสิ่งนำที่กล่าวมาแล้ว ส่งผลให้การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มที่แบ่งตามเชื้อชาติ การศึกษาค้นคว้า การนำเสนองาน อภิปรายกลุ่ม ทำให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นจริง เพราะหลังจากการอภิปรายกลุ่มแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาได้อธิบายเพิ่มเติมเพียงบางเรื่องเท่านั้น การปฏิบัติเกิดขึ้นจริง ในระดับมาก

ด้านผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริง เนื่องจากนักเรียนในกิจกรรมชุมนุมนี้มีความพร้อมทางด้านความสนใจ และมีความรับผิดชอบ ประกอบกับการปฏิบัติกิจกรรมมีผลดีทั้งการเป็นผู้รับ

และการเป็นผู้ให้ กล่าวคือการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามชนชาติไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน ทำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความภาคภูมิใจ มองเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมในเชื้อชาติของตน จึงยินดีที่จะเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้ทราบในขณะเดียวกันก็เกิดความรู้สึกรักสนใจ ตื่นเต้นในการที่จะรับรู้ วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ส่งผลให้เกิดสิ่งที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริงประสบความสำเร็จในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการเห็นคุณค่า ความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น การศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างมีหลักการ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการกิจกรรม ชุมชนวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์

ด้านสิ่งนำที่มีอยู่จริง อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมมีจำนวน 3 คน 2 ใน 3 เป็นอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะโดยเฉพาะ นักเรียนในกิจกรรมชุมนุมมีจำนวน 51 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สมัครเข้ามาเพราะมีความสนใจเพียง 5 คน ที่เหลือเป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนการเรียนศิลป์-ภาษา จำนวน 46 คน นักเรียนเหล่านี้จะมีความถนัดและความสนใจในกิจกรรมด้านศิลปะอยู่แล้ว ในด้านวัสดุ-อุปกรณ์อื่นๆ เช่น พู่กันขนาดต่างๆที่ได้รับจากทางโรงเรียนนั้นแม้จะมีคุณภาพดี แต่มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ วัสดุ-อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการประดิษฐ์ดอกไม้ ปรากฏว่าบาง อย่างหายากและมีราคาแพง กิจกรรมชุมนุมนี้ขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุเหล่านี้ สำหรับทางฝ่ายผู้บริหารยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควรจึงไม่มีงบประมาณมาสนับสนุน ส่วนเงินนอก งบประมาณที่เก็บจากนักเรียน ได้ซื้อสีย้อมผ้า สีโปสเตอร์ ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมจึงแก้ปัญหาโดย การนำวัสดุ-อุปกรณ์จากโครงการบริษัทจำลอง โครงการจัดซื้อวัสดุ-อุปกรณ์ของหมวดศิลปะมาใช้ หรือให้นักเรียนนำวัสดุธรรมชาติบางอย่างที่พอหาได้ในท้องถิ่นมาใช้แทน ด้านสถานที่ดำเนินกิจกรรม คือโรงฝึกงานห้องหัตถกรรม และห้อง ศิลปประดิษฐ์ มีเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานช่างและงานศิลปะอยู่แล้ว ในการปฏิบัติงานบางชิ้น อาจไม่กว้างขวางเพียงพอสำหรับนักเรียน จำนวน 51 คน แต่ก็ไม่ทำให้เกิดปัญหา จะเห็นว่า สิ่งนำด้านวัสดุ-อุปกรณ์ที่มีอยู่จริง อยู่ในระดับมาก

ด้านการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ในการปฏิบัติ กิจกรรมการประดิษฐ์ดอกไม้จากเปลือก ข้าวโพด การปั้นตุ๊กตาชาววัง นักเรียนสามารถทำได้ดี ส่วนใหญ่มีผลงานตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่ปัญหาในการปฏิบัติคือ เวลาในการปฏิบัติมีน้อยเกินไปนักเรียนหลายคน ทำงานไม่เสร็จใน เวลาที่กำหนดต้องทำนอกเวลาด้วยใจรัก นักเรียนหลายคนแสดงความคิดเห็นว่าอยากให้มีความ สามารถในการปฏิบัติมาก ๆ เพราะชอบทำงานศิลปะเหล่านี้ นักเรียนบางคนมีผลงานที่ประณีต สวย งามและสามารถจำหน่ายได้ ส่วนกิจกรรมการแสดงผลงานนักเรียน นั้นไม่สามารถจัดได้เพราะ เวลาในการเรียนมีน้อย เนื่องจากในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 นักเรียนต้องหยุดเรียนใน ช่วงที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 เป็นเวลาหลายวัน

ในด้านการปฏิบัติจึงเกิดขึ้นจริงในระดับมาก

ด้านผลที่ตามที่เกิดขึ้นจริง ในการปฏิบัตินักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานศิลปะอย่างหลากหลาย ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ ได้ทำงานกับเพื่อนๆ ทำให้เกิดความสามัคคี ได้รับผิตชอบในงานของตนเอง ได้ฝึกการทำงานให้ประณีต สวยงาม และมีคุณภาพ นักเรียนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติ ผลที่ตามมาจัดอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา อยู่ในระดับมาก

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์

ด้านสิ่งนำที่มีอยู่จริง อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมจำนวน 2 คน มีความสามารถในด้านนาฏศิลป์โดยเฉพาะ มีนักเรียนในกิจกรรมชุมนุมเป็นหญิงล้วนจำนวน 25 คนนักเรียนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มาโดยตลอดเพราะมีใจรักและมีความสามารถทางด้านนี้ หลายคนเคยแสดงการฟ้อนรำในงานพิธีที่สำคัญของโรงเรียน บางคนเคยเป็นตัวแทนของโรงเรียน ไปแข่งขัน หรือร่วมแสดงในงานที่ทางจังหวัดจัดขึ้น มีนักเรียนที่เป็นสมาชิกใหม่บางคนที่สมัครเข้ามาด้วยความสนใจ ซึ่งตนเองมิได้มีพื้นฐานในด้านนี้มาก่อน อุปกรณ์ที่จำเป็นต่างๆโดยปกติทางห้องนาฏศิลป์จะมีพร้อมอยู่แล้ว เช่น วิทยุเทป ม้วนเทปเพลงต่างๆที่ใช้ประกอบบทเรียน ส่วนเครื่องแต่งกายเพื่อรำในชุดต่างๆนั้นยังมีจำนวนน้อย บางชุดมีเครื่องแต่งกายยังไม่ครบ เครื่องสำอางค์ที่ใช้แต่งหน้า บางอย่างเป็นของเก่าไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ห้องที่ใช้ดำเนินกิจกรรมคือห้องนาฏศิลป์ ซึ่งสามารถรองรับนักเรียนได้ไม่เกิน 30 คน เพราะเมื่อมีการฝึกฟ้อนรำแต่ละคนต้องใช้เนื้อที่มากพอควร สิ่งนำของกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มีอยู่จริงในระดับมาก

ด้านการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง การปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดไว้ นักเรียนทำได้ครบทุกกิจกรรม แต่ความอ่อนช้อย สวยงามในการฟ้อนรำนั้น ย่อมแตกต่างกัน เพราะการรำให้ถูกต้อง และสวยงามนั้นต้องอาศัยความถนัดเฉพาะตัว เวลาในการฝึกซ้อม และจิตใจที่รักทางด้านนี้โดยเฉพาะ เวลาในการเรียนในคาบกิจกรรมชุมนุมจึงไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนที่เป็นสมาชิกใหม่ ซึ่งนักเรียนเหล่านี้จะมีความรู้สึกว่ารำยาก รำได้รำและรำไม่ค่อยถูก อาจารย์ที่ปรึกษาต้องใช้วิธีสอนซ้ำๆ และช้าๆ จนนักเรียนสามารถทำได้ อาจทำให้นักเรียนบางคนที่รำเป็นแล้วเป็นนักแสดงอยู่แล้วมีความรู้สึกว่าจะมีการคัดเลือกรับนักเรียนที่รำเป็นเข้ามาเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ จะได้ไม่เสียเวลาในการฝึกทำรำมาก ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากนักเรียนยังไม่มีสมาธิเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมชุมนุมนั่นเอง ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนในเรื่องนี้ ในด้านการวัดและประเมินผลใช้วิธีสังเกตความสนใจ ประเมินความสำเร็จของนักเรียนตามความสามารถพื้นฐานของแต่ละคน ซึ่งเป็นการประเมินที่ถูกต้อง ด้านการปฏิบัติของกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์จึงเกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมาก

ด้านผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริง ผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนของกิจกรรมชุมนุมนี้พบว่าประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง นักเรียนเกือบทุกคนแสดงความคิดเห็นคล้ายกันคือ เห็นว่ากิจกรรมชุมนุมนี้มีประโยชน์ และอยากให้อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดสอนกิจกรรมชุมนุมนี้ ทุกภาคเรียน แม้นักเรียนที่แสดงความคิดเห็นว่าการพื่อนรำเป็นกิจกรรมที่ยากมากสำหรับตนเอง ก็ยังรักกิจกรรมชุมนุมนี้อยู่ จากการตอบแบบสอบถามด้านผลที่ตามมาของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง อยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ขึ้นไป ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำแต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก คือ ข้อที่ได้ฝึกตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา เนื่องมาจากในการปฏิบัติ มีนักเรียนปฏิบัติได้ช้ารวมอยู่ในกลุ่มทำให้เพื่อนๆในกลุ่มต้องรอคอย และอีกประการหนึ่งคือ เมื่อมีการแสดงหน้าเวที นักเรียนบางคนจะใช้เวลาแต่งตัวนานมากทำให้คนอื่นๆต้องรอนาน ในข้อที่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการฝึกพื่อนรำ เนื่องมาจากนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานในด้านนี้ไม่สามารถฝึกได้ด้วยตนเองได้ ต้องฝึกซ้อมในคาบเรียนเท่านั้น และในข้อที่ได้ทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เนื่องมาจากไม่สามารถจัดให้นักเรียนแสดงการพื่อนรำในงานพิธีต่างๆของโรงเรียนได้ทุกคน เพราะความสามารถในการรำยังไม่สามารถจะแสดงต่อหน้าสาธารณชนได้ นักเรียนที่ไม่ได้ร่วมแสดงยังคิดว่าตนมิได้ทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งในข้อต่างๆที่กล่าวมานี้ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนในกิจกรรมชุมนุม ในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น ผลที่ตามมาจึงเกิดขึ้นจริงในระดับมาก

ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มีความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ในระดับมาก

3. ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ซึ่งใช้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของอาจารย์ที่ปรึกษา และนักเรียน เสนอผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องด้วยคะแนนเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังตาราง 7 และ ตาราง 8 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าความสอดคล้อง ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ที่ปรึกษา

กิจกรรมชุมนุม	N	สิ่งนำ		การปฏิบัติ		ผลที่ตามมา	
		ความคาดหวัง ($\bar{X}$)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ($\bar{X}$)	ความคาดหวัง ($\bar{X}$)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ($\bar{X}$)	ความคาดหวัง ($\bar{X}$)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ($\bar{X}$)
เมตตาธรรม	3	3.00	3.44	3.41	3.46	3.89	3.82
วัฒนธรรมท้องถิ่น	1	3.14	3.86	3.15	4.46	3.60	4.67
ศิลปประดิษฐ์	3	3.90	3.29	3.48	3.49	3.82	3.96
นาฏศิลป์	2	3.36	3.50	3.73	3.73	4.00	4.15

จากตาราง 7 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น และ นาฏศิลป์ ด้านความคาดหวังมีค่าตั้งแต่ 3.00 ถึง 4.00 ซึ่งความคาดหวัง ในด้านสิ่งนำ ของ กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม มีค่าต่ำที่สุด คือ 3.00 ความคาดหวังด้านผลที่ตามมา ของกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มีค่าสูงที่สุด คือ 4.00 คะแนนเฉลี่ยของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง มีค่าตั้งแต่ 3.29 ถึง 4.67 ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้านสิ่งนำ ของกิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์มีค่าต่ำที่สุด คือ 3.29 และสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้านการปฏิบัติ ของกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่นมีค่าสูงที่สุด คือ 4.67 ความสอดคล้องในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ตามความคิดเห็นของ อาจารย์ที่ปรึกษา แต่ละกิจกรรมชุมนุม สรุปได้ดังนี้

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม ด้านสิ่งนำ มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง ด้านการปฏิบัติ มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง ด้านผลที่ตามมา มีความสอดคล้องในระดับมาก

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านสิ่งนำ ไม่มีความสอดคล้องกันเพราะความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติ ไม่มีความสอดคล้องกันเพราะความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติไม่มีความสอดคล้องกัน เพราะความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมาก ด้านผลที่ตามมา ไม่มีความสอดคล้องกัน เพราะด้านความคาดหวังอยู่ในระดับมาก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ ด้านสิ่งนำ ไม่มีความสอดคล้องกัน เพราะความคาดหวังอยู่ในระดับมาก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการปฏิบัติ มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง ด้านผลที่ตามมามีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ ด้านสิ่งนำ ไม่มีความสอดคล้องกัน เพราะความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติ มีความสอดคล้องกันในระดับมาก ด้านผลที่ตามมามีความสอดคล้องกันในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ตามความคิดเห็นของนักเรียน

กิจกรรมชุมนุม	N	สิ่งนำ	การปฏิบัติ	ผลที่ตามมา
เมตตาธรรม	50	0.9175**	0.8737**	0.5063**
วัฒนธรรมท้องถิ่น	13	0.8789**	0.6912**	0.8796**
ศิลปประดิษฐ์	42	0.9238**	0.9247**	0.9435**
นาฏศิลป์	23	0.8945**	0.8686**	0.9599**

** หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนเป็นในรูปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.8739 ถึง 0.9238, 0.6912 ถึง 0.9247 และ 0.5063 ถึง 0.9599 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน และทุกกิจกรรมชุมนุม

4. การตัดสินใจในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาศรรณ วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อการตัดสินใจ และ ตัดสินคุณค่าของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาศรรณ วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม และแบบสอบถามนักเรียน โดยใช้เกณฑ์สมบูรณ์ (Absolute Criteria) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่ละโครงการกิจกรรมชุมนุม เสนอผลการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการใน 4 ด้าน ดังนี้

4.1 สิ่งนำในการดำเนินโครงการ (Antecedents) ได้เสนอผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจของสิ่งนำที่มีอยู่จริง กับมาตรฐานของสิ่งนำที่ควรจะมี

4.2 การปฏิบัติของโครงการ (Transactions) ได้เสนอผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจการปฏิบัติของโครงการที่เกิดขึ้นจริง กับมาตรฐานที่ควรจะเป็น ในด้านกระบวนการดำเนินกิจกรรม การวัดและการประเมินผล

4.3 ผลที่ตามมาของโครงการ (Outcomes) ได้เสนอผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจของผลที่เกิดขึ้นจริงกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมแล้ว กับมาตรฐานที่ควรจะเป็น ในด้านการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ของนักเรียน

4.4 สรุปความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ (Empirical Contingency) ได้เสนอผลการประเมิน และการตัดสินคุณค่าของโครงการ โดยใช้เกณฑ์สมบูรณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ ของสิ่งนำที่มีอยู่จริง การปฏิบัติที่ได้ดำเนินการจริง และผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริง

ผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจ และตัดสินคุณค่าของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาศรรณ วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถามนักเรียนสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา เปรียบเทียบกับเกณฑ์สมบูรณ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งให้เกณฑ์การตัดสินใจ และตัดสินคุณค่าของโครงการในรูปร้อยละของการปฏิบัติได้จริง ดังต่อไปนี้

4.1 สิ่งนำในการดำเนินโครงการ (Antecedents) ได้เสนอผลการประเมินเพื่อ
การตัดสินใจ ด้านสิ่งนำที่มีอยู่จริง กับเกณฑ์สมบูรณ์ ของสิ่งนำที่ควรจะมี

ตาราง 9 ผลการประเมิน และ การตัดสินใจ ด้านสิ่งนำ

กิจกรรมชุมชน	คะแนนเฉลี่ย จาก อ.ปรึกษา	คะแนนเฉลี่ย จากนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย รวม (%)	เกณฑ์ สมบูรณ์ (%)	การตัดสินใจ
เมตตาธรรม	3.44	3.50	69.40	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
วัฒนธรรม ท้องถิ่น	3.86	3.31	71.64	80.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
ศิลปประดิษฐ์	3.29	3.84	71.30	85.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
นาฏศิลป์	3.50	3.86	73.75	85.00	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 9 ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดเกณฑ์สมบูรณ์ในด้านสิ่งนำ ของกิจกรรมชุมชน
เมตตาธรรมในระดับมาก (ร้อยละ 75.00) กิจกรรมชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์
และนาฏศิลป์กำหนดเกณฑ์ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 80.00,85.00 และ 85.00)

สรุปการผลตัดสินใจ ในด้านสิ่งนำ ไม่มีกิจกรรมชุมชนใดผ่านเกณฑ์การประเมินตาม
เกณฑ์สมบูรณ์

4.2 การปฏิบัติของโครงการ (Transactions) ได้เสนอผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจ การปฏิบัติของโครงการที่เกิดขึ้นจริง กับเกณฑ์สมบูรณ์ ในด้านการกระบวนการดำเนินงานกิจกรรม การวัดและการประเมินผล

ตาราง 10 ผลการประเมิน และ การตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมชุมชน	คะแนนเฉลี่ย อ. ที่ปรึกษา	คะแนนเฉลี่ย จากนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย รวม (%)	เกณฑ์ สมบูรณ์ (%)	การตัดสินใจ
เมตตาธรรม	3.46	3.67	71.27	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
วัฒนธรรม ท้องถิ่น	4.46	3.64	81.00	80.00	ผ่านเกณฑ์
ศิลปประดิษฐ์	3.49	3.81	73.00	80.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
นาฏศิลป์	3.73	4.01	77.40	80.00	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 10 ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดเกณฑ์สมบูรณ์ในด้านการปฏิบัติ ของกิจกรรม ชุมชนเมตตาธรรมในระดับมาก (75.00 %) ส่วนการปฏิบัติของกิจกรรมชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ กำหนดเกณฑ์สมบูรณ์ในระดับมากที่สุด (80.00%)

สรุปผลการตัดสินใจ ในด้านการปฏิบัติ ปรากฏว่ากิจกรรมชุมชนที่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์ คือ กิจกรรมชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น

4.3 ผลที่ตามมาของโครงการ (Transactions) ได้เสนอผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจ ผลที่ตามมาของโครงการที่เกิดขึ้นจริงกับตัวนักเรียนกับเกณฑ์สมบูรณ์ ในด้านการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม

ตาราง 11 ผลการประเมิน และการตัดสินใจ ด้านผลที่ตามมา

กิจกรรมชุมนุม	คะแนนเฉลี่ย อ. ที่ปรึกษา	คะแนนเฉลี่ย จากนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย รวม (%)	เกณฑ์ สมบูรณ์ (%)	การตัดสินใจ
เมตตาธรรม	3.82	3.88	77.04	80.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
วัฒนธรรม ท้องถิ่น	4.67	3.96	86.30	80.00	ผ่านเกณฑ์
ศิลปประดิษฐ์	3.96	3.78	77.30	80.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
นาฏศิลป์	4.15	4.18	83.36	80.00	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 11 ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดเกณฑ์สมบูรณ์ในด้านผลที่ตามมาทุกกิจกรรมชุมนุมในระดับมากที่สุดคือ 80%

สรุปผลการตัดสินใจด้านผลที่ตามมา กิจกรรมชุมนุมที่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์ในด้านนี้คือ กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น และนาฏศิลป์

4.4 สรุปความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ เพื่อการตัดสินคุณค่า ของสิ่งที่มีอยู่จริง การปฏิบัติที่ดำเนินการจริง และผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นจริง สรุปผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ จากคะแนนเฉลี่ยด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมชน

ตารางที่ 12 ผลการตัดสินคุณค่าของโครงการจากความสัมพันธ์เชิงประจักษ์

กิจกรรมชุมชน	คะแนนเฉลี่ย สิ่งนำ	คะแนนเฉลี่ย การปฏิบัติ	คะแนนเฉลี่ย ผลที่ตามมา	คะแนนเฉลี่ยรวม (%)	เกณฑ์ สมบูรณ์ (%)	การตัดสิน คุณค่า
เมตตาธรรม	3.47	3.56	3.85	72.53	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
วัฒนธรรม ท้องถิ่น	3.58	4.05	4.32	79.67	75.00	ผ่านเกณฑ์
ศิลปประดิษฐ์	3.57	3.65	3.87	73.93	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
นาฏศิลป์	3.68	3.87	4.17	78.13	75.00	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 12 การประเมินความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ของทุกกิจกรรมชุมชน ปรากฏว่า กิจกรรมชุมชนที่ผ่านเกณฑ์คือ กิจกรรมชุมชนวัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมชุมชนนาฏศิลป์ สรุปว่าเป็นโครงการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการทุกด้าน จึงเป็นโครงการที่ดี และมีคุณค่า ส่วนกิจกรรมชุมชน เมตตาธรรม และกิจกรรมชุมชนศิลปประดิษฐ์ นั้นไม่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์ของการประเมินในครั้งนี้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการ กิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ โดยแยกพิจารณา เป็น 2 กรณี คือ

1.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ

1.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ

2. เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

3. เพื่อประเมินการตัดสินใจในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการ กิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ เมื่อเทียบกับ เกณฑ์มาตรฐานสมบูรณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย มี 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายบริการ หัวหน้าหมวดกิจกรรม และหัวหน้างานกิจกรรม ชุมนุม จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จำนวน 9 คน

กลุ่มที่ 3 คือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จำนวน 128 คน

กลุ่มที่ 4 คือ ผู้ปกครองนักเรียนซึ่งเป็นบิดา หรือ มารดา หรือผู้อุปการะนักเรียนที่เป็น สมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ จำนวน 115 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด มี 3 ชุด 13 ฉบับ ดังนี้

ชุดที่ 1 มี 1 ฉบับ สำหรับกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ

ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายบริการ หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม ประเมินในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ชุดที่ 2 มี 4 ฉบับ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรม ท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประเมินในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ชุดที่ 3 มี 4 ฉบับ สำหรับนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรม ท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประเมินในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ชุดที่ 4 มี 4 ฉบับ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรม ท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประเมินในด้านผลที่ตามมา ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาาคม แจ้งวัตถุประสงค์ กำหนด วัน เวลา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการดังนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร ผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้าหมวดกิจกรรม หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งด้วยตนเองเพื่อสัมภาษณ์ขอความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมชุมนุม และขอเก็บแบบสอบถามคืนภายในเวลา 3 วัน

2.2 แบบสอบถามสำหรับ นักเรียน และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเองโดย รวมนักเรียนทุกกิจกรรมชุมนุมให้พร้อมเพรียงกันในคาบกิจกรรม ชี้แจง วัตถุประสงค์ และรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามให้นักเรียนทราบ ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

2.3 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ได้ชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครองให้นักเรียนทราบก่อนให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองตอบ และให้นำแบบสอบถามกลับมาส่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาในวันต่อมา

3. เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ครบทุกชุดแล้ว นำแบบสอบถามทั้งหมด มาแจกแจงความถี่ตามระดับความคิดเห็นรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในคำถามแบบปลายเปิดไว้ด้วยกัน

4. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ข้อมูลที่นำมาหาค่าความสอดคล้องในรูปคะแนนเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษาและนักเรียน ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามฉบับอื่นๆ นำมาประกอบการวิเคราะห์ในภาคบรรยาย ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม
2. ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ นำเสนอความสัมพันธ์เป็น 2 กรณีคือ
 - 2.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ
 - 2.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ
3. ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์
4. การตัดสินใจในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน สมบูรณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม

คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติ ได้จริงจากแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าตั้งแต่ 3.440 ถึง 4.248 แสดงว่ากิจกรรมชุมนุมสามารถปฏิบัติได้จริงตามโครงการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่นมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าตั้งแต่ 4.00 ถึง 22.613 โดยแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มีการกระจายน้อยที่สุดแบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่นมีการกระจายมากที่สุด แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่นไม่จามารหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ เพราะมีประชากรกลุ่มเป้าหมายเพียง 1 คน
2. ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ เป็นดังนี้
 - 2.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ

ผลการวิเคราะห์หลักการและเหตุผลของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ สรุปว่ามีหลักการและเหตุผลที่สมเหตุสมผลในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงตรรกะ ระหว่างสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ที่คาดหวัง ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และ นาฏศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หรือมีความเป็นไปได้สูง

2.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ

กิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรม มีสิ่งนำที่มีอยู่จริงปานกลาง การปฏิบัติทำได้มาก และผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก

กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีสิ่งนำที่มีอยู่จริงมาก การปฏิบัติทำได้มาก และผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์ มีสิ่งนำที่มีอยู่จริงมาก การปฏิบัติทำได้มาก และผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก

กิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ มีสิ่งนำที่มีอยู่จริงมาก การปฏิบัติทำได้มาก และผลที่ตามมาเกิดขึ้นมาก

3. ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ เป็นดังนี้

กิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้าน สิ่งนำ มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง การปฏิบัติ มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง และผลที่ตามมา มีความสอดคล้องกันในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ความคาดหวัง กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ไม่มีความสอดคล้องกันทั้งทางด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่าความคาดหวังทุกด้าน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

กิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้าน สิ่งนำ ไม่มีความสอดคล้องกัน แต่ในด้านการปฏิบัติ และผลที่ตามมา มีความสอดคล้องกัน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

กิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้าน สิ่งนำ ไม่มีความสอดคล้องกัน แต่ด้านการปฏิบัติ และผลที่ตามมา มีความสอดคล้องกัน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

4. การตัดสินใจในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรม ชุมชน เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ผลการประเมิน เพื่อการตัดสินใจ และตัดสินใจคุณค่าของโครงการ ใน 4 ด้าน คือ

4.1 การตัดสินใจในด้านสิ่งนำ ไม่มีกิจกรรมชุมชนใดผ่านเกณฑ์สมบูรณ์

4.2 การตัดสินใจในด้านการปฏิบัติ กิจกรรมชุมชนที่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์คือกิจกรรม ชุมชนวัฒนธรรมท้องถิ่น

4.3 การตัดสินใจในด้านผลที่ตามมา กิจกรรมชุมชนที่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์คือกิจกรรม ชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น และ นาฏศิลป์

4.4 การตัดสินใจคุณค่าของโครงการ จากการสรุปผลความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ กิจกรรมชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ เป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จ เป็นโครงการที่ดี และมีคุณค่า คือ โครงการกิจกรรมชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น และนาฏศิลป์

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการ กิจกรรมชุมชน เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ทั้ง 2 กรณี

1.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ ในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

หลักการและเหตุผลของโครงการกิจกรรมชุมชน เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ มีความสมเหตุสมผลอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมชุมชนเมตตาธรรม มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะในระดับปานกลาง เนื่องจากขาดความพร้อมด้านสิ่งนำ กิจกรรมชุมชนวัฒนธรรมท้องถิ่น มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะในระดับมาก กิจกรรมชุมชนศิลปประดิษฐ์ มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะในระดับมาก เพราะแม้จะมีปัญหาใน ด้านสิ่งนำ อาจารย์ที่ปรึกษาก็สามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนได้โดยการนำวัสดุ-อุปกรณ์จากโครงการอื่น ๆ มาใช้แทน กิจกรรมชุมชนนาฏศิลป์มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะในระดับมาก

1.2. ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ ในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกกิจกรรมชุมชน

จากการประเมินความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังจากโครงการ ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการ แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมชน มีเจตคติที่ดี มองเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมชุมชนที่มีต่อการศึกษามาก จึงพยายามวางแผน และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้นักเรียนได้ทำงานตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้โครงการประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อุดม หนูทอง (2518: 84 – 87) ที่ได้ศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อ

กิจกรรมนักเรียนพบว่า ครูเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานตามความสนใจมากที่สุด ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์และมีมารยาทดีขึ้น

2. ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมโดยภาพรวม จะมีความไม่สอดคล้องในด้านสิ่งนำมากที่สุด แต่อาจารย์ที่ปรึกษา ก็สามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนได้ ผู้ปกครองหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นว่าอยากให้นักเรียนในปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่โรงเรียน แต่ไม่ควรให้ผู้ปกครองต้องลงทุนซื้อวัสดุ-อุปกรณ์เองครั้งละมากๆ และยังเห็นว่ากิจกรรมชุมนุมศิลปะประดิษฐ์ ทำให้นักเรียนทำงานศิลปะได้ดี จึงอยากให้นักเรียนได้ฝึกทำงานศิลปะให้มากขึ้น ซึ่งผู้บริหารน่าจะให้ความสนใจและสนับสนุนโครงการนี้มากขึ้นเพราะโครงการกิจกรรมชุมนุม จะช่วยทำให้นักเรียนได้ทำงานที่ตนถนัด และมีลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ได้มากกว่าโครงการอื่น ตามความคิดเห็นของนักเรียน ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ทุกกิจกรรมชุมนุม มีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ จึงเลือกกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ ทำให้ตั้งความคาดหวังในกิจกรรมชุมนุมที่เข้าเป็นสมาชิกได้ถูกต้องและมีความสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นวลพร ไตรจิตตรังสี (2524: 66 – 71) ที่พบว่าบทบาทที่คาดหวัง กับบทบาทที่ปฏิบัติจริงในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การตัดสินใจ เมื่อเทียบกับเกณฑ์สมมติของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าในด้านสิ่งนำไม่มีกิจกรรมชุมนุมใดผ่านเกณฑ์สมมติ เนื่องจากเกณฑ์ด้านสิ่งนำต้องมีอยู่จริง 80% ขึ้นไป ด้านการปฏิบัติ และด้านผลที่ตามมา กิจกรรมชุมนุมที่ผ่านเกณฑ์คือกิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น

ส่วนการประเมินเพื่อการตัดสินใจ จากการสรุปความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ เกณฑ์สมมติของผู้ทรงคุณวุฒิคือ 75 % กิจกรรมชุมนุมที่ผ่านเกณฑ์คือ กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น และนาฏศิลป์

ในการประเมินเพื่อตัดสินใจ ลงสรุปตัดสินใจคุณค่าของโครงการนี้ หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า สิ่งนำด้านวัสดุ-อุปกรณ์ ยังไม่พร้อม และนักเรียนของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในหลายๆด้าน การที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมแล้ว ได้ผลที่ตามมาในระดับมาก ก็เห็นว่าเป็นโครงการที่ดีมีคุณค่า เป็นที่น่าพอใจแล้ว ซึ่งในเรื่องการตัดสินใจคุณค่านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตต์ พิบูลย์ (2527) ที่พบว่าข้อมูลเชิงประจักษ์ จากแบบสอบถามขัดแย้งกับ ข้อมูลเชิงตัดสินใจคุณค่าจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ยากแก่การพิจารณาตัดสินใจคุณค่าของกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัย การประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุมในครั้งนี้จะเห็นว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้เกณฑ์สมบูรณ์ ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา 75% - 80 % ขึ้นไป ซึ่งเป็นการถูกต้องในการประเมินเพื่อหาคุณภาพมาตรฐานของโรงเรียน แต่โรงเรียนที่อยู่ในสภาพที่ยังไม่มีความพร้อม ด้านสิ่งนำ ย่อมทำให้ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ไม่ถึงเกณฑ์สมบูรณ์ดังกล่าว ดังนั้นจึงควรประเมินโครงการโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานสัมพัทธ์ โดยการเปรียบเทียบกับโครงการใดโครงการหนึ่งซึ่งประสบความสำเร็จแล้ว จะเหมาะสมกว่า

2. ควรมีการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นโครงการกิจกรรมอื่นๆของนักเรียน หรือโครงการที่สำคัญทางด้านวิชาการโดยใช้รูปแบบการประเมินเดียวกันนี้ และใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง 2533). พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์คุรุสภา กรุงเทพฯ. 2534.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือครู การประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตร ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์คุรุสภา กรุงเทพฯ 2535.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. อัมรินทร์การพิมพ์ กรุงเทพฯ 2526.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ "กิจกรรมพิเศษ" อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา. โรงพิมพ์บรรหาร ธนบุรี 2504.
- กาญจนา ศรีภาพสินธ์ การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ 2533. อัดสำเนา.
- กิตติมา ปรีดีดีลิก การบริหารและเทคนิคการศึกษาเบื้องต้น. อักษรบัณฑิต กรุงเทพฯ 2532.
- กัลย์ชีรา อ้นขวัญเมือง การประเมินโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคลากรประจำการ โปรแกรม วิทยาการคอมพิวเตอร์ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ 2538. อัดสำเนา.
- กิตติพงษ์ วรจำปา บทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. สังกัดกรมสามัญศึกษา ในการพัฒนาความประพฤตินักเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ อัดสำเนา.
- จารึก อะยะวงศ์ คู่มือการทำกิจกรรมอิสระ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย. 2537.
- นวลพร ไตวิจิตรรังศรี บทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่ปฏิบัติจริงในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนของนักเรียนเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 8. ปรินูญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ 2524. อัดสำเนา.
- นิศา.ชูโต การประเมินโครงการ Program Evaluation. พิมพ์ครั้งที่ 2 มาสเตอร์เพรส การพิมพ์ 2531.
- นิตยา เป็ลื่องนุช เจตคติของ อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน รัฐบาลในภาคกลางที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ 2519. อัดสำเนา.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์ กิจกรรมนักเรียน. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2534.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และ วันนอร์ มะทา กิจกรรมเสรีหลักสูตร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา

- ปรกรณ์ ศรีดอนไผ่ บทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของ
ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาย และครู ในเขตการศึกษา 6.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ
2523. อัดสำเนา.
- ประชุม รอดประเสริฐ การประเมินโครงการ: ศาสตร์ความรู้สำหรับผู้บริหาร . วัดผลการศึกษา
ประภัสสร มโนรัตน์ เจตคติ อาจารย์ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลในภาคเหนือ ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน . ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ 2519. อัดสำเนา.
- ประดับ นิลพังกา กิจกรรมร่วมหลักสูตร (ตามหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา).
สภากาแฟฝึกหัดครู ภาคพื้นฐานการศึกษา ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2526
แพร่พิทยา วังบูรพา กรุงเทพฯ..
- ผกา บุญเรือง เอกสารประกอบการสอนวิชาแนะแนว 314 . ภาควิชาแนะแนว และจิตวิทยา
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2526.
- ผกามาต พรหมอินทร์ การประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษารายการนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา 2536. อัดสำเนา.
- พิตร ทองชั้น เทคนิคและวิธีการ การประเมินโครงการ . สำนักทดสอบทางการศึกษา และ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เอกสารประกอบการอบรม 2541.
- ล้วน สายศ และอังคณา สายยศ เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา . พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ
สุวีริยาสาส์น, 2538.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น
2539.
- วันนอร์ มะทา กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทฤษฎีและปฏิบัติ (ศึกษา 332). วิทยาลัยครูสงขลา
พิมพ์ครั้งที่ 1 2523. โอเดียนสโตร์ วังบูรพา กรุงเทพฯ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2536.
- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ แปลจาก Leonard Rutman: Planning Useful Evaluation ;
Evaluation Assessment. กรมวิชาการจัดพิมพ์ 2529.
- สุมาลี แจบเกาะ เจตคติของ อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519. อัดสำเนา.

- สุดซดา สุทธิศร เจตคติของ อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519. อัดสำเนา.
- สุพัคตร์ พิบูลย์ การประยุกต์ใช้แบบจำลองเคนท์ทิกแนลล์ของสเติก ในการประเมินกิจกรรม
กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527.
- อนุชา เทวราชสมบุรณ์ เจตคติของผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม
นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2523. อัดสำเนา.
- อุดม หนูทอง การศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัด
นครศรีธรรมราช ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518. อัดสำเนา.
- อุทุมพร ทองอุไทย “การประเมินอาจารย์” วิจัยและเครื่องมือ. กรุงเทพฯ สมานมิตรการพิมพ์
2523.
- อุทุมพร จามรมาน “โมเดลทางการศึกษา” ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา.
8(4):12-16 เมษายน-พฤษภาคม 2528.
- อรรณณ เวทยะเวทิน เจตคติ อาจารย์ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ 2519. อัดสำเนา.
- Alkin, M.C. Evaluation Theory Development Evaluation Comment . 2,1969.
- Cronbach, L.J. Evaluation for Course Improvement In R.W. Health(ED), New
Curricular. New York : Harper & Row, 1963.
- Good, CarterV. Dictionary Administers and Supervisors: Leadership, Challebges
and Opportunities. U.S.A. :Wm. C.Brown Company Publishers, 1983.
- Hammond, R.L. Evaluation at the Local Level In B.R. Worthern and J.R
Sanders, Educational Evaluation: Theory and Practice. Ohio: Jones 1973.
- Kelly,Chales Leo. “ A Five Year Follow-up Study of The Professional Education
Program of The Colleg of education at The University of Akansas for
The Year 1979 Through Dissertation Abstract International, December
1983.
- Mobley, Julia Raye, “ A Goal - Free Evaluation of An Occupational Exploration
Program “ Dissertation Abstract International, May 1985.

- Miller, Franklin A. James H. Moyer and Robert R. Patrick Planning Student Activities
New Jersey, Prentice Hall, Englewood Cliffs 1959.
- Provas, M. Discrepancy Evaluation for Education Program Improvement and Assessment. Berkeley, CA: McCutchen, 1971.
- Scriven, M. The Methodology of Evaluation. AERA Monograph Series in
Curriculum Evaluation, No. 1. Chicago: Rand McNally, 1967.
- Shapiro, J. Z. Evaluation of a Worksite Program in Health Science and Medicine:
An Application of Stake Model of Countenance 1985.
- Stake, Robert E. The Countenance of Education Evaluation. Teacher College
Record. 1967.
- Stufflebeam, D. L. et al. Education Evaluation and Decision-Making. Itasca,
Illinois: Peacock Publishing, 1971.
- Tyler, Ralph W. (ED) Education Evaluation: New Roles, New Means. Chicago:
University of Chicago Press, 1969.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ชุมศรี บุญสิทธิ์	ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศเขต 1
2. อาจารย์จิรพรรณ ทุมพร	ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศเขต 1
3. อาจารย์สุภาวดี สุจริต	ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อมูล หรือ เติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงตามสถานการณ์ที่ท่านเป็นอยู่ในขณะนี้

() ผู้บริหาร () ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย.....

() หัวหน้าหมวดกิจกรรม () หัวหน้างานกิจกรรมชุมนุม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการ
กิจกรรมชุมชน ตามสภาพความเป็นจริง

ตอนที่ 2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

คำชี้แจง จากความคิดเห็นของท่าน ท่านมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการกิจกรรมชุมชนในระดับใด และคิดว่าตามโครงการนั้นสามารถปฏิบัติในด้านต่างๆได้มากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของระดับความเข้าใจ และระดับการปฏิบัติได้ ซึ่งแต่ละช่อง มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ท่านเข้าใจ วัตถุประสงค์ข้อนั้นมากที่สุด และกิจกรรมชมรมปฏิบัติได้มากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเข้าใจวัตถุประสงค์ข้อนั้นมาก และกิจกรรมชมรมปฏิบัติได้มาก

3 หมายถึง ท่านเข้าใจวัตถุประสงค์ข้อนั้นปานกลาง และกิจกรรมหมนมปฏิบัติได้ปานกลาง

2 หมายถึง ท่านเข้าใจวัตถุประสงค์ข้อนั้นน้อย และกิจกรรมหม่นมัวปฏิบัติได้น้อย

1 หมายถึง ท่านเข้าใจวัตถุประสงค์ข้อนั้นน้อยที่สุด และกิจกรรมหม่นมปฏิบัติได้น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาสามัญ		/								/

จากตัวอย่างหมายความว่า ท่านเข้าใจว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาสามัญในระดับมาก แต่การปฏิบัติได้จริงของกิจกรรมชุมนุมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามเกี่ยวกับ
ความเข้าใจวัตถุประสงค์

[illegible]

ตอนที่ 2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อความเพื่อแสดงถึงระดับ ความคาดหวัง และสิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกี่ยวกับสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของกิจกรรมชุมนุม ซึ่งแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมาก
- 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อย
- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อยที่สุด

ความคาดหวัง คือสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริงตามแผนงาน ที่กำหนดไว้ในโครงการกิจกรรมชุมนุม
สิ่งที่เกิดขึ้นจริง คือสภาพการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ทำไปตามแผนของโครงการกิจกรรมตามสภาพความเป็นจริง

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	วัสดุ – อุปกรณ์มีคุณภาพดี สดวกในการใช้	/							/		

จากตัวอย่างหมายความว่า ท่านคาดหวังว่าวัสดุ-อุปกรณ์ที่โรงเรียนให้การสนับสนุนเพื่อใช้ในกิจกรรมชุมนุมต้องมีคุณภาพดีมากที่สุด แต่สิ่งที่ได้รับแล้วนำมาใช้จริงเป็นเพียงวัสดุ-อุปกรณ์ที่มีคุณภาพปานกลางเท่านั้น

ด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการ

[illegible]

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม										
1	นักเรียนมีผลงานตามเกณฑ์ของกิจกรรมชุมนุมชุมนุม										
2	นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ทำงานตามความถนัด...										
3	นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ทำงานตามความสนใจ..										
4	นักเรียนมีนิสัยรักการทำงานร่วมกับหมู่คณะ.....										
5	นักเรียนมีลักษณะความเป็นผู้นำ.....										
6	นักเรียนเป็นผู้ตามที่ดีได้.....										
7	นักเรียนมีระเบียบวินัย.....										
8	นักเรียนรู้หน้าที่มีความรับผิดชอบ.....										
9	นักเรียนมีกิริยา มารยาทดี มีสัมมาคารวะ.....										
10	นักเรียนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน.....										
11	นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์.....										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ท่านคิดว่าโครงการกิจกรรมชุมนุมที่ดำเนินการที่ผ่านมา มีกิจกรรมใดที่ดี มีประโยชน์ ควรแก่การส่งเสริม หรือมีปัญหาอุปสรรค อย่างไร และท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงโครงการ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดี มีประโยชน์ ได้แก่

.....

.....

ปัญหาอุปสรรค.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

กิจกรรมชุมนุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงตามสภาพที่ท่านเป็นอยู่ขณะนี้

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมนุม นี้ เพราะ
() ตรงตามความถนัด () ตรงตามความสนใจ () อื่นๆคือ.....
3. เปิดสอนกิจกรรมชุมนุมนี้ เป็น ครั้งที่.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

ของโครงการกิจกรรมชุมนุม ตามสภาพความเป็นจริง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อความ เพื่อแสดงถึงระดับความคาดหวัง และสิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุม ซึ่งแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมาก
- 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อย
- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อยที่สุด

ความคาดหวัง คือสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เมื่อเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม

สิ่งที่เกิดขึ้นจริง คือสภาพการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจริงกับตัวนักเรียน เมื่อเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน			/			/				

จากตัวอย่าง หมายความว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม ท่านคาดว่า นักเรียน จะมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ในระดับปานกลาง แต่ผลที่เกิดขึ้นจริงคือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานมากที่สุด

แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านสิ่งนำ และการปฏิบัติ

[illegible]

กิจกรรมชุมนุม เมตตากรุณา

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	สามารถบอกความสำคัญและความจำเป็นของศาสนาได้										
2	สามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกและผิดได้เหมาะสมตามวัย.....										
3	มีความเข้าใจในศาสนามากขึ้น.....										
4	ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามควรแก่กาละ เทศะ.....										
5	มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์ตามความเหมาะสม.....										
6	ทำงานร่วมกับเพื่อนได้ และมีความสามัคคีในหมู่คณะ..										
7	มีกริยา วาจา สุภาพอ่อนน้อม.....										
8	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม.....										
9	มีความเป็นผู้นำ และเป็นผู้ตามที่ดี.....										
10	เป็นคนมีความรับผิดชอบ.....										
11	เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
12	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....										
13	รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง.....										

แบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านผลที่ตามมา
กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	บอกความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่นได้.....										
2	สนใจศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งโดยมีหลักการ										
3	สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชาวมอญในท้องถิ่น.....										
4	สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชาวอิสลามในท้องถิ่น.....										
5	สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชาวจีนในท้องถิ่น.....										
6	แสดงความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น.....										
7	ชอบเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม.....										
8	ทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความสามัคคี.....										
9	เป็นคนตรงต่อเวลา.....										
10	มีกิริยา มารยาท สุภาพเรียบร้อย.....										
11	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น.....										
12	ชอบทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
13	มีความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี.....										
14	เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
15	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....										

กิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์

[illegible]

กิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	ชอบเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรม.....										
2	ทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความสามัคคี.....										
3	เป็นคนมีความรับผิดชอบ.....										
4	เป็นคนตรงต่อเวลา.....										
5	มีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี.....										
6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านนาฏศิลป์.....										
7	นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน.....										
8	ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการฝึกซ้อมรำ.....										
9	ชอบทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
10	มีความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี.....										
11	เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
12	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....										
13	มีกิริยา มารยาทดีขึ้น.....										

คำถามปลายเปิด ในแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ท่านคิดว่าเมื่อนักเรียนเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม แล้ว กิจกรรมใดที่ท่านเห็นว่าดีและมี
ประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมอะไรบ้าง ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับ
ปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์มาก

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ข้อเสนอแนะ

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

กิจกรรมชุมนุม.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงตามสภาพที่นักเรียนเป็นอยู่ขณะนี้

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ขณะนี้กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
3. เป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม ครั้งที่.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

ของโครงการกิจกรรมชุมนุม ตามสภาพความเป็นจริง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อความ เพื่อแสดงถึงระดับความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกี่ยวกับ สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุม ซึ่งแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อยที่สุด

ความคาดหวัง คือสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เมื่อเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม

สิ่งที่เกิดขึ้นจริง คือสภาพการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจริงกับตัวนักเรียน เมื่อเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	นักเรียนดำเนินการในการทำกิจกรรมเอง			/			/				

จากตัวอย่าง หมายความว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม นักเรียนคาดว่า จะได้ดำเนินการทำกิจกรรมในชุมนุมเองในระดับปานกลาง แต่ผลที่เกิดขึ้นจริงคือนักเรียนมีบทบาท ในการดำเนินกิจกรรมมากที่สุด

แบบสอบถามนักเรียน ด้านสิ่งนำ และการปฏิบัติ

[illegible]

กิจกรรมชุมนุม เมตตากรม

[illegible]

กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม										
1	ได้เห็นคุณค่า และความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น										
2	ได้ศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งโดยมีหลักการ..										
3	ได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวมอญในท้องถิ่น.....										
4	ได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวอิสลามในท้องถิ่น.....										
5	ได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวจีนในท้องถิ่น.....										
6	เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น.....										
7	ได้เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม.....										
8	ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความสามัคคี.....										
9	ได้ฝึกนิสัยให้เป็นคนตรงต่อเวลา.....										
10	ได้ฝึกกริยา มารยาท ให้สุภาพเรียบร้อย.....										
11	ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น.										
12	ได้ทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
13	ได้ฝึกความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี.....										
14	ได้ฝึกตนเองให้เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
15	ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง.....										

กิจกรรมชุมนุมศิลปประดิษฐ์

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	ได้ฝึกงานศิลปะอย่างหลากหลาย.....										
2	ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ.....										
3	ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆทำให้เกิดความสามัคคี.....										
4	ได้รับฝึกชอบในงานของตนเอง.....										
5	ได้ฝึกการทำงานให้ประณีต สวยงาม.....										
6	ได้ฝึกทำงานให้มีคุณภาพ.....										
7	ได้ฝึกตนเองให้ทำงานเสร็จตรงเวลา.....										
8	ทำให้มองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพด้วยงานศิลปะ.....										
9	ทำให้มีรายได้ระหว่างเรียน.....										
10	ได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการทำงานศิลปะ										
11	ได้ทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
12	ได้ฝึกความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี.....										
13	ได้ฝึกตนเองให้เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
14	ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง.....										
15	ได้ฝึกกริยา มารยาทให้ดีขึ้น.....										

กิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	ได้ช่วยส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่.....										
2	ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความสามัคคี.....										
3	ได้ฝึกตนเองให้มีความรับผิดชอบ.....										
4	ได้ฝึกตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา.....										
5	ทำให้มีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี.....										
6	ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเพื่อนรำ.....										
7	ได้นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนและครอบครัว.....										
8	ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการฝึกเพื่อนรำ.....										
9	ได้ทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
10	ได้ฝึกความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี.....										
11	ได้ฝึกตนเองให้เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
12	ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง.....										
13	ได้ฝึกกริยา มารยาทให้ดีขึ้น.....										

คำถามปลายเปิด ในแบบสอบถามนักเรียนกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

นักเรียนคิดว่าเมื่อเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม แล้ว กิจกรรมใดที่เห็นว่าดี และมี
ประโยชน์ นักเรียนพบปัญหา อุปสรรค อย่างไร กิจกรรมชุมนุมสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง นักเรียนมีข้อ
เสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงโครงการของกิจกรรมชุมนุมให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์มาก

.....
.....
.....

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียน

กิจกรรมชุมนุม.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงตามสถานภาพที่ท่านเป็นอยู่ขณะนี้

1. ความสัมพันธ์กับนักเรียน () บิดา () มารดา () อื่นๆโปรดระบุ.....

2. อายุ () 20 -30 ปี () 31- 40 ปี () 41-50 ปี () 51 ปี ขึ้นไป

3. อาชีพ () รับราชการ () ค้าขาย () อื่นๆโปรดระบุ.....

4. วุฒิการศึกษา () ต่ำกว่ามัธยมศึกษา () ชั้นมัธยมศึกษา
() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม
ตามสภาพความเป็นจริง**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของแต่ละข้อความ เพื่อแสดงถึงระดับ
ความคาดหวัง และสิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกี่ยวกับ ผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุม
ซึ่งแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงมาก
- 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อย
- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความ ด้านความคาดหวัง และ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงน้อยที่สุด

ความคาดหวัง คือสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริงกับนักเรียนในปกครองของท่านก่อนเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม
สิ่งที่เกิดขึ้นจริง คือสภาพการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจริง กับนักเรียนในปกครองของท่าน เมื่อเข้าร่วม
กิจกรรมชุมนุมแล้ว

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยในตนเอง				/		/				

จากตัวอย่าง หมายความว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม ท่านคาดว่า นักเรียนในปกครองของท่าน
มีระเบียบวินัยในตนเองน้อย แต่ผลที่เกิดขึ้นจริงคือ นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเองมากที่สุด

แบบสอบถามผู้ปกครอง ด้านผลที่ตามมา
กิจกรรมชุมนุม เมตตารธรรม

[illegible]

แบบสอบถามผู้ปกครอง ด้านผลที่ตามมา
กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม '										
1	รู้คุณค่า และความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น.....										
2	สนใจศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น.....										
3	สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชาวมอญในท้องถิ่น.....										
4	สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชาอิสลามในท้องถิ่น.....										
5	สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชาวจีนในท้องถิ่น.....										
6	แสดงความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น.....										
7	ชอบเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม.....										
8	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี.....										
9	เป็นคนตรงต่อเวลา.....										
10	มีกิริยา มารยาทสุภาพ เรียบร้อย.....										
11	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น.....										
12	ชอบทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
13	มีลักษณะความเป็นผู้นำ.....										
14	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น.....										
15	เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
16	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....										

แบบสอบถามผู้ปกครอง ด้านผลที่ตามมา
กิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	ทำงานศิลปะได้หลายรูปแบบ.....										
2	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ.....										
3	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี.....										
4	รับผิดชอบในงานของตนเอง.....										
5	ทำงานศิลปะได้ประณีต สวยงาม.....										
6	ทำงานได้ดีมีคุณภาพ.....										
7	ทำงานเสร็จตรงเวลา.....										
8	ทำให้มองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพด้วยงานศิลปะ.....										
9	ทำให้มีรายได้ระหว่างเรียน.....										
10	รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการทำงานศิลปะ.....										
11	ชอบทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
12	มีลักษณะความเป็นผู้นำ.....										
13	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น.....										
14	เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
15	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....										
16	มีกิริยา มารยาทดีขึ้น.....										

กิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น									
		ความคาดหวัง					สิ่งที่เกิดขึ้นจริง				
	ด้านผลที่ตามมา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเมื่อได้เข้าร่วม										
	กิจกรรมชุมนุม										
1	ชอบเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรม....										
2	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี.....										
3	เป็นคนมีความรับผิดชอบ.....										
4	เป็นคนตรงต่อเวลา.....										
5	มีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี.....										
6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านนาฏศิลป์.....										
7	ได้นำชื่อเสียงมาสู่ครอบครัว.....										
8	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการฝึกฟ้อนรำ.....										
9	ชอบทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม.....										
10	มีลักษณะความเป็นผู้นำ.....										
11	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น.....										
12	เป็นคนมีระเบียบวินัย.....										
13	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....										
14	มีกิริยา มารยาทดีขึ้น.....										

คำถามปลายเปิด ในแบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ท่านคิดว่าเมื่อนักเรียนเข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมชุมนุม แล้ว กิจกรรมใดที่ท่านเห็นว่าดีและมี
ประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมอะไรบ้าง ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับ
ปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์มาก

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ข้อเสนอแนะ

ได้แก่ 1.....
2.....
3.....

ภาคผนวก ค
โครงการกิจกรรมชุมนุม

โครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตารธรรม
ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541
โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยในสภาพปัจจุบันนี้ ผู้คนส่วนใหญ่ ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจบีบคั้น ทำให้แต่ละคนมุ่งแสวงหาประโยชน์ส่วนตนมากขึ้นทำให้เกิดความเห็นแก่ตัว ขาดความเมตตา กรุณา ขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ทั้งด้านจิตใจและวัตถุสิ่งของแก่ผู้อื่น และขาดระเบียบวินัยในตนเองเป็นอันมาก การฝึกให้นักเรียนมีจิตใจเมตตา กรุณา รู้จักเอื้อเฟื้อผู้อื่นตามกำลังและความสามารถของตน ลดความเห็นแก่ตัวลงไปได้ และมีระเบียบวินัยในตนเอง ย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต การจัดกิจกรรมชุมนุมเมตตารธรรมจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนมีคุณสมบัติดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. ให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทบาทของศาสนาที่มีต่อสังคมไทย
2. ให้อ่านเลือกสรรคุณธรรม มาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต
3. เพื่อฝึกจิตใจให้มีคุณธรรม มีความเมตตา โอบอ้อมอารีต่อสรรพสัตว์ และเพื่อนมนุษย์
4. เพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้มีความสามัคคี และมีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกการปฏิบัติตนให้มีความอ่อนน้อมทั้งกาย วาจา ใจ

เป้าหมาย

นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกิจกรรมชุมนุม จำนวน 55 - 60 คน

วิธีดำเนินการ

1. เสนอโครงการต่อฝ่ายกิจกรรมของโรงเรียน
2. รับสมัครสมาชิกกิจกรรมชุมนุม
3. ประชุมสมาชิกกิจกรรมชุมนุม เลือกตั้งประธานและคณะกรรมการ
4. ให้สมาชิกกิจกรรมชุมนุมกล่าวเปิดเผยความรู้สึก แสดงความคิดเห็น เสนอกิจกรรมที่อยากจะทำร่วมกัน
5. ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามความคิดเห็นและข้อเสนอของสมาชิก
6. ให้สมาชิกศึกษาธรรมะจากหนังสือ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาคอยแนะนำ
7. ให้สมาชิกศึกษาธรรมะ จาก วิทยู เทป และวีดีโอเทป โดยอาจารย์ที่ปรึกษาคอยแนะนำ

ระยะเวลาดำเนินการ

ใช้เวลาในการดำเนินการ 1 ภาคเรียน จำนวนคาบเรียน 18 คาบ

สถานที่ดำเนินการ

1. ไตร่ตรองในไม่ในบริเวณโรงเรียน
2. ห้องเรียนที่มีเครื่องโทรทัศน์

ทรัพยากรที่ต้องการ

1. บุคลากร ประกอบด้วย

- 1.1 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม จำนวน 3 คน
- 1.2 วิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน - คน
- 1.3 สมาชิกกิจกรรมชุมนุม จำนวน 55 - 60 คน

2. งบประมาณ ประกอบด้วย

- 2.1 งบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา เป็นเงิน - บาท
- 2.2 เงินนอกงบประมาณ (จากสมาชิก) เป็นเงิน - บาท
- รวมเงินทั้งสิ้น - บาท

เงินงบประมาณและนอกงบประมาณที่ได้รับ เพื่อใช้จ่ายตามรายการต่อไปนี้

- 1. -----
- 2. -----

3. วัสดุอุปกรณ์ ที่ต้องการ จากทางโรงเรียน

- 3.1 วิทยุ เทป โทรทัศน์ วีดีโอเทป
- 3.2 สถานที่เรียนที่เป็นสัดส่วน และมีความร่มรื่น

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางสาวนวมณ เปรมใจ ประธานอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1. นักเรียนมีความเข้าใจในศาสนามากขึ้น
- 2. นักเรียนรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นตามควรแก่กาลเทศะ
- 3. นักเรียนมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์ และเพื่อนมนุษย์มากขึ้น
- 4. นักเรียนมีกิริยา วาจา สุภาพ อ่อนน้อม
- 5. นักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้น

กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ

- 1. ทอดผ้าป่าต้นไม้

****กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ** หมายถึง กิจกรรมอื่นๆที่ไม่ใช่กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนในแผนการเรียน แต่เป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนที่คาดว่า สมาชิกในกิจกรรมชุมนุมจะได้แสดงความรู้ความสามารถ ตามความถนัด เช่น การแสดงผลงานของสมาชิก การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการอื่นๆ ของโรงเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ฯลฯ

โครงการกิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น
ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541
โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี

หลักการและเหตุผล

จังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดที่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นอันน่าภาคภูมิใจ เป็นเอกลักษณ์ และมรดกทางวัฒนธรรมที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด อันได้แก่ วัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยเชื้อสายมอญ และชาวไทยเชื้อสายอิสลาม เป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม โดยสะท้อนออกมาในรูปของขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ศาสนา ภาษา วรรณกรรม การละเล่น ดนตรี การพักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การเผยแพร่ให้นักเรียนได้รับรู้ เพื่อนำมาซึ่งความผูกพัน ห่วงแหน ร่วมกันอนุรักษ์สืบสานไว้ตลอดไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวไทยเชื้อสาย จีน มอญ และอิสลาม
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ห่วงแหน และตระหนักในหน้าที่ในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. เพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยรักความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นคนตรงต่อเวลา
5. เพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้มีความสุภาพเรียบร้อย

เป้าหมาย

นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกิจกรรมชุมนุม จำนวน 15 - 20 คน

วิธีดำเนินการ

1. เสนอโครงการต่อฝ่ายกิจกรรมของโรงเรียน
2. รับสมัครสมาชิกกิจกรรมชุมนุม
3. ประชุมนิเทศแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารชุมนุม
4. แบ่งกลุ่มตามเชื้อชาติ กำหนดขอบข่าย เนื้อหา
5. อภิปรายกลุ่ม
6. เลือกวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เด่นชัด เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาแสดงกลุ่มละ 1 ชุด
7. สรุป ประเมินผล

ระยะเวลาดำเนินการ

ใช้เวลาในการดำเนินการ 1 ภาคเรียน จำนวนคาบเรียน 18 คาบ

สถานที่ดำเนินการ

1. ห้องเรียน 1210

ทรัพยากรที่ต้องการ

1. บุคลากร ประกอบด้วย
 - 1.1 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม จำนวน 1 คน
 - 1.2 วิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน - คน
 - 1.3 สมาชิกกิจกรรมชุมนุม จำนวน 15 - 20 คน
2. งบประมาณ ประกอบด้วย
 - 2.1 งบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา เป็นเงิน - บาท
 - 2.2 เงินนอกงบประมาณ (จากสมาชิก) เป็นเงิน - บาท
 - รวมเงินทั้งสิ้น - บาท
3. วัสดุ อุปกรณ์ ที่ต้องการ จากทางโรงเรียน
 - 3.1 -----

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางชมแข พงษ์เจริญ ประธาน อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. นักเรียนได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมอญ อิสลาม และจีน
3. นักเรียน ได้ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคี
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม
5. ได้ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ

1. การแสดง "รามอญ" ของสมาชิกกิจกรรมชุมนุม

****กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ** หมายถึง กิจกรรมอื่นๆที่ไม่ใช่กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนในแผนการเรียน แต่เป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนที่คาดว่าจะ สมาชิกในกิจกรรมชุมนุมจะได้แสดงความรู้ความสามารถ ตามความถนัด เช่น การแสดงผลงานของสมาชิก การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการอื่นๆ ของโรงเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ฯลฯ

โครงการกิจกรรมชุมนุม ศิลปประดิษฐ์
ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541
โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี

หลักการและเหตุผล

การส่งเสริม ปลุกฝังนักเรียน ในเรื่องงานศิลปประดิษฐ์ ในสายศิลปหัตถกรรม คหกรรมประดิษฐ์ วิชาศิลป ตลอดจนการฝึกทักษะการประกอบอาชีพอิสระ กิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทย ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาของชาติ และดำรงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยนั้น การจัดกิจกรรมศิลปประดิษฐ์ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยให้การศึกษาของชาติบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติชิ้นงานด้านศิลปะอย่างหลากหลาย
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการปฏิบัติงานศิลปะต่างๆ
3. เพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ รับผิดชอบในการทำงานอย่างประณีตสวยงาม และมีคุณภาพให้เสร็จตรงเวลา
4. เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานศิลปะต่างๆมาประกอบเป็นอาชีพอิสระ

เป้าหมาย

นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกิจกรรมชุมนุม จำนวน 55 - 60 คน

วิธีดำเนินการ

1. เสนอโครงการต่อฝ่ายกิจกรรมของโรงเรียน
2. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมชุมนุมให้นักเรียนทราบ
3. รับสมัครสมาชิกตามจำนวนที่ต้องการ
4. เลือกประธานกิจกรรมชุมนุม รองประธาน เกรียนิก และเลขานุการ
5. แจงรายละเอียดของการดำเนินกิจกรรมชุมนุม
6. จัดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้
7. ประเมินผล

ระยะเวลาดำเนินการ

ใช้เวลาในการดำเนินการ 1 ภาคเรียน จำนวนคาบเรียน 18 คาบ

สถานที่ดำเนินการ

1. โรงฝึกงานห้องหัตถกรรม
2. ห้องศิลปประดิษฐ์ (คหกรรม)

ทรัพยากรที่ต้องการ

1. บุคลากร ประกอบด้วย

- 1.1 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม จำนวน 3 คน
- 1.2 วิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน - คน
- 1.3 สมาชิกกิจกรรมชุมนุม จำนวน 55 - 60 คน

2. งบประมาณ ประกอบด้วย

- 2.1 งบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา เป็นเงิน - บาท
- 2.2 เงินนอกงบประมาณ (จากสมาชิก) เป็นเงิน 300 บาท
- รวมเงินทั้งสิ้น 300 บาท

เงินงบประมาณและนอกงบประมาณที่ได้รับ เพื่อใช้จ่ายตามรายการต่อไปนี้

- 1. ซื้อสีโปสเตอร์ 10 ขวด ราคา 150 บาท
- 2. ซื้อสีย้อมผ้า 1 โหล ราคา 96 บาท
- 3. ซื้อวัสดุสำหรับงานประดิษฐ์ ราคา 54 บาท
- รวมรายจ่าย 300 บาท

3. วัสดุ อุปกรณ์ ที่ต้องการ จากทางโรงเรียน

- 3.1 พู่กันขนาดต่างๆ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายจุมล ภาคสุวรรณ ประธาน อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1. นักเรียนได้ฝึกงานศิลปะอย่างหลากหลาย
- 2. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 3. นักเรียนได้ฝึกการทำงานศิลปะอย่างประณีต สวยงาม ทำงานเสร็จตรงเวลา
- 4. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง
- 5. นักเรียนมองเห็นแนวทางในการนำงานศิลปะไปประกอบอาชีพอิสระ
- 6. นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน

กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ

- 1. รวบรวมผลงานของนักเรียน และจัดแสดงผลงานของกิจกรรมชุมนุม

****กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ** หมายถึง กิจกรรมอื่นๆที่ไม่ใช่กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนในแผนการเรียน แต่เป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนที่คาดว่าจะ สมาชิกในกิจกรรมชุมนุมจะได้ แสดงความรู้ ความสามารถ ตามความถนัด เช่น การแสดงผลงานของสมาชิก การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการอื่นๆ ของโรงเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ฯลฯ

โครงการกิจกรรมชุมนุม นาฏศิลป์
ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541
โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี

หลักการและเหตุผล

นาฏศิลป์ เป็นทักษะกระบวนการความสามารถทางด้านการปฏิบัติ การแสดงออกที่อ่อนช้อยสวยงาม อย่างมีศิลปะ เป็นวิชาที่ส่งเสริมความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงออกและทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เสริมสร้างความสามัคคี และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้ดำรงสืบไป
2. เพื่อให้นักเรียนมีความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่
3. เพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา
4. เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออก และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. เพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถ ตามความถนัดและความสนใจ
6. เพื่อเป็นตัวแทนในการนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน

เป้าหมาย

นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกิจกรรมชุมนุม จำนวน 30 คน

วิธีดำเนินการ

1. เสนอโครงการ
2. รับสมัครสมาชิกกิจกรรมชุมนุม
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้

ระยะเวลาดำเนินการ

ใช้เวลาในการดำเนินการ 1 ภาคเรียน จำนวนคาบเรียน 18 คาบ

สถานที่ดำเนินการ

1. ห้องนาฏศิลป์
2. หอประชุมของโรงเรียน

ทรัพยากรที่ต้องการ

1. บุคลากร ประกอบด้วย
 - 1.1 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม จำนวน 3 คน
 - 1.2 วิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน - คน
 - 1.3 สมาชิกกิจกรรมชุมนุม จำนวน 30 คน
2. งบประมาณ ประกอบด้วย

- 2.1 งบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา เป็นเงิน - บาท
- 2.2 เงินนอกงบประมาณ (จากสมาชิก) เป็นเงิน - บาท
- รวมเงินทั้งสิ้น - บาท

- 3. วัสดุ อุปกรณ์ ที่ต้องการ จากทางโรงเรียน
 - 3.1 วิทยุเทป
 - 3.2 เครื่องประกอบจังหวะ
 - 3.3 เครื่องแต่งกาย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางกนกวรรณ บุญปลูก ประธาน อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1. ช่วยส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่
- 2. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในด้านการฟ้อนรำ
- 3. นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความสามัคคี
- 4. นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในทางที่ดี
- 5. นักเรียนได้นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน และครอบครัว

กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ

- 1. เข้าร่วมแสดงในงานวันสำคัญต่างๆ
- 2. เข้าร่วมประกวดการรำระดับมัธยมศึกษา ของจังหวัดนนทบุรี

****กิจกรรมพิเศษที่คาดว่าจะทำ** หมายถึง กิจกรรมอื่นๆที่ไม่ใช่กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนในแผนการเรียน แต่เป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนที่คาดว่าจะ สมาชิกในกิจกรรมชุมนุมจะได้แสดงความรู้ ความสามารถ ตามความถนัด เช่น การแสดงผลงานของสมาชิก การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการอื่นๆ ของโรงเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ฯลฯ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ

นางสาวกนกพร พิมพวรรณ

วัน เดือน ปีเกิด

3 กุมภาพันธ์ 2499

ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

อาจารย์ 2 ระดับ 7

สถานที่ทำงาน

โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2525

คุรุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกคณิตศาสตร์

จากสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

พ.ศ.2542

การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุม ของโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม
จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
กนกธร พิมพ์พรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
เมษายน 2542

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการกิจกรรมชุมนุม ในด้านความสัมพันธ์เชิงตรรกะ ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ ระหว่างสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และการตัดสินใจ เมื่อเทียบกับเกณฑ์สมบูรณ์ในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุม นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นสมาชิก กิจกรรมชุมนุม จำนวน 259 คน

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา

1.1 ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวัง

หลักการและเหตุผลของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น ศิลปประดิษฐ์ และนาฏศิลป์ มีความสมเหตุสมผลในระดับมาก

ความสัมพันธ์เชิงตรรกะของสิ่งที่คาดหวังระหว่าง สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมาของโครงการกิจกรรมชุมนุม เมตตาธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น และนาฏศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หรือมีความเป็นไปได้สูง

1.2 ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้าน สิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา ทุกกิจกรรมชุมนุมมีสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในระดับมากทุกด้าน ยกเว้น ด้านสิ่งนำของกิจกรรมชุมนุมเมตตาธรรมที่มีอยู่จริงในระดับปานกลาง

2. ความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ในด้านสิ่งนำ การปฏิบัติ และผลที่ตามมา โดยภาพรวมมีความไม่สอดคล้องในด้านสิ่งนำ ส่วนด้านอื่นๆมีความสอดคล้องในระดับปานกลางถึงระดับมาก

3. การตัดสินใจ ในด้านสิ่งนำไม่มีกิจกรรมชุมนุมใดผ่านเกณฑ์สมบูรณ์ ด้านการปฏิบัติ กิจกรรมชุมนุมที่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์คือ กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านผลที่ตามมา กิจกรรมชุมนุมที่ผ่านเกณฑ์สมบูรณ์คือ กิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่นและนาฏศิลป์ ส่วนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ โครงการที่ประสบความสำเร็จ เป็นโครงการที่ดี และมีคุณค่าคือ โครงการกิจกรรมชุมนุม วัฒนธรรมท้องถิ่น และนาฏศิลป์